EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 27.10.2021
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o pravomoci dohledu, sankce, pobočky ze třetích zemí a environmentální, sociální a správní rizika, a směrnice 2014/59/EU

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Navrhovaná změna směrnice 2013/36/EU (dále také „směrnice o kapitálových požadavcích“ nebo „CRD“) je součástí legislativního balíčku, který zahrnuje rovněž změny nařízení (EU) č. 575/2013 (dále také „nařízení o kapitálových požadavcích“ nebo „CRR“)[1].

V reakci na velkou finanční krizi z let 2008–2009 provedla Unie zásadní reformy obezřetnostního rámce pro banky s cílem zvýšit jejich odolnost, a pomoci tak zabránit vzniku další podobné krize. Tyto reformy z velké části vycházely z mezinárodních standardů, které od roku 2010 přijal Basilejský výbor pro bankovní dohled[2]. Zmíněné standardy jsou souhrnně známy jako standardy Basel III, reformy Basel III nebo rámec Basel III[3].

Globální standardy, které vypracoval Basilejský výbor pro bankovní dohled, nabývají na důležitosti vzhledem ke stále globálnější povaze a stále větší provázanosti bankovního sektoru. Ačkoli globalizace bankovního sektoru usnadňuje mezinárodní obchod a investice, vytváří také komplexnější finanční rizika. Bez jednotných globálních standardů by se banky mohly rozhodnout, že budou provozovat svou činnost v jurisdikci s nejmírnějším regulačním režimem a režimem dohledu. To by mohlo vést ke snaze o zavádění co nejmírnějších regulačních režimů a režimů dohledu s cílem přilákat bankovní podniky, čímž by se zároveň zvýšilo riziko globální finanční nestability. Mezinárodní koordinace globálních standardů tento druh riskantní soutěže do značné míry omezuje, a je tedy klíčová pro zachování finanční stability v globalizovaném světě. Globální standardy také zjednodušují fungování bank, jež působí v mezinárodním měřítku – mezi něž patří velký počet bank z EU – protože zaručují, že v nejvýznamnějších finančních centrech po celém světě jsou uplatňována víceméně obdobná pravidla.

EU patří mezi hlavní zastánce mezinárodní spolupráce v oblasti bankovní regulace. První soubor reforem přijatých po krizi, které jsou součástí rámce Basel III, byl proveden ve dvou krocích:

- v červnu 2013 přijetím CRR[4] a CRD IV[5],
- v květnu 2019 přijetím nařízení (EU) 2019/876[6], známého také jako CRR II, a směrnice (EU) 2019/878, známé také jako CRD V[7].

---

1 COM(2021) 664.

2 Členy Basilejského výboru pro bankovní dohled jsou centrální banky a orgány bankovního dohledu z 28 jurisdikcí po celém světě. Z členských států EU jsou členy Basilejského výboru pro bankovní dohled Belgie, Francie, Itálie, Lucembursko, Německo, Nizozemsko a Španělsko a také Evropská centrální banka. Evropská komise a EBA se zasedání Basilejského výboru pro bankovní dohled účastní jako pozorovatelé.

3 Konsolidovaný rámec Basel III je k dispozici na adrese https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm.

4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 321, 26.6.2013, s. 6).

5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012.

Reformy, které byly dosud provedeny, se zaměřovaly na zvýšení kvality a kvantity regulatorního kapitálu, který musí banky držet k pokrytí případných ztrát. Dále se zaměřily na snížení nadměrné páky bank, zvýšení odolnosti bank vůči krátkodobým likviditním šokům, snížení jejich závislosti na krátkodobém financování a jejich rizika koncentrace a řešení problémů bank, jejichž velikost nedovoluje jejich selhání[8].

Nová pravidla tak posílila kritéria pro použitelný regulatorní kapitál, zvýšila minimální kapitálové požadavky a zavedla nové požadavky na riziko úvěrové úpravy v ocenění[9] a na expozice vůči ústředním protistranám[10]. Dále bylo zavedeno několik nových obezřetnostních opatření: minimální požadavek na pákový poměr, krátkodobý ukazatel likvidity (známý jako ukazatel krytí likvidity), ukazatel dlouhodobějšího stabilního financování (známý jako ukazatel čistého stabilního financování), limity velkých expozic[11] a makroobezřetnostní kapitálové rezervy[12].

Díky tomuto prvnímu souboru reforem zavedených v Unii[13] se výrazně zvýšila odolnost bankovního sektoru EU vůči ekonomickým šokům a ve srovnání se stavem na počátku velké finanční krize jej krize COVID-19 zastihla ve výrazně stabilnější kondici.

Na začátku krize COVID-19 navíc orgány dohledu a normotvůrci přijali dočasná zmírňující opatření. Ve svém interpretačním sdělení o uplatňování účetního a obezřetnostního rámce za účelem usnadnění poskytování bankovních úvěrů v EU na podporu podniků a domácností v souvislosti s krizí COVID-19 ze dne 28. dubna 2020[14] Komise potvrdila flexibilitu zakotvenou v obezřetnostních a účetních pravidlech, na niž poukázaly evropské orgány dohledu a mezinárodními orgány. Na tomto základě přijali spolunormotvůrci v červnu 2020 cílené dočasné úpravy určitých aspektů obezřetnostního rámce – tzv. balíček „rychlých úprav“ CRR[15]. Tyto úpravy společně s rozhodnými opatřeními v oblasti měnové a fiskální politiky[16] bankám umožnily pokračovat i během pandemie v poskytování úvěrů domácnostem a firmám. To zase přispělo ke zmírnění ekonomického šoku[17] způsobeného pandemií.

Ačkoli se celková úroveň kapitálu v bankovním systému EU v současnosti považuje v průměru za uspokojivou, zbývá vyřešit některé problémy, jež byly zjištěny po odeznění velké finanční krize. Z analýz, které provedly EBA a ECB, vyplynulo, že kapitálové požadavky vypočtené bankami v EU za použití interních modelů vykazují vysokou míru

---

7 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu.

8 Viz https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm.

9 Úvěrová úprava v ocenění je účetní úprava ceny derivátu, jejímž cílem je zohlednit úvěrové riziko protistrany.

10 Tyto změny představovaly jediné významné změny v části standardů, která se zabývá kapitálovými požadavky založenými na riziku, jež byly zavedeny v rámci první etapy reformy Basel III.

11 Minimální požadavek na limity velkých expozic byl již zakotven v právních předpisech Unie, nicméně ve standardech Basel byl zaveden nově.

12 Konkrétněji bezpečnostní kapitálová rezerva, proticyklická kapitálová rezerva, kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika a kapitálové rezervy pro globální systémově významné banky (G-SVI) a jiné systémově významné banky (J-SVI).

13 První soubor reforem byl rovněž proveden ve většině jurisdikcí po celém světě, jak uvádí osmnáctá zpráva o pokroku při přijímání regulačního rámce Basel zveřejněná v červenci 2020 (viz https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm).

14 Viz https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_cs.

15 Viz https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=CS.

16 Úplný seznam těchto opatření shromáždila ESBR, viz „Politická opatření v reakci na pandemii COVID-19“.

17 Ve svém hodnocení zranitelnosti v souvislosti s pandemií COVID-19 zveřejněném v červenci 2020 ECB uvedla, že největší banky v eurozóně jsou dostatečně kapitalizovány, aby přečkaly krátkodobou hlubokou recesi, a že počet bank s nedostatečnými kapitálovými zdroji v případě hlubší recese je omezený (viz https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

variability, jež není odůvodněna rozdíly v podkladových rizicích a jež v konečném důsledku snižuje spolehlivost a porovnatelnost jejich kapitálových poměrů. Nedostatečné zohledňování míry rizika u kapitálových požadavků vypočtených pomocí standardizovaných přístupů má navíc za následek nedostatečné nebo nepřiměřeně vysoké kapitálové požadavky pro některé finanční produkty nebo činnosti (a tedy pro určité obchodní modely, které jsou na nich primárně založeny). V prosinci 2017 se Basilejský výbor pro bankovní dohled dohodl na konečném souboru reforem[18] mezinárodních standardů s cílem řešit tyto problémy. V březnu 2018 ministři financí a guvernéři centrálních bank G20 vyjádřili kladné stanovisko k těmto reformám a opakovaně potvrdili své odhodlání k jejich úplnému, včasnému a důslednému provedení. V roce 2019 Komise oznámila, že předloží legislativní návrh na provedení těchto reforem v obezřetnostním rámci EU[19].

Přípravné práce na tomto návrhu byly s ohledem na pandemii COVID-19 opožděny. Toto zpoždění odráželo rozhodnutí Basilejského výboru pro bankovní dohled ze dne 26. března 2020 o odložení dříve dohodnutých lhůt pro provedení závěrečných prvků reformy Basel III o jeden rok[20].

S ohledem na výše uvedené skutečnosti má tento legislativní podnět dva obecné cíle: přispět k finanční stabilitě a přispět ke stabilnímu financování ekonomiky v rámci oživení po krizi COVID-19. Tyto obecné cíle lze rozdělit na čtyři dílčí cíle:

1) posílit kapitálový rámec založený na riziku, aniž by se celkově výrazně zvýšily kapitálové požadavky;

2) posílit zaměření obezřetnostního rámce na environmentální, sociální a správní rizika („rizika ESG“);

3) pokračovat v harmonizaci pravomocí a nástrojů dohledu a

4) snížit administrativní náklady bank spojené se zveřejňováním informací a zlepšit přístup k obezřetnostním údajům bank.

1) Posílit kapitálový rámec založený na riziku

Dočasně napjaté hospodářské podmínky nezměnily nic na tom, že je potřebné provést tuto strukturální reformu. Dokončení této reformy je nezbytné k vyřešení přetrvávajících problémů, k dalšímu posílení finančního zdraví bank v EU, aby byly schopny lépe podporovat hospodářský růst a odolávat případným budoucím krizím, a ke snazší porovnatelnosti úrovní kapitálu bank. Provedení závěrečných prvků Basel III je rovněž nutné k tomu, aby institucím byla poskytnuta nezbytná regulační jistota, a završuje deset let trvající reformu obezřetnostního rámce.

Dokončení této reformy je v neposlední řadě v souladu se závazkem EU k mezinárodní spolupráci v oblasti regulace a s konkrétními opatřeními, která někteří její partneři avizovali nebo za účelem včasného a důsledného provedení reformy již přijali.

2) Posílit zaměření obezřetnostního rámce na environmentální, sociální a správní rizika

Další neméně důležitá potřeba reformy vyplývá z pokračujícího úsilí Komise o přechod k udržitelnému hospodářství. Sdělení Komise Zelená dohoda pro Evropu[21] a sdělení Komise

18 Viz https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm.

19 Viz https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/SPEECH_19_6269.

20 A sice na 1. ledna 2023, pokud jde o počáteční datum uplatňování, a na 1. ledna 2028, pokud jde o plné uplatňování závěrečných prvků reformy.

21 Viz https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640.

Plnění klimatického cíle EU pro rok 2030 („Fit for 55“)[22] jasně stanovila závazek Komise přeměnit hospodářství EU na udržitelné hospodářství a zároveň řešit nevyhnutelné důsledky změny klimatu. Oznámila také strategii udržitelného financování[23], která vychází z předchozích iniciativ a zpráv, například akčního plánu pro financování udržitelného růstu[24] a zpráv technické expertní skupiny pro udržitelné financování[25], avšak posiluje úsilí Komise v této oblasti o jejich uvedení do souladu s ambiciózními cíli Zelené dohody pro Evropu.

Plnění cílů Komise v oblasti udržitelnosti vyžaduje bezprecedentní finanční úsilí za účelem zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně, obnovy přírodního kapitálu a posílení odolnosti a širšího sociálního kapitálu. Pouze veřejné finance k tomu stačit nebudou. Aby bylo dosaženo odhadovaného objemu zdrojů, které je třeba ke splnění těchto cílů vynaložit, je nutné zvýšit soukromé investice přechodu k udržitelnému, uhlíkově neutrálnímu, oběhovému a spravedlivému hospodářství. Cílem strategie Komise pro zelené financování je učinit zelené a udržitelné financování ústředním prvkem finančního systému. Stěžejní roli při financování přechodu k udržitelnějšímu hospodářství proto budou hrát zprostředkovatelé z řad bank. Tato transformace však bankám pravděpodobně přinese rizika, která budou muset náležitě řídit, aby omezily rizika ohrožující finanční stabilitu na minimum. A právě zde je zapotřebí obezřetnostní regulace, která může v této souvislosti sehrávat klíčovou roli. Strategie EU toto bere na vědomí a zdůrazňuje potřebu lepšího začlenění rizik ESG do obezřetnostního rámce EU. Stávající právní požadavky samy o sobě nepostačují k tomu, aby motivovaly banky k systematickému a důslednému řízení environmentálních, sociálních a správních rizik.

3) Pokračovat v harmonizaci pravomocí a nástrojů dohledu

Další oblastí zájmu je důsledné prosazování obezřetnostních pravidel. Orgány dohledu musí mít za tím účelem k dispozici nezbytné nástroje a pravomoci (např. pravomoc udělovat povolení bankám a pro jejich činnost, posuzovat adekvátnost jejich řízení nebo jim v případě porušení pravidel ukládat sankce). Ačkoli právní předpisy EU zajišťují minimální úroveň harmonizace, nástroje a postupy v oblasti dohledu se v jednotlivých členských státech značně liší. Toto nejednotné regulační prostředí, pokud jde o vymezení některých pravomocí a nástrojů orgánů dohledu a o jejich uplatňování v jednotlivých členských státech narušuje rovné podmínky na vnitřním trhu a vyvolává pochybnosti o řádném a obezřetném řízení bank v EU a dohledu nad nimi. Tento problém je obzvláště palčivý z hlediska bankovní unie. Rozdíly mezi 21 různými právními systémy brání tomu, aby jednotný mechanismus dohledu účinně a účelně plnil funkci dohledu. Přeshraniční bankovní skupiny navíc musí u téže obezřetnostní záležitosti dodržovat řadu různých postupů, což jim nepřiměřeně zvyšuje administrativní náklady.

4) Snížit administrativní náklady bank související se zveřejňováním informací a zlepšit přístup k obezřetnostním údajům bank

Tento návrh je rovněž nezbytný k dalšímu posílení tržní disciplíny. Jedná se o další důležitý nástroj, který má investorům umožnit plnit jejich úlohu sledování chování bank. Aby tak mohli činit, potřebují mít přístup k nezbytným informacím. Stávající obtíže, s nimiž je přístup k obezřetnostním informacím spojen, brání účastníkům trhu získat potřebné informace o obezřetnostní situaci bank. To v konečném důsledku snižuje účinnost obezřetnostního

[22] Viz https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN

[23] Viz COM(2021) 390 final.

[24] Viz https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097.

[25] Viz https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_cs.

rámce pro banky a může vyvolávat pochybnosti o odolnosti bankovního sektoru, zejména v obdobích napjatých podmínek. Cílem tohoto návrhu je proto centralizovat zpřístupňování obezřetnostních informací za účelem zlepšení přístupu k obezřetnostním údajům a porovnatelnosti napříč odvětvím. Centralizace zpřístupňovaných informací do jednotného přístupového místa zřízeného orgánem EBA má rovněž za cíl snížit administrativní zátěž institucí, zejména malých a nepříliš složitých institucí.

Další meziodvětvový cíl, a sice zajištění stabilního rámce EU pro skupiny ze třetích zemí poskytující bankovní služby v EU, získal po brexitu nový rozměr. Na zakládání poboček ve třetích zemích se v zásadě vztahují pouze vnitrostátní právní předpisy, přičemž harmonizováno je pouze ve velmi omezené míře směrnicí o kapitálových požadavcích. Z nedávné zprávy orgánu EBA[26] pro instituce vyplývá, že stávající nejednotné regulační prostředí dává pobočkám ze třetích zemí při provádění jejich bankovní činnosti značné příležitosti k arbitráži v oblasti regulace a dohledu, což vede k nedostatečnému dohledu a zvýšenému ohrožení finanční stability EU.

Orgánům dohledu často chybí nezbytné informace a pravomoci k řádnému řízení těchto rizik. Neexistence společných obezřetnostních požadavků a požadavků na správu a řízení a na podávání podrobných zpráv pro účely dohledu, jakož i nedostatečná výměna informací mezi orgány pověřenými dohledem nad různými subjekty/činnostmi skupin ze třetích zemí mají za následek existenci slepých míst. EU je jedinou významnou jurisdikcí, ve které orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nemá úplný přehled o činnosti, již skupiny ze třetích zemí vykonávají prostřednictvím dceřiných podniků nebo poboček. Tyto nedostatky nejenže ohrožují finanční stabilitu a integritu trhu EU, ale narušují také rovné podmínky mezi skupinami ze třetích zemí působícími v různých členských státech a také ve srovnání s bankami sídlícími v EU.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Některé prvky návrhů úprav CRD a CRR navazují na práci vykonanou na mezinárodní úrovni nebo orgánem EBA, zatímco nutnost jiných úprav obezřetnostního rámce vyplynula z praktických zkušeností získaných od doby provedení CRD ve vnitrostátním právu a jejího uplatňování, a to i v kontextu jednotného mechanismu dohledu.

Návrh zavádí změny stávajících právních předpisů a uvádí je plně do souladu se stávajícími předpisy v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad bankami. Cílem revize CRR a CRD je dokončit provádění reformy Basel III v EU prostřednictvím opatření nezbytných k dalšímu posílení odolnosti bankovního sektoru.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Od doby, kdy se evropské hlavy států a vlád dohodly na vytvoření bankovní unie, uplynulo téměř deset let; dosud se podařilo realizovat dva z pilířů bankovní unie – jednotný dohled a jednotné řešení krizí – spočívají na pevném základu v podobě jednotného souboru pravidel, kterými se řídí všechny orgány EU.

Cílem tohoto návrhu je poskytnout rozšířený soubor pravidel platný pro všechny orgány EU, ať už v rámci bankovní unie, nebo mimo ni. Všeobecné cíle této iniciativy popsané výše jsou plně v souladu se základními cíli EU, mezi něž patří podpora finanční stability, snížení

[26] EBA/REP/2021/20. Směrnice o kapitálových požadavcích vyžaduje, aby orgán EBA podával zprávy o regulatorní arbitráži v důsledku stávajícího rozdílného zacházení s pobočkami ze třetích zemí. Tato zpráva shrnuje vnitrostátní režimy pro pobočky ze třetích zemí a potvrzuje, že v zacházení s těmito pobočkami podle vnitrostátního práva a v míře zapojení hostitelského orgánu dohledu přetrvávají významné rozdíly.

pravděpodobnosti a rozsahu financování daňovými poplatníky v případě řešení krize instituce a rovněž přispění k setrvalému a udržitelnému financování hospodářské činnosti, což vede k vysoké úrovni konkurence a ochrany spotřebitele.

Zohledněním rizik ESG a začleněním environmentálních, sociálních a správních prvků do obezřetnostního rámce tato iniciativa v neposlední řadě doplňuje širší strategii EU pro udržitelnější a odolnější finanční systém.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

V návrhu se zvažuje zavedení opatření vedoucích k vytvoření rámce pro přístup k činnosti bank v Unii, její výkon a dohled nad ní, přičemž cílem je zajistit stabilitu vnitřního trhu. Bankovnictví, které je jednou ze základních součástí finančního systému Unie, v současnosti zajišťuje největší část financování na vnitřním trhu. Unie má jasně vymezený mandát přijímat opatření v oblasti vnitřního trhu, přičemž odpovídající právní základ tvoří příslušné články Smlouvy[27], v nichž jsou zakotveny pravomoci Unie v této oblasti.

Navrhované změny vycházejí z týchž právních základů jako legislativní akty, které jsou předmětem změn, tj. článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) v případě návrhu nařízení měnícího CRR a čl. 53 odst. 1 SFEU v případě návrhu směrnice měnící CRD.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Právní základ spadá do oblasti vnitřního trhu, jež je považována za oblast, v níž se uplatňuje sdílená pravomoc definovaná v článku 4 SFEU. Většina navrhovaných opatření představuje aktualizace a změny stávajících právních předpisů Unie, a týkají se tedy oblastí, v nichž Unie již svou pravomoc vykonává a nemá v úmyslu tuto pravomoc přestat vykonávat. Několik opatření (zejména těch, kterými se mění CRD) má za cíl zavést další stupeň harmonizace, aby bylo jednotným způsobem dosaženo cílů stanovených v uvedené směrnici.

Vzhledem k tomu, že cíle navrhovaných opatření se zaměřují na doplnění již existujících právních předpisů EU, lze jich nejlépe dosáhnout na úrovni EU, a nikoli na základě iniciativ jednotlivých členských států. Vnitrostátní opatření zaměřená například na zavádění pravidel, která mají ze své podstaty mezinárodní dosah – například globální standard jako Basel III nebo účinnější snižování rizik ESG – do platných právních předpisů by nebyla při zajišťování finanční stability tak účinná jako pravidla na úrovni EU. Co se týče opatření dohledu, zpřístupňování informací a poboček ze třetích zemí, pokud by byla iniciativa ponechána pouze na členských státech, mohlo by to snížit transparentnost a zvýšit náklady na arbitráže, a vést tak k narušení hospodářské soutěže a kapitálových toků. Přijímání vnitrostátních opatření by navíc bylo z právního hlediska obtížné, neboť CRR již upravuje bankovní záležitosti včetně rizikových vah, podávání zpráv a zpřístupňování informací a dalších požadavků souvisejících s CRR.

Proto je za nejlepší možnost považována změna CRR a CRD. Dosahuje totiž optimální rovnováhy mezi harmonizací pravidel a zachováním flexibility jednotlivých členských států tam, kde je to nezbytné, aniž by vytvářela překážky pro soubor jednotných pravidel. Změny dále podpoří jednotné uplatňování obezřetnostních požadavků a sbližování postupů v oblasti dohledu a zajistí rovné podmínky pro bankovní služby na celém vnitřním trhu. To je obzvláště

[27] Příslušnými články Smlouvy, které Unii přiznávají právo přijímat opatření, jsou články týkající se svobody usazování (zejména článek 53 SFEU), volného pohybu služeb (článek 59 SFEU) a sbližování předpisů, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu (článek 114 SFEU).

důležité v bankovním sektoru, kde mnoho úvěrových institucí působí v rámci celého vnitřního trhu EU. Pro zajištění účinného dohledu nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě má zásadní význam bezvýhradná spolupráce a důvěra v rámci jednotného mechanismu dohledu a v rámci kolegií orgánů dohledu a příslušných orgánů mimo jednotný mechanismus. Vnitrostátní pravidla by těchto cílů nedosáhla.

- **Proporcionalita**

Proporcionalita je nedílnou součástí posouzení dopadů připojeného k návrhu. Navrhované změny v různých regulačních oblastech byly jednotlivě posouzeny s ohledem na cíl proporcionality. Ve vícero oblastech byla navíc posouzena nedostatečná proporcionalita stávajících pravidel a byly analyzovány konkrétní možnosti zaměřené na snížení administrativní zátěže a nákladů na dodržování předpisů pro menší instituce.

Například na změny zavádějící pro banky oznamovací povinnost *ex ante* ohledně obezřetnostně významných událostí se vztahují prahy významnosti, přičemž události, které jich nedosahují, není nutné oznamovat. Podle nového rámce pro pobočky ze třetích zemí se na pobočky, které jsou považovány za malé a méně rizikové (pobočky ze třetích zemí třídy 2), vztahují méně přísné obezřetnostní požadavky a požadavky na podávání zpráv. A rovněž nové požadavky na posouzení způsobilosti a bezúhonnosti *ex ante* byly nastaveny tak, aby platily pouze pro velké finanční instituce.

- **Volba nástroje**

Navrhuje se, aby opatření byla zavedena formou změny CRR a CRD, a sice v podobě nařízení v případě CRR a směrnice v případě CRD. Navrhovaná opatření totiž odkazují na již existující ustanovení zakotvená v těchto právních nástrojích (tj. rámec pro výpočet kapitálových požadavků založených na riziku, pravomoci a nástroje, které mají k dispozici orgány dohledu v celé Unii), nebo je dále rozvíjejí.

Některé navrhované změny CRD, které se týkají sankčních pravomocí, by členským státům ponechaly určitou míru flexibility k zachování odlišných pravidel při provedení ve vnitrostátním právu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Komise provedla některé kroky a uskutečnila různé iniciativy za účelem posouzení, zda stávající obezřetnostní rámec pro bankovní sektor v EU a provedení zbývajících mezinárodních standardů dostatečně přispějí k zajištění toho, aby bankovní systém EU byl stabilní a odolný vůči ekonomickým šokům a aby i nadále zůstal udržitelným zdrojem stabilního financování pro ekonomiku EU.

Komise shromáždila stanoviska zúčastněných stran ke konkrétním tématům v oblastech úvěrového rizika, operačního rizika, tržního rizika, rizika úvěrové úpravy v ocenění, obchodů zajišťujících financování, jakož i ve vztahu k minimální výstupní úrovni. Komise kromě těchto prvků souvisejících s provedením rámce Basel III také konzultovala některá další témata s cílem zajistit harmonizované a konzistentní postupy dohledu v celé Unii a snížit administrativní zátěž příslušných institucí.

Veřejné konzultaci uskutečněné mezi říjnem 2019 a začátkem ledna 2020[28] předcházela první průzkumná konzultace, která proběhla na jaře 2018[29] s cílem získat první stanoviska k uvedené mezinárodní dohodě od cíleně zvolené skupiny zúčastněných stran. Výsledky těchto dvou konzultací byly využity při vypracování legislativní iniciativy připojené k posouzení dopadů.

Ze všech výše uvedených iniciativ jasně vyplývá potřeba aktualizovat a doplnit stávající pravidla za účelem i) dalšího snížení rizik v bankovním sektoru a ii) zlepšení schopnosti institucí směrovat do ekonomiky dostatečné finanční prostředky.

Shrnutí konzultací je obsaženo v příloze 2 posouzení dopadů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise využila výsledků odborných konzultací s orgánem EBA, který vypracoval analýzu dopadů dokončení reformy Basel III[30]. Útvary Komise dále zohlednily makroekonomickou analýzu ECB. Ta je prezentována v posouzení dopadů a aktualizuje předchozí makroekonomickou analýzu zveřejněnou v prosinci 2019.

- **Posouzení dopadů[31]**

V rámci posouzení dopadů se zvažovala řada politických možností ve čtyřech klíčových dimenzích politiky souběžně se základním scénářem, kdy by Unie nepřijala žádné opatření. Ze simulační analýzy a makroekonomického modelování provedených v rámci posouzení dopadů vyplynulo, že by provedení upřednostňovaných možností a zohlednění všech opatření v návrhu měla podle očekávání po plánovaném přechodném období vést z dlouhodobého hlediska (do roku 2030) k váženému průměrnému zvýšení minimálních kapitálových požadavků pro banky v EU o +6,4 % až +8,4 %. Ze střednědobého hlediska (v roce 2025) se očekává nárůst v rozmezí od +0,7 % do +2,7 %.

Podle odhadů poskytnutých orgánem EBA je možné, že by v důsledku tohoto dopadu musel omezený počet velkých bank v EU (10 z 99 bank zahrnutých do testovaného vzorku) pro splnění nových minimálních kapitálových požadavků v rámci preferované možnosti souhrnně navýšit kapitál (méně než 27 miliard EUR pro všech deset bank). Pro porovnání těchto 99 bank zahrnutých do vzorku (představujících 75 % bankovních aktiv v EU) drželo na konci roku 2019 regulatorní kapitál v celkové výši 1 414 miliard EUR a v roce 2019 jejich souhrnný zisk dosáhl 99,8 miliardy EUR.

Ačkoli by bankám vznikly jednorázové administrativní a provozní náklady na provedení změn pravidel, zjednodušení vyplývající z některých z upřednostňovaných možností (např.

---

28 Viz https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-/public-consultation_cs.

29 Viz https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_cs.

30 Ve své zprávě zveřejněné v prosinci 2020 ukázal orgán EBA dopady na stejný vzorek 99 bank, a to na základě údajů za 2. čtvrtletí 2018, které byly použity v jeho předchozí analýze dopadů. Od 2. čtvrtletí 2018 do 4. čtvrtletí 2019 se celkový nárůst minimálních kapitálových požadavků snížil o více než pět procentních bodů (z +24,1 % na +18,5 %), přičemž nedostatek kapitálu u těchto bank klesl o více než polovinu (ze 109,5 mld. EUR na 52,2 mld. EUR).

31 SWD(2021) 321 (RIA). Posouzení dopadů nezahrnovalo posouzení návrhu o pobočkách ze třetích zemí, neboť zpráva orgánu EBA, z níž analýza vychází, byla vydána dne 23. června 2021. Posouzení dopadu návrhu na základě zprávy orgánu EBA bylo zahrnuto do této důvodové zprávy v rámci oddílu o pobočkách ze třetích zemí.

odstranění přístupů využívajících interní modely) by podle očekávání mělo ve srovnání se současnou situací snížit opakující se náklady.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Cílem této iniciativy je dokončit v EU provedení mezinárodních obezřetnostních norem pro banky, které schválil Basilejský výbor pro bankovní dohled v letech 2017 až 2020. Tím by v EU bylo dokončeno provedení reformy Basel III, kterou zahájil Basilejský výbor pro bankovní dohled v reakci na velkou finanční krizi. Tato reforma byla sama o sobě komplexním přezkumem obezřetnostního rámce, jenž byl v platnosti před velkou finanční krizí a během ní, totiž rámce Basel II (v EU byl tento rámec proveden prostřednictvím směrnice 2006/48/ES, tedy původní směrnice CRD). Komise při práci na provádění zmíněných norem využila výsledky tohoto komplexního přezkumu obezřetnostního rámce provedeného Basilejským výborem pro bankovní dohled a také informace poskytnuté orgánem EBA, ECB a dalšími zúčastněnými stranami. Jelikož provedení závěrečných reforem Basel III v EU ještě není dokončeno, nebyla dosud provedena kontrola účelnosti ani účinnosti právních předpisů.

- **Základní práva**

EU se zasazuje o dodržování vysoké úrovně ochrany základních práv a je signatářem velkého počtu úmluv o lidských právech. V tomto kontextu se nepředpokládá přímý dopad návrhu na tato práva podle hlavních úmluv OSN o lidských právech, Listiny základních práv Evropské unie, která je nedílnou součástí smluv EU, a Evropské úmluvy o lidských právech.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Předpokládá se, že navrhované změny začnou vstupovat v platnost nejdříve v roce 2023. Tyto změny jsou úzce propojeny s dalšími ustanoveními CRR a CRD, která jsou již platná a jsou monitorována od roku 2014 a s ohledem na opatření zavedená v rámci balíčku opatření ke snížení rizik od roku 2019.

Basilejský výbor pro bankovní dohled a orgán EBA budou i nadále shromažďovat potřebné údaje pro monitorování klíčových ukazatelů (kapitálových poměrů, pákových poměrů, ukazatelů likvidity). Bude tak možno v budoucnu vyhodnotit dopady nových nástrojů politiky. Pravidelný proces kontroly a hodnocení orgánem dohledu (SREP) a zátěžové testování rovněž pomohou při sledování dopadu nově navrhovaných opatření na dotčené instituce a při posuzování přiměřenosti flexibility a proporcionality poskytnutých za účelem zohlednění zvláštností menších institucí. Kromě toho orgán EBA společně s jednotným mechanismem dohledu a příslušnými vnitrostátními orgány vyvíjejí integrovaný nástroj pro podávání zpráv (EUCLID), jenž by měl být užitečným nástrojem pro monitorování a hodnocení dopadu reforem. Komise se bude rovněž i nadále účastnit jednání pracovních skupin při Basilejském výboru pro bankovní dohled a společné pracovní skupiny zřízené Evropskou centrální bankou (ECB) a orgánem EBA, které sledují dynamiku kapitálu institucí a jejich likvidní pozice v globálním měřítku i v rámci EU.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

Informativní dokumenty se nepovažují za nezbytné.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Nezávislost příslušných orgánů

Z nedávných událostí vyplynula potřeba jasnějších a operativnějších ustanovení týkajících se zásady nezávislosti příslušných orgánů. Článek 4 se proto mění za účelem upřesnění, jakým způsobem musí členské státy zajistit, aby byla zachována nezávislost příslušných orgánů, včetně jejich zaměstnanců a řídících orgánů. Zavádějí se minimální požadavky, jež mají zabránit střetu zájmů při plnění úkolů dohledu ze strany příslušných orgánů a jejich zaměstnanců a řídících orgánů, a orgán EBA je v tomto ohledu pověřen vypracováním obecných pokynů zohledňujících mezinárodní osvědčené postupy.

Pravomoci dohledu

Účinnost bankovní unie závisí na sbližování postupů dohledu a v konečném důsledku na dostatečné míře harmonizace různých vnitrostátních pravidel, která tvoří rámec pro přijímání opatření v oblasti dohledu. Dopady určitých rozdílů, které mezi jednotlivými členskými státy existují, na řádné fungování bankovní unie jsou v tomto ohledu pokládány za velmi negativní. Jedná se zejména o pravomoci dohledu. CRD stanoví minimální soubor pravomocí dohledu, které musí mít příslušné orgány v celé Unii k dispozici, přičemž některé z nich již v mnoha členských státech byly zavedeny, zatímco v jiných nikoli. Tato situace vytváří nerovné podmínky a otevírá příležitost pro regulatorní arbitráž. Některým příslušným orgánům také znemožňuje zasahovat do určitých transakcí prováděných subjektem, nad nímž je vykonáván dohled, které mohou vyvolávat silné znepokojení z hlediska obezřetnosti a/nebo rizik praní peněz / financování terorismu.

Za účelem nápravy této situace rozšiřuje návrh Komise seznam pravomocí dohledu, které mají v rámci CRD příslušné orgány k dispozici a které se vztahují na operace, jako je nabytí významné účasti ve finančním nebo nefinančním subjektu úvěrovou institucí (nová kapitola 3 ve stávající hlavě III), významný převod aktiv nebo pasiv (nová kapitola 4) a fúze nebo rozdělení (nová kapitola 5). Tyto pravomoci dohledu zajistí, že příslušné orgány budou předem informovány (články 27a, 27f a 27j), budou mít k dispozici všechny potřebné informace k provedení obezřetnostního posouzení těchto operací a budou moci v konečném důsledku vyslovit nesouhlas s dokončením operací (články 27b, 27g a 27k) poškozujících obezřetnostní profil subjektů, nad nimiž je vykonáván dohled, které je provádějí.

Tyto nové pravomoci dohledu jsou navrženy tak, aby byly i nadále přiměřené a konkrétně tak, aby subjektům, nad nimiž je vykonáván dohled, a příslušným orgánům nevznikala nepřiměřená další administrativní zátěž. Za prvé, pravomoci související s nabýváním kvalifikované účasti úvěrovými institucemi a převody aktiv a pasiv se použijí pouze v případě, že jsou transakce považovány za významné. Stanoví se mechanismus implicitního schválení, jenž je podobný tomu, který je zaveden pro nabývání významných účastí v úvěrových institucích, za účelem poskytnutí právní jistoty subjektům, nad nimiž je vykonáván dohled, a zamezení tomu, aby příslušné orgány musely přijímat rozhodnutí v rámci standardního postupu, není-li to nezbytné. Pouze u fúzí a rozdělení je předchozí souhlas příslušných orgánů vyžadován ve všech případech (nejedná-li se o interní operaci v rámci skupiny), pokud v takovém případě nedojde k situaci, kdy by nový subjekt vzniklý v důsledku fúze nebo rozdělení musel žádat o povolení působit jako úvěrová instituce nebo o schválení zahájení činnosti finanční holdingové společnosti.

V zájmu zajištění vhodné provázanosti různých posouzení (jež mohou zahrnovat více příslušných orgánů), která může být nutné provést u jediné operace, se navíc očekává úzká spolupráce mezi dotčenými příslušnými orgány vymezená požadavky na vzájemné oznamování a sdílení informací (články 27c, 27h a 27k). S cílem usnadnit tuto spolupráci, ale

také zajistit odpovídající zefektivnění postupů oznamování a posuzování a zamezit nepřiměřené administrativní zátěži pro subjekty, nad nimiž je vykonáván dohled, i příslušné orgány se navrhuje doplnit právní rámec stanovený v CRD pro tyto nové pravomoci dohledu o několik mandátů orgánu EBA. Tyto mandáty se týkají například informací, které mají být zaslány příslušným orgánům, postupu posuzování, dalších podrobností o příslušných kritériích posuzování nebo spolupráce mezi různými zúčastněnými příslušnými orgány.

Tyto změny byly předmětem zvláštních diskusí v rámci odborné skupiny pro bankovnictví, platební styk a pojišťovnictví.

Způsobilost a bezúhonnost

Rámec pro způsobilost a bezúhonnost je jednou z nejméně harmonizovaných oblastí právních předpisů EU týkajících se bankovního dohledu, a proto jsou změny CRD považovány za nezbytné k zajištění konzistentnějšího, účinnějšího a účelnějšího dohledu nad členy vedoucích orgánů a nad osobami zastávajícími klíčové funkce. I přes snahy regulačních orgánů a orgánů dohledu[32] o zajištění dalšího sbližování dohledu jsou ke zlepšení dohledu nutné legislativní úpravy. Stávající rámec pro členy představenstva, který se opírá o vnitrostátní právní předpisy provádějící CRD, je do velké míry založen na zásadách, a proto podrobně neuvádí, jakým způsobem a kdy by orgány dohledu měly provádět posouzení způsobilosti a bezúhonnosti. Absence definice osob zastávajících klíčové funkce a rámce pro tyto osoby v CRD vede k tomu, že je některé orgány dohledu řádně neidentifikují, a neprovádějí tudíž posouzení jejich vhodnosti pro plnění jejich povinností, zatímco jiné orgány dohledu tak činí různými způsoby. Toto roztříštěné regulační prostředí představuje palčivý problém, zejména v bankovní unii. Proto se vedle kritérií způsobilosti a bezúhonnosti v článku 91 zavádějí články 91a a 91b, jež upřesňují úlohu bank a příslušných orgánů při kontrole, zda jsou u členů představenstva tato kritéria splněna, včetně načasování takového posouzení. Dále se doplňují články 91c a 91d, jež stanoví minimální požadavky na osoby zastávající klíčové funkce.

V naléhavých situacích, kdy dojde k odvolání nebo nahrazení členů vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení v souvislosti s uplatněním opatření včasného zásahu nebo provedením opatření k řešení krize příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize, by v zájmu zajištění finanční stability mělo být posouzení způsobilosti a bezúhonnosti provedeno poté, co se tyto osoby ujmou svých povinností.

Vyjasnění vztahu mezi prohlášením za instituci, která je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, a odnětím povolení

Článek 18 se mění za účelem upřesnění, že pokud příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize prohlásí úvěrovou instituci za instituci, která je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, je příslušný orgán oprávněn odejmout bankovní povolení.

Některé nedávné případy upozornily na ne zcela optimální soulad mezi obezřetnostním rámcem a rámcem pro řešení krizí. Podle unijního rámce pro řešení krizí bank je například důvodem pro prohlášení úvěrové instituce za instituci, která je v krizové situaci nebo již krizová situace hrozí, nejen skutečná platební neschopnost nebo skutečná nelikvidita, ale také pravděpodobná platební neschopnost a pravděpodobná nelikvidita. Avšak vnitrostátní insolvenční právní předpisy obvykle k zahájení insolvenčního řízení vyžadují, aby nastala

[32] Viz https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body.
Viz https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.en.pdf.

skutečná platební neschopnost a/nebo skutečná nelikvidita. Některé prvky, které jsou zakotveny ve vnitrostátním insolvenčním legislativním rámci, nelze řešit změnami CRD. Navrhuje se však upřesnit v čl. 18 písm. g), že v případě, že je úvěrová instituce v krizové situaci nebo jí krizová situace hrozí, a zároveň nesplňuje ostatní podmínky pro zahájení řešení krize (přítomnost veřejného zájmu, neexistence tržně orientované alternativy k řešení krize), měla by ukončit bankovní činnost a být zlikvidována podle vnitrostátních právních předpisů.

Environmentální, sociální a správní rizika (rizika ESG)

V několika článcích CRD a CRR se zavádějí nová ustanovení a úpravy s cílem řešit významná rizika, jimž budou úvěrové instituce vystaveny v důsledku změny klimatu a rozsáhlých hospodářských změn, které jsou zapotřebí k řízení tohoto i dalších rizik ESG. K řešení různých druhů systémových rizik, k nimž mohou patřit i rizika související se změnou klimatu, již lze použít ustanovení článku 133, který se týká rámce pro kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika. Příslušné nebo v relevantních případech pověřené orgány mohou vyžadovat, aby úvěrové instituce udržovaly kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika za účelem řešení rizik, jež by mohla mít vážné nepříznivé dopady na finanční systém a reálnou ekonomiku v členských státech, je-li stanovení sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika považováno za účinné a přiměřené ke zmírnění tohoto rizika. Podle čl. 133 odst. 5 lze opatření přijatá příslušnými nebo pověřenými orgány podle článku 133 použít na určité množiny nebo podmnožiny expozic, například na ty, které jsou vystaveny fyzickým rizikům a rizikům přechodu souvisejícím se změnou klimatu. Vhodnost makroobezřetnostního rámce pro řešení těchto rizik bude komplexně a strukturovaně posouzena v rámci přezkumu makroobezřetnostního rámce v roce 2022.

Články 73 a 74 CRD se mění tak, že požadují, aby byl do strategií a postupů úvěrových institucí pro hodnocení vnitřních kapitálových potřeb a rovněž do odpovídající vnitřní správy a řízení zahrnut krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý horizont rizik ESG.

Zmínka o současných a budoucích dopadech rizik ESG, jakož i požadavek, aby vedoucí orgán vypracoval konkrétní plány k řešení těchto rizik, se vkládají také do článku 76.

Článek 87a CRD zavádí v obezřetnostním rámci rozměr udržitelnosti s cílem zajistit lepší řízení rizik ESG a motivovat k lepšímu přidělování finančních prostředků bank na udržitelné projekty, což napomáhá k přechodu k udržitelnějšímu hospodářství. Článek 87a rovněž umožňuje příslušným orgánům přezkoumat, zda banky plní příslušné cíle politik Unie nebo zda jsou v souladu s širšími transformačními trendy ve vztahu k faktorům ESG, a jak řídí rizika ESG v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu, což vede k lepšímu porozumění těmto rizikům a příslušným orgánům umožňuje reagovat na obavy týkající se finanční stability, jež by mohly vyvstat při pokračujícím nesprávném oceňování rizik ESG úvěrovými institucemi. Aby bylo zajištěno jednotné posuzování rizik ESG, pověřuje článek 87a orgán EBA upřesněním kritérií pro posuzování rizik ESG, včetně způsobu, jak by měla být tato rizika identifikována, měřena, řízena a monitorována, a dále způsobu, jakým by úvěrové instituce měly vypracovávat konkrétní plány k řešení těchto rizik a provádění interních zátěžových testů odolnosti vůči dlouhodobým nepříznivým dopadům rizik ESG.

Pokud jde o proces kontroly a hodnocení orgánem dohledu, orgán EBA má podle článku 98 pravomoc vydávat pokyny k jednotnému zahrnutí rizik ESG do tohoto procesu.

Vzhledem k významu do budoucna orientovaných zátěžových testů pro měření rizik souvisejících s životním prostředím a ostatních rizik ESG v rámci procesu kontroly a hodnocení orgánem dohledu podle článku 97 se článek 100 mění tak, aby umožňoval orgánu EBA společně s ostatními evropskými orgány dohledu vypracovat jednotné standardy pro

metodiky zátěžového testování těchto rizik – přičemž prioritu mají rizika související s životním prostředím – neboť údaje a metodiky týkající se rizik ESG se za účelem zachycení ostatních faktorů vyvíjejí.

S cílem usnadnit proces kontroly a hodnocení expozic, správy a řízení rizik ESG úvěrových institucí orgánem dohledu se článek 98 mění tak, že vyžaduje, aby příslušné orgány posuzovaly přiměřenost expozic institucí, jakož i opatření, strategií, procesů a mechanismů pro řízení těchto rizik v rámci jejich dohledu a hodnocení.

Aby mohly příslušné orgány lépe řešit rizika ESG, jež mají dopad na obezřetnostní situaci banky v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu, a aby byla zohledněna specifika této kategorie rizik, doplňuje se v článku 104 konkrétní pravomoc dohledu k řešení rizik ESG.

Přímé poskytování bankovních služeb v EU podniky ze třetích zemí

Úvěrové instituce podléhají obezřetnostní regulaci a dohledu s cílem minimalizovat riziko selhání, a v případě, že k selhání dojde, řídit toto selhání tak, aby se zabránilo jeho nekontrolovanému rozšíření na další úvěrové instituce a účastníky trhu a aby nevedlo ke zhroucení finančního systému (riziko šíření krize). Jedním z hlavních cílů obezřetnostní regulace a dohledu je tedy ochrana finanční stability Unie a jejích členských států.

S ohledem na tento cíl je nezbytné zabránit tomu, aby se určité oblasti nebo segmenty trhů nacházely mimo oblast působnosti nebo dosah systému obezřetnostní regulace a dohledu, jelikož by pak v těchto segmentech mohlo docházet k nekontrolované kumulaci rizik a k jejich šíření do dalších částí finančního systému s velmi negativními účinky. To je obzvláště důležité v těch částech finančních trhů, ve kterých jsou úzce zapojeny úvěrové instituce.

Finanční krize z let 2008–2009 je zatím poslední událostí, která ukázala, jak mohou malé segmenty trhu významným způsobem ohrozit finanční stabilitu Unie a jejích členských států, jsou-li ponechány mimo působnost obezřetnostní regulace a dohledu.

Z tohoto důvodu je poskytování bankovních služeb v Unii podmíněno fyzickou přítomností v členském státě prostřednictvím pobočky nebo právnické osoby, jelikož pouze prostřednictvím této fyzické přítomnosti se na úvěrové instituce může vztahovat účinná obezřetnostní regulace a dohled v Unii. Poskytování bankovních služeb v Unii bez pobočky nebo právnické osoby usazené v členském státě naopak přispívá ke vzniku typu tržních segmentů, které se nacházejí mimo působnost a dosah obezřetnostní regulace a dohledu v Unii a ve kterých se mohou nekontrolovaně kumulovat rizika, jež mohou v konečném důsledku ohrožovat finanční stabilitu Unie nebo jejích členských států.

Proto pokud chtějí podniky ze třetích zemí provozovat bankovní činnost v členském státě, musí v tomto členském státě zřídit pobočku a požádat pro ni o povolení podle hlavy VI CRD. V CRD se vkládá nový článek 21c, kterým se tento požadavek výslovně stanoví.

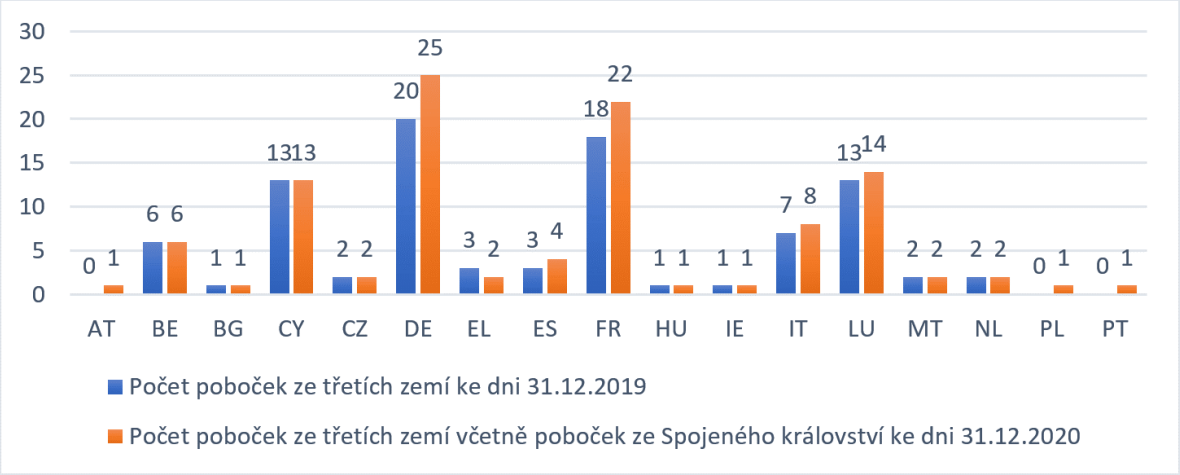
Tento požadavek se však nemusí použít na případy, kdy tyto podniky ze třetích zemí poskytují bankovní služby klientům a protistranám v členském státě na reverzní vyžádání služeb, protože v takových případech je to příslušný klient nebo protistrana, kdo se obrací na daný podnik ve třetí zemi s žádostí o poskytnutí služeb.

Pobočky ze třetích zemí

Přehled poboček ze třetích zemí v EU[33]

Ke dni 31. prosince 2020 bylo v EU 106 poboček ze třetích zemí, jež se nacházely v 17 členských státech. Souhrnná výše celkových aktiv, která k uvedenému datu držely, mírně přesahovala 510 miliard EUR, z nichž 86 % bylo soustředěno pouze ve čtyřech členských státech (Belgie, Francie, Lucembursko a Německo).

Zdá se, že existuje trend rostoucího využívání poboček ze třetích zemí pro přístup na bankovní trhy členských států, neboť jejich celkový počet vzrostl v roce 2020 v porovnání s rokem 2019 o 14 a objem jimi držených aktiv o 120,5 miliardy EUR.

Zdroj: Zpráva EBA o pobočkách ze třetích zemí

Ačkoli většina poboček ze třetích zemí (70 ze 106) držela aktiva v hodnotě nižší než 3 miliardy EUR, dvě pobočky ze třetích zemí držely každá aktiva přesahující 30 miliard EUR a dalších čtrnáct poboček ze třetích zemí drželo aktiva v hodnotě mezi 10 miliardami EUR a 30 miliardami EUR (oproti šesti k témuž datu předchozího roku).

Ke dni 31. prosince 2020 pocházely pobočky ze třetích zemí usazené v EU z 23 třetích zemí, přičemž nejvíce jich pocházelo z Číny (18), Spojeného království (15), Íránu (10), Spojených států (9) a Libanonu (9). Některé skupiny ze třetích zemí (23) mají pobočky ve více než jednom členském státě. Některé z těchto skupin ze třetích zemí mají navíc v EU také jeden nebo více dceřiných podniků. Například čtrnáct skupin ze třetích zemí má ve stejném členském státě pobočku i dceřiný podnik. Z nich má devět skupin v EU jednu dceřinou společnost a dvě nebo více poboček. Dvě skupiny ze třetích zemí mají dvojí zastoupení, tedy pobočku a dceřiný podnik ve více než jednom členském státě. Patnáct největších skupin ze třetích zemí působících v EU drží více než ¾ svých aktiv v EU prostřednictvím poboček. Dopad přítomnosti poboček ze třetích zemí v EU lze měřit pomocí následujících dvou ukazatelů:

a) poměr celkové souhrnné výše aktiv poboček ze třetích zemí na členský stát k 31. prosinci 2019 v porovnání s velikostí vnitrostátního bankovního systému[34].

[33] Tento oddíl vychází ze zprávy orgánu EBA o zacházení s nově zřízenými pobočkami ze třetích zemí podle vnitrostátního práva členských států ze dne 23. června 2021 (Zpráva o pobočkách ze třetích zemí.docx (europa.eu)

[34] Tento ukazatel byl stanoven pomocí údajů CBD2, které se týkají údajů zveřejněných ECB o „domácích bankovních skupinách a samostatných bankách, zahraničních (EU a mimo EU) ovládaných dceřiných podnicích a zahraničních (EU a mimo EU) ovládaných pobočkách“ za prosinec 2019.

Tento poměr je v sedmi členských státech nižší než 1 %, v šesti členských státech činí mezi 1 % a 10 % a v jednom členském státě je vyšší než 25 %;

b) poměr celkové souhrnné výše aktiv poboček ze třetích zemí na členský stát k 31. prosinci 2019 v porovnání s výší vnitrostátního HDP. Tento poměr je v sedmi členských státech nižší než 1 %, v šesti členských státech činí mezi 1 % a 10 % a v jednom členském státě je vyšší než 25 %.

Pokud jde o obchodní modely, působí na základě dostupných informací 50 poboček ze třetích zemí jako univerzální banky a 48 poboček ze třetích zemí působí pouze jako velkoobchodní banky. Pouze čtyři pobočky ze třetích zemí působí jako retailové banky.

Současné problémy

Jak dokládá předchozí oddíl, je přítomnost poboček ze třetích zemí v EU již velmi významná. Pobočky ze třetích zemí drží souhrnně v různých případech velmi významný objem aktiv v poměru k výši HDP jejich členského státu usazení a velikosti bankovního sektoru téhož členského státu. Objem aktiv překračuje jednotlivě u některých poboček ze třetích zemí prahovou hodnotu, na základě které by byly považovány za významné instituce pod přímým dohledem Evropské centrální banky (ECB) v rámci jednotného mechanismu dohledu. Na pobočky ze třetích zemí se však jednotný mechanismus dohledu nevztahuje a nepodléhají ani požadavkům dohledu stanoveným v CRD, protože nejsou úvěrovými institucemi povolenými podle hlavy III kapitoly 1 uvedené směrnice.

Za těchto okolností se na zřizování poboček ze třetích zemí za účelem poskytování bankovních služeb[35] v EU obecně vztahují vnitrostátní právní předpisy, jelikož v rámci CRDV byly nedávno harmonizovány pouze informační povinnosti na vysoké úrovni, jež se jich týkají. To vytváří nejednotné regulační prostředí, které klade na pobočky ze třetích zemí v každém členském státě odlišné požadavky a brání příslušným orgánům při řádném monitorování rizik, jež vyplývající z jimi prováděných činností v EU. Například:

a) z důvodu úplné absence společného obezřetnostního nebo správního regulačního rámce pro pobočky ze třetích zemí se na některé z nich v některých členských státech vztahují pouze omezené požadavky;

b) současné mechanismy spolupráce v oblasti dohledu v celé EU se nevztahují na pobočky ze třetích zemí, což vytváří hluchá místa, protože pobočky ze třetích zemí vytvářejí rizika, která se mohou neomezeně přelévat na jiné subjekty skupiny nebo na trh. Jelikož například není stanoven požadavek, aby si příslušné orgány vyměňovaly komplexní informace o pobočkách ze třetích zemí, nemají orgány vykonávající dohled nad skupinou ze třetí země v jednom členském státě dostatečné informace o pobočkách ze třetích zemí stejné skupiny v jiném členském státě, a nemají proto ani odpovídající nástroje k řešení těchto potenciálních rizik přelévání;

c) několik skupin ze třetích zemí využívá k provádění svých činností v EU složité právní struktury kombinující dceřiné podniky a pobočky nebo, v závislosti na poskytovaných službách, přeshraniční operace. Tyto složité struktury mohou být netransparentní a příslušné orgány mohou mít při vykonávání dohledu nad nimi velké obtíže, jelikož se na ně vztahuje soubor odlišných a nejednotných požadavků. Například vykonávání dvojích funkcí členy představenstva může vést ke střetu zájmů

[35] Rozumí se všechny činnosti uvedené v příloze I CRD, pokud je vykonávají úvěrové instituce, poskytování investičních služeb ve velkém rozsahu definovaných v čl. 4 odst. 1 bodu 1 písm. b) a poskytování základních bankovních činností (uvedených v bodech 1 až 3 a v bodě 6) jakýmkoli podnikem ze třetí země.

a flexibilní účtování a účetnictví může vést k přelévání rizika z jednoho subjektu na druhý;

d) ačkoli pobočky ze třetích zemí mají poskytovat služby pouze v členských státech, kde jsou usazeny[36], je prosazování dodržování tohoto požadavku nejen obtížné, ale podle současného rámce téměř nemožné z důvodu rostoucího trendu digitalizace finančních služeb.

Pobočky ze třetích zemí také vzbuzují obavy z regulatorní arbitráže. Pokud členský stát usazení stanoví nízké obezřetnostní normy, mohou pobočky ze třetích zemí prakticky umožňovat, aby skupiny ze třetích zemí obcházely bankovní požadavky EU, pokud se na jejich skutečné sídlo vztahují méně přísné obezřetnostní standardy nebo standardy dohledu v příslušné třetí zemi.

Harmonizovaný rámec pro pobočky ze třetích zemí

S ohledem na významnou přítomnost poboček ze třetích zemí na bankovních trzích EU a na v současnosti roztříštěné a nejednotné obezřetnostní požadavky a požadavky dohledu, které se na ně vztahují, je zjevně ohrožena finanční stabilita a integrita trhu EU a hrozí i regulatorní arbitráž. Všechny tyto hrozby je třeba řešit prostřednictvím nového harmonizovaného rámce pro pobočky ze třetích zemí.

Ačkoli není zachování stávajícího stavu žádoucí, nebylo by podrobení poboček ze třetích zemí úplnému souboru obezřetnostních požadavků a požadavků dohledu, které se vztahují na úvěrové instituce podle CRR a CRD, přiměřené, protože by tyto požadavky ve srovnání s úvěrovými institucemi se sídlem v EU odpovídajícím způsobem nezohledňovaly jejich odlišné rysy a měly by na tyto pobočky ze třetích zemí výrazně nepříznivý dopad.

Vhodnějším řešením by bylo vypracování souboru minimálních harmonizačních požadavků ad hoc, který vychází ze stávajících aktuálně platných vnitrostátních rámců členských států a zajišťuje minimální standardy a jednotné požadavky v celé Unii. Tento rámec by podnikům ze třetích zemí, které chtějí poskytovat bankovní služby prostřednictvím poboček v jednom nebo více členských státech, poskytoval nezbytnou jasnost, předvídatelnost a transparentnost. Rovněž by uvedl do souladu požadavky EU na pobočky ze třetích zemí s uplatňovanými mezinárodními postupy, jelikož řada třetích zemí uplatňuje na pobočky zahraničních bank působících na jejich území podobné nebo rovnocenné požadavky.

Hlava VI CRD se proto mění tak, aby zahrnovala ustanovení o:

a) **povolení:** na zřizování poboček ze třetích zemí se vztahuje výslovný postup udělení povolení a minimální požadavky. Tyto požadavky musí zahrnovat ujednání o spolupráci a poskytování informací, aby příslušné orgány poboček ze třetích zemí i) měly přístup k dostatečnému množství informací o podniku ve třetí zemi, který je skutečným sídlem pobočky (dále jen „hlavní podnik“ pobočky ze třetí země), a ii) mohly spolupracovat s orgány dohledu hlavního podniku, pokud je to nezbytné nebo relevantní pro účinný dohled nad pobočkou ze třetí země v členském státě;

b) **minimální regulatorní požadavky:** zahrnují povinnosti poboček ze třetích zemí:

[36] Podle 19. bodu odůvodnění CRD: „Na pobočky úvěrových institucí povolených mimo Společenství by se neměl vztahovat volný pohyb služeb podle čl. 49 druhého pododstavce Smlouvy ani svoboda usazování v jiných členských státech než těch, kde jsou usazeny.“ Přeshraniční investiční služby mohou pobočky ze třetích zemí poskytovat pouze profesionálním zákazníkům a způsobilým protistranám, pokud jsou služby poskytovány pobočkami povolenými podle MiFID a v případě rozhodnutí o rovnocennosti podle čl. 47 odst. 3 MiFIR (viz příloha 3). Žádné rozhodnutí o rovnocennosti však dosud nebylo přijato, ani se jeho přijetí v blízké budoucnosti nepředpokládá.

i) udržovat minimální kapitál vypočítaný jako procentní podíl závazků pobočky u větších a rizikovějších poboček ze třetích zemí (třída 1) nebo jako pevná částka u menších poboček ze třetích zemí (třída 2);

ii) splnit požadavek na likviditu, který u poboček ze třetích zemí třídy 1 je stejný jako požadavek krytí likvidity, který se vztahuje na úvěrové instituce podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;

iii) splnit požadavky na vnitřní správu a řízení a řízení rizik a zavést zásady účtování s cílem monitorovat aktiva a pasiva související s činností prováděnou pobočkou ze třetí země v členském státě;

c) **požadavky na podávání zpráv:** pobočky ze třetích zemí mají povinnost pravidelně podávat svým příslušným orgánům i) informace o plnění požadavků stanovených v CRD a ve vnitrostátních právních předpisech a ii) finanční informace týkající se aktiv a pasiv v jejich účetních knihách;

d) **dohled:** příslušné orgány jsou povinny pravidelně kontrolovat, jak pobočky ze třetích zemí dodržují své regulatorní požadavky, a to i pro účely boje proti praní peněz, a přijímat opatření dohledu k zajištění nebo obnovení souladu s těmito požadavky. Příslušné orgány poboček ze třetích zemí třídy 1 jsou povinny začlenit tyto pobočky do kolegií orgánů dohledu příslušné skupiny, pokud existují, nebo zřídit kolegia ad hoc pro pobočky ze třetích zemí třídy 1 stejné skupiny působící ve více než jednom členském státě.

Z důvodu zachování **proporcionality,** a zejména proto, aby se zamezilo jakékoli nadbytečné další administrativní zátěži pro malé (menší) pobočky ze třetích zemí, je rozsah a úroveň obezřetnostních požadavků upraven tak, aby rozlišovaly mezi pobočkami ze třetích zemí třídy 1 a třídy 2. Třída 1 zahrnuje větší pobočky ze třetích zemí (tj. ty, které drží aktiva ve výši 5 miliard EUR nebo více), jakož i pobočky ze třetích zemí oprávněné přijímat vklady od neprofesionálních zákazníků a pobočky ze třetích zemí považované za „nezpůsobilé“, přičemž u posledních dvou jmenovaných typů poboček se nezohledňuje jejich velikost. Třída 2 zahrnuje všechny pobočky ze třetích zemí, které nespadají do třídy 1.

Pobočka ze třetí země se považuje za „způsobilou“, pokud je její skutečné sídlo v zemi, i) která má zaveden rámec dohledu a regulační rámec pro banky a požadavky důvěrnosti, jež byly posouzeny jako rovnocenné požadavkům zavedeným v Unii, a ii) která není uvedena na seznamu vysoce rizikových třetích zemí, jež mají ve svých systémech boje proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky.

Členské státy musí zajistit, aby jejich příslušné orgány měly nezbytné pravomoci vyžadovat, aby pobočky ze třetích zemí usazené na jejich území v určitých případech žádaly o povolení k zahájení činnosti dceřiné instituce podle CRD (**pravomoc povolovat dceřiné podniky**). Tuto pravomoc musí být například možné použít u pobočky ze třetí země, která je zapojena do transakcí nebo obchodů s protistranami v jiných členských státech v rozporu s pravidly vnitřního trhu. Stejnou pravomoc musí být dále možné použít v případech, kdy pobočka ze třetí země ohrožuje finanční stabilitu příslušného členského státu nebo EU, s přihlédnutím k určitým ukazatelům systémového rizika stanoveným v CRD a dále podrobně upřesněným v regulačních technických normách.

Mají-li pobočky ze třetích zemí ve svých účetních knihách aktiva v hodnotě rovnající se 30 miliardám EUR nebo ve vyšší hodnotě, musí příslušné orgány pravidelně posuzovat, zda tyto pobočky ze třetích zemí ohrožují finanční stabilitu příslušného členského státu a EU, obdobně jako u institucí označených jako „systémové“ podle CRR a CRD (**posuzování systémového významu**). Prahová hodnota 30 miliard EUR se vypočítá s přihlédnutím

k aktivům účtovaným všemi pobočkami ze třetích zemí patřícími do stejné skupiny ze třetí země v EU, ať už v jednom členském státě, nebo v různých členských státech, buď jako průměr za období tří po sobě jdoucích let nebo jako minimální absolutní prahová hodnota dosažená po dobu alespoň tří let v období pěti po sobě jdoucích let. Při posuzování systémového významu musí příslušné orgány vzít v úvahu ukazatele systémového rizika uvedené v předchozím odstavci. Pokud na základě těchto ukazatelů příslušné orgány dospějí k závěru, že příslušné pobočky ze třetích zemí jsou systémové, mohou vyžadovat, aby tyto pobočky ze třetích zemí žádaly o povolení k zahájení činnosti dceřiné instituce podle CRD, pokud chtějí nadále vykonávat bankovní činnost v členském státě a EU (**požadavek na získání povolení pro dceřiné podniky**). Příslušné orgány se mohou rozhodnout, že i) budou požadovat, aby pobočky ze třetích zemí restrukturalizovaly své činnosti nebo aktiva tak, aby přestaly splňovat kritéria systémového významu nebo prahovou hodnotu 30 miliard EUR (**požadavek na restrukturalizaci**); nebo že ii) uloží pobočkám ze třetích zemí a dceřiným institucím v EU skupiny ze třetí země dodatečné požadavky podle pilíře 2 (např. dodatečné kapitálové požadavky, požadavky na likviditu, podávání zpráv nebo zpřístupňování informací), pokud jsou tyto požadavky podle pilíře 2 přiměřené a dostatečné ke snížení potenciálních rizik pro finanční stabilitu (**požadavky podle pilíře 2**). Příslušné orgány se mohou rozhodnout, že pobočkám ze třetích zemí neuloží žádný z výše uvedených požadavků, pouze v případě, že mohou prokázat, že rizika, která tyto pobočky ze třetích zemí představují pro finanční stabilitu a integritu trhu, by se bez uložení těchto požadavků výrazně nezvýšila (**rozhodnutí o odložení uložení požadavků**). Příslušné orgány musí své rozhodnutí o odložení uložení požadavků přezkoumat do jednoho roku ode dne přijetí rozhodnutí.

Posouzení systémového významu poboček ze třetích zemí patřících do skupiny ze třetí země s pobočkami a dceřinými podniky po celé EU musí vést i) orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě příslušné skupiny v Unii, pokud se použije článek 111 CRD; ii) příslušný orgán, který by byl orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě příslušné skupiny v Unii podle uvedeného článku, pokud by se s pobočkami ze třetích zemí zacházelo jako s dceřinými institucemi, nebo iii) orgán EBA, pokud vedoucí příslušný orgán nezahájil posuzování nebo hypotetický orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nebyl určen do tří měsíců. Rozhodnutí, zda pobočkám ze třetích zemí posuzovaným jako systémové bude uložen některý z výše uvedených požadavků nebo zda bude uložení těchto požadavků odloženo, musí být přijato jako společné rozhodnutí vedoucího příslušného orgánu a příslušných orgánů odpovědných za dohled nad pobočkami ze třetích zemí a dceřinými podniky téže skupiny ze třetí země.

Nový rámec pro pobočky ze třetích zemí však nenahrazuje vlastní uvážení, jež v současnosti členské státy uplatňují při ukládání obecných požadavků podnikům usazeným v některých třetích zemích za účelem provádění bankovních činností na jejich území prostřednictvím dceřiných podniků povolených v souladu s kapitolou 1 hlavy III CRD, ani toto vlastní uvážení nijak neomezuje.

Dopad nového rámce

Podle navrhovaného nového rámce budou muset pobočky ze třetích zemí, které v současnosti působí v EU, získat nové povolení. Náklady na splnění požadavků a přechodné náklady spojené se získáním tohoto povolení a pokračováním v činnosti by však byly výrazně sníženy za následujících okolností:

a) pobočky ze třetích zemí budou mít po uplynutí osmnáctiměsíčního období pro provedení směrnice přechodné období v délce dvanáct měsíců na získání povolení, a proto si budou moci v tomto období přechodné náklady rozložit;

b) požadavky na povolení a obezřetnostní požadavky jsou z velké části založeny na stávajících vnitrostátních požadavcích platných v různých členských státech, a jelikož nový rámec obsahuje požadavky, které jsou velmi podobné těmto požadavkům, pobočkám ze třetích zemí by vznikly pouze omezené náklady na jejich plnění;

c) na základě údajů ke dni 31. prosince 2020 by až 40 ze 106 poboček ze třetích zemí, kterým bylo uděleno povolení provozovat činnost v různých členských státech, spadalo do třídy 2, a proto by se na tyto pobočky vztahovaly podle nového rámce poměrně méně přísné obezřetnostní požadavky a požadavky na podávání zpráv;

d) na základě stejných údajů a ke stejnému dni by měly pouze tři pobočky ze třetích zemí aktiva ve svých účetních knihách přesahující 30 miliard EUR, a proto by podléhala posouzení systémového významu.

Pobočkám ze třetích zemí sice mohou vzniknout dodatečné náklady na splnění nových požadavků na podávání zpráv, tyto náklady by však byly odůvodněné splněním cíle spočívajícího v posílení ochrany finanční stability a integrity trhu.

Přezkum režimu správních sankcí

Jako nový donucovací nástroj, jehož cílem je zajistit, aby úvěrové instituce neprodleně začaly dodržovat obezřetnostní pravidla, se zavádí penále. Dále se stanoví jasné rozlišení mezi penále a správními sankcemi. Seznam případů porušení podléhajících správním sankcím se doplňuje o obezřetnostní požadavky, které v současnosti na seznamu sankcionovatelných případů porušení podle článku 67 CRD uvedeny nejsou. Články 66 a 67 CRD se mění tak, aby upřesnily význam pojmu „*celkový roční čistý obrat*“ a aby jej vymezily pomocí obchodního ukazatele v novém článku 314 CRR.

Aby byly v oblasti sankčních pravomocí zajištěny rovné podmínky, jsou členské státy povinny stanovit správní sankce, penále a jiná správní opatření za porušení vnitrostátních předpisů provádějících CRD a CRR. Dále se zavádí procesní záruky účinného uplatňování sankcí, zejména v případě kumulace správních a trestních sankcí za stejný případ porušení. Za tímto účelem se článek 70 CRD mění tak, že jsou členské státy povinny stanovit pravidla pro spolupráci mezi příslušnými orgány a soudními orgány v případech kumulace trestního stíhání a správního postihu a sankcí za stejný případ porušení. Tato pravidla mají zajistit dostatečnou úroveň ochrany fyzické nebo právnické osoby, která je předmětem této kumulace trestního stíhání a správního postihu v souladu se zásadou *ne bis in idem*.

Přezkum složení požadavků podle pilíře 2

Za účelem posílení vnitřní soudržnosti regulačního rámce uvedla CRD V do souladu povahu regulatorního kapitálu, který musí banky držet, aby splnily kapitálový požadavek podle pilíře 2, se složením minimálního kapitálu dle kapitálového požadavku podle pilíře 1. Odchylně od obecného pravidla stanoveného v čl. 104a odst. 4 CRD se mohou orgány dohledu na základě svého vlastního uvážení a dle konkrétního případu rozhodnout o uložení kapitálových požadavků podle pilíře 2 s vyšším podílem kapitálu tier 1 nebo kmenového kapitálu tier 1. Toto nové pravidlo bylo zavedeno teprve nedávno během krize COVID-19. Ačkoli je na ucelené závěry o plnění požadavků z poslední doby ještě příliš brzy, první přezkum potvrdil užitečnost jednotného standardního složení minimálních (pilíř 1) a dodatečných (pilíř 2) kapitálových požadavků.

Úpravy v souvislosti se zavedením minimální výstupní úrovně

Zavedení minimální výstupní úrovně při výpočtu celkového objemu rizikové expozice stanoveného v článku 92 CRR bude mít dopad na kapitálové požadavky stanovené v CRD, jejichž výpočet závisí na celkovém objemu rizikové expozice. Těmito požadavky jsou požadavek na bezpečnostní kapitálovou rezervu, požadavek na proticyklickou kapitálovou rezervu, požadavky na rezervu pro globální systémově významné instituce a jiné systémově významné instituce (G-SVI a J-SVI), požadavek na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika a požadavek podle pilíře 2 (P2R) specifický pro danou instituci, pokud příslušný orgán používá přístup, který jej od počátku stanoví jako procentní podíl celkového objemu rizikové expozice.[37]

Dva z těchto požadavků, konkrétně požadavek podle pilíře 2 a požadavek na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika, lze použít k řešení rizik, která jsou svou povahou podobná rizikům, která řeší minimální výstupní úrovně. Je proto možné, že některá rizika (např. riziko modelu[38]) by mohla být započtena dvakrát, jakmile začne platit minimální výstupní úroveň. Tomu je třeba zabránit. Doporučení orgánu EBA k dokončení Basel III obsahuje konkrétní doporučení k této otázce a obecněji vyzývá příslušné a pověřené orgány k tomu, aby přehodnotily přiměřenou úroveň požadavku podle pilíře 2 a požadavku na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika, jakmile začne platit minimální výstupní úroveň.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem návrh mění články 104a a 133 CRD, jež stanoví pravidla pro požadavek podle pilíře 2 a požadavek na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika tak, že zavádí záruky, jejichž cílem je zabránit neodůvodněnému zvýšení požadavku podle pilíře 2 a požadavku na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika poté, co pro instituci začne platit minimální výstupní úroveň[39]:

- požadavek podle pilíře 2 a požadavek na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika se „zmrazí“, aby se zamezilo automatickému (neboli „aritmetickému“) navyšování objemu regulatorního kapitálu požadovaného podle těchto dvou požadavků. Tuto záruku lze odůvodnit tím, že zvýšení rizikově vážených aktiv v důsledku toho, že pro instituci začne platit minimální výstupní úroveň, je za jinak nezměněných podmínek čistě aritmetické a neodráží skutečný nárůst rizik, jež by odůvodňovala požadavek na dodatečný kapitál instituce,
- za účelem zjištění, zda je riziko započítáno dvakrát, bude muset příslušný orgán instituce přezkoumat kalibraci požadavku podle pilíře 2 a příslušný nebo pověřený orgán instituce bude muset přezkoumat kalibraci požadavku na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika, a pokud dvojí započítání zjistí, musí provést novou kalibraci těchto požadavků s cílem zabránit tomuto dvojímu započítání,

---

37 Na rozdíl od přístupu, který požadavek podle pilíře 2 stanoví jako jmenovitou hodnotu, která je následně vyjádřena jako procentní podíl celkového objemu rizikové expozice, aby se mohla začlenit do celkového kapitálu.

38 V této souvislosti by se rizikem modelu mělo rozumět riziko, že kapitálový požadavek vypočítaný pomocí interních modelů nebude přiměřený riziku spojenému s expozicí, pro kterou je požadavek vypočítán.

39 Pro instituci začne platit minimální výstupní úroveň, když celkový objem rizikové expozice instituce „podléhající minimální úrovni“ (tj. celkový objem rizikové expozice vypočítaný s přihlédnutím k minimální výstupní úrovni) je vyšší než její celkový objem rizikové expozice instituce „nepodléhající minimální úrovni“ (tj. celkový objem rizikové expozice vypočítaný bez ohledu na minimální výstupní úroveň). Další podrobné informace o fungování minimální výstupní úrovně lze nalézt v důvodové zprávě k nařízení, kterým se mění CRR.

- tyto dva požadavky zůstanou zmrazeny, dokud nebudou dokončeny příslušné přezkumy a dokud nebudou oznámena příslušná rozhodnutí o přiměřené kalibraci požadavků[40].

Články 104a a 133 CRD se rovněž mění tak, aby upřesňovaly, že požadavek podle pilíře 2 a požadavek na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika nelze použít ke krytí rizik, která již plně pokrývá minimální výstupní úroveň.

V neposlední řadě se mění článek 131, a to tak, aby vyžadoval, aby příslušné nebo v daných případech pověřené orgány přezkoumaly u J-SVI kalibraci požadavku kapitálových rezerv pro J-SVI, jakmile pro ni začne platit minimální výstupní úroveň, s cílem ověřit, zda je kalibrace i nadále přiměřená.

Zpřístupňování informací

Článek 106 se mění tak, aby členským státům umožňoval udělit orgánům dohledu pravomoc vyžadovat od institucí, aby ve stanovené lhůtě předložily informace orgánu EBA. Tato změna vyplývá ze změn provedených v článcích 433 a 434 CRR, jež požadují, aby orgán EBA centralizoval zveřejňování informací zpřístupněných institucemi. Podle návrhu mohou orgány dohledu navíc umožnit institucím používat pro zpřístupnění informací konkrétní nosiče a místa mimo internetové stránky orgánu EBA. To je v souladu s navrhovanou změnou CRR, podle níž mají instituce vedle centralizovaného zveřejňování informací orgánem EBA i nadále možnost zveřejňovat své vlastní informace jinými prostředky.

Srovnávací dohled nad přístupy k výpočtu kapitálových požadavků

Článek 78 se mění tak, že k přístupům zahrnutým do oblasti působnosti srovnávacího dohledu doplňuje dva typy přístupů k výpočtu kapitálových požadavků, a to:

a) přístupy modelu používané k výpočtu očekávaných ztrát z úvěrového rizika jak podle mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS) 9, tak podle vnitrostátních účetních standardů, a

b) alternativní standardizovaný přístup pro tržní riziko uvedený v části třetí hlavě IV kapitole 1a CRR, jelikož instituce mohou podle tohoto přístupu modelovat některé parametry.

Vzhledem k tomu, že přístupy používané k výpočtu očekávaných ztrát z úvěrového rizika mohou používat také instituce uplatňující standardizovaný přístup pro úvěrové riziko stanovený v části třetí hlavě II kapitole 2 CRR, vztahuje se na tyto instituce rovněž srovnávací dohled. O tom, na kterou z těchto institucí se bude srovnávací dohled vztahovat, rozhodne s ohledem na zásadu proporcionality orgán EBA.

Článek 78 se rovněž mění tak, že umožňuje snížit četnost provádění srovnávacího dohledu z jednou ročně na jednou za dva roky s ohledem na skutečnost, že po provedení určitého počtu srovnávacích dohledů bude pravděpodobně pro účely monitorování výsledků přístupů uplatňovaných institucemi postačovat jejich nižší četnost. Tím se zároveň sníží administrativní zátěž pro instituce uplatňující srovnávací přístupy.

[40] V případě požadavku podle pilíře 2 se oznámení provede dopisem zaslaným příslušným orgánem instituci, nad níž je vykonáván dohled, obsahujícím výsledky procesu kontroly a hodnocení orgánem dohledu a nový požadavek podle pilíře 2 instituce (v případě, že nebude zjištěno dvojí započítání, požadavek podle pilíře 2 se nezmění). V případě požadavku podle pilíře 2 se oznámení provede novým rozhodnutím příslušného nebo pověřeného orgánu o přiměřené kalibraci sazby nebo sazeb požadavku na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika.

2021/0341 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o pravomoci dohledu, sankce, pobočky ze třetích zemí a environmentální, sociální a správní rizika, a směrnice 2014/59/EU

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[41],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[42],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Příslušné orgány, jejich zaměstnanci a členové jejich řídících orgánů by měli být politicky a ekonomicky nezávislí. Riziko vzniku střetu zájmů oslabuje integritu finančního systému Unie a znesnadňuje dosažení cíle integrované bankovní unie a unie kapitálových trhů. Směrnice 2013/36/EU by měla stanovit podrobnější ustanovení, kterými členské státy zajistí, aby příslušné orgány, včetně jejich zaměstnanců a členů vedení, jednaly nezávisle a objektivně. Měly by proto být stanoveny minimální požadavky, jež by bránily vzniku střetu zájmů. Evropský orgán pro bankovnictví (dále jen „orgán EBA“) by měl pro příslušné orgány vydat obecné pokyny k zamezení vzniku střetu zájmů, jež budou vycházet z mezinárodních osvědčených postupů.

(2) Příslušné orgány by měly mít pravomoc potřebnou k odejmutí povolení uděleného úvěrové instituci, pokud byla tato úvěrová instituce prohlášena za instituci, která je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, a pokud zároveň nesplnila ostatní podmínky pro zahájení řešení krize stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[43] nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU)

---

41 Úř. věst. C , , s. .

42 Úř. věst. C , , s. .

43 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

č. 806/2014[44]. Úvěrová instituce by měla být v takovém případě zlikvidována v rámci příslušného vnitrostátního insolvenčního řízení nebo jiných typů řízení stanovených pro tyto instituce podle vnitrostátních právních předpisů, a měla by tak ukončit činnost, pro kterou bylo povolení uděleno.

(3) Poskytování bankovních služeb v Unii je podmíněno předchozím udělením povolení úvěrové instituci a fyzickou přítomností prostřednictvím právnické osoby nebo pobočky na území Unie. Pouze tak se může na úvěrové instituce vztahovat účinná obezřetnostní regulace a dohled, které jsou nezbytné k minimalizaci rizika selhání, a pokud k selhání dojde, k řízení tohoto selhání tak, aby se zabránilo jeho nekontrolovanému šíření a aby nevedlo ke zhroucení finančního systému (riziko šíření krize např. kvůli bankovní panice nebo kvůli selhání banky v důsledku neobezřetného poskytování úvěrů). Při poskytování bankovních služeb v Unii bez této fyzické přítomnosti by se na finančních trzích, kde jsou úzce zapojeny úvěrové instituce, ve zvýšené míře objevovaly a rozšiřovaly rizikové segmenty nepodléhající obezřetnostní regulaci a dohledu Unie, jež by v konečném důsledku mohly ohrozit finanční stabilitu Unie nebo jednotlivých členských států. Finanční krize z období let 2008–2009 je zatím poslední událostí, která ukázala, jak mohou malé segmenty trhu významným způsobem ohrozit finanční stabilitu Unie a jejích členských států, jsou-li ponechány mimo působnost obezřetnostní regulace a dohledu. Je proto nezbytné stanovit v právních předpisech Unie výslovný požadavek, aby si podniky usazené ve třetí zemi, jež mají v úmyslu poskytovat bankovní služby v Unii a jež nechtějí tyto služby poskytovat prostřednictvím dceřiného podniku, alespoň zřídily pobočku v členském státě a získaly pro tuto pobočku povolení v souladu s právními předpisy Unie. Požadavek zřízení pobočky by se však neměl vztahovat na případy reverzního vyžádání služeb, neboť v těchto případech je to zákazník, kdo se obrací na daný podnik ve třetí zemi s žádostí o poskytnutí služeb.

(4) Orgány dohledu nad úvěrovými institucemi by měly mít všechny pravomoci, jež jsou nezbytné k vykonávání jejich povinností a jež se vztahují na různé operace prováděné subjekty, nad kterými je vykonáván dohled. Za tímto účelem a za účelem zajištění rovných podmínek musí mít orgány dohledu k dispozici veškeré pravomoci dohledu, jež se mohou vztahovat na významné operace prováděné subjekty, nad kterými je vykonáván dohled. Evropská centrální banka a příslušné vnitrostátní orgány by proto měly být informovány o významných operacích, včetně nabytí významných účastí ve finančních nebo nefinančních subjektech subjekty, nad kterými je vykonáván dohled, významných převodů aktiv a pasiv ze subjektů, nad kterými je vykonáván dohled, nebo na tyto subjekty, a fúzí a rozdělení, jež mohou zahrnovat subjekty, nad kterými je vykonáván dohled, prováděných subjektem, nad kterým je vykonáván dohled, jež vzbuzují obavy ohledně jeho obezřetnostního profilu nebo ohledně možného praní peněz a financování terorismu. ECB a příslušné vnitrostátní orgány by dále měly mít pravomoc v takových případech zasáhnout.

(5) Pokud jde o fúze a rozdělení, harmonizovaná pravidla a postupy, zejména pro přeshraniční fúze a rozdělení společností s ručením omezeným, stanoví směrnice (EU) 2017/1132. Posuzování prováděné příslušnými orgány podle této směrnice by proto mělo doplňovat směrnici (EU) 2017/1132 a nemělo by být v rozporu s žádným z jejích

[44] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

ustanovení. V případě přeshraničních fúzí a rozdělení, které spadají do oblasti působnosti směrnice 2017/1132, by mělo být součástí posouzení splnění všech příslušných podmínek a řádného dokončení všech postupů a formalit, jež jsou požadovány pro účely osvědčení předcházejícího fúzi nebo rozdělení, také odůvodněné stanovisko vydané příslušným orgánem dohledu. Toto odůvodněné stanovisko by proto mělo být předloženo pověřenému vnitrostátnímu orgánu odpovědnému za vydání osvědčení předcházejícího fúzi nebo rozdělení podle směrnice 2017/1132.

(6) Aby mohly příslušné orgány před provedením některé z těchto významných operací zasáhnout, měly by o ní obdržet oznámení *ex ante*. K tomuto oznámení by měly být připojeny informace, které příslušné orgány potřebují k posouzení plánované operace z obezřetnostního hlediska a z hlediska boje proti praní peněz a financování terorismu. Toto posouzení by měly příslušné orgány zahájit v okamžiku, kdy obdrží oznámení obsahující všechny požadované informace, přičemž v případě nabytí významné účasti nebo významného převodu aktiv a pasiv by mělo být časově omezené.

(7) U nabytí kvalifikované účasti nebo významného převodu aktiv nebo pasiv by na základě závěrů posouzení mohl příslušný orgán dospět k rozhodnutí vyjádřit nesouhlas s danou operací. Pokud příslušné orgány nevyjádří ve stanovené lhůtě s danou operací nesouhlas, měla by se považovat za schválenou.

(8) V zájmu zajištění proporcionality a zamezení nepřiměřené administrativní zátěži by se tyto dodatečné pravomoci příslušných orgánů měly vztahovat pouze na operace, jež jsou považovány za významné. Za významné by měly být automaticky považovány pouze operace spočívající ve fúzi nebo rozdělení, protože nově vzniklý subjekt by podle očekávání mohl mít ve srovnání se subjekty, které byly do fúze nebo rozdělení na počátku zapojeny, výrazně odlišný obezřetnostní profil. Stejně tak by fúze nebo rozdělení neměly být uzavřeny subjekty, které je provádějí, dříve, než s nimi příslušné orgány vyjádří souhlas. Ostatní operace (včetně nabytí účasti a převodů aktiv a pasiv), které jsou považovány za významné, by měly být posouzeny a případně schváleny příslušnými orgány na základě postupu implicitního schválení.

(9) V některých případech (například jedná-li se o subjekty usazené v různých členských státech) mohou operace vyžadovat, aby příslušné orgány zaslaly více oznámení a provedly více posouzení, k čemuž je nezbytná účinná spolupráce mezi těmito orgány. Je proto nutné upřesnit povinnosti v oblasti této spolupráce, zejména pokud jde o včasné vzájemné oznamování, bezproblémovou výměnu informací a koordinaci při posuzování.

(10) Je zapotřebí uvést do souladu ustanovení týkající se nabytí kvalifikované účasti v úvěrové instituci s ustanoveními o nabytí kvalifikované účasti institucí pro případ, že musí být provedena obě posouzení pro tutéž operaci. Bez řádného upřesnění by tato ustanovení mohla mít za následek to, že příslušné orgány provedou nekonzistentní posouzení a v konečném důsledku i přijmou nekonzistentní rozhodnutí. Je proto nutné, aby byla stanovena obdobná dodatečná lhůta, ve které příslušné orgány potvrdí obdržení oznámení, pokud je operace považována za složitou.

(11) Orgán EBA by měl být pověřen vypracováním regulačních technických norem a prováděcích technických norem, jimiž se stanoví přiměřený rámec pro používání těchto dodatečných pravomocí dohledu. Tyto regulační technické normy a prováděcí technické normy by zejména měly upřesnit, jaké informace mají příslušné orgány obdržet, jaké prvky mají být posouzeny a jak by měla probíhat spolupráce, pokud bude do operace zapojen více než jeden příslušný orgán. Tyto různé prvky jsou zásadní

k tomu, aby dostatečně harmonizovaná metodika dohledu umožnila účinné provádění ustanovení o dodatečných pravomocích při minimální možné dodatečné administrativní zátěži.

(12) Je klíčové, aby úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti dodržovaly obezřetnostní požadavky k zajištění své bezpečnosti a zdraví a zachování stability finančního systému, a to jak na úrovni Unie jako celku, tak na úrovni každého členského státu. ECB a příslušné vnitrostátní orgány by proto měly mít pravomoc přijímat včasná a rozhodná opatření v případech, kdy tyto úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti a jejich výkonné vedení nedodržují obezřetnostní požadavky nebo rozhodnutí v oblasti dohledu.

(13) Aby byly v oblasti sankčních pravomocí zajištěny rovné podmínky, měly by členské státy stanovit účinné, přiměřené a odrazující správní sankce, penále a jiná správní opatření za porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici a porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013.[45] Členské státy by měly mít možnost ukládat správní sankce v případech, kdy se na příslušné porušení vztahuje též vnitrostátní trestní právo. Tyto správní sankce, penále a jiná správní opatření by měly splňovat určité minimální požadavky, včetně minimálních pravomocí, které by měly být svěřeny příslušným orgánům k jejich ukládání, kritérií, která by příslušné orgány měly při jejich uplatňování zohlednit, požadavků na zveřejnění nebo výše správních sankcí a penále. Členské státy by měly stanovit zvláštní pravidla a účinné mechanismy pro uplatňování penále.

(14) Správní peněžité sankce by měly mít odrazující účinek, jenž by fyzické nebo právnické osobě, která porušuje vnitrostátní ustanovení provádějící směrnici 2013/36/EU nebo porušuje nařízení (EU) č. 575/2013, zabránil ve stejném nebo obdobném jednání v budoucnu. Členské státy by měly stanovit správní sankce, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. Příslušné orgány by navíc měly při určování druhu správních sankcí nebo jiných správních opatření a výše správních peněžitých sankcí zohlednit veškeré trestní sankce, jež byly dříve uloženy téže fyzické nebo právnické osobě odpovědné za stejný případ porušení. Tím by se mělo zajistit, aby přísnost všech sankcí a jiných správních opatření uložených pro účely donucení byla v případě kumulace trestního stíhání a správního postihu omezena na to, co je nezbytné s ohledem na závažnost dotčeného porušení. Je proto nezbytné posílit spolupráci mezi příslušnými orgány a soudními orgány v případě kumulace trestního stíhání a správního postihu vůči stejným osobám odpovědným za stejný případ porušení. Pro usnadnění této spolupráce by měly členské státy stanovit zvláštní pravidla a mechanismy.

(15) Příslušné orgány by měly mít pravomoc ukládat správní sankce téže fyzické nebo právnické osobě odpovědné za tutéž škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím. Tato kumulace trestního stíhání a správního postihu a sankcí za stejný případ porušení by však měla sledovat různé cíle obecného zájmu. Členské státy by měly stanovit pravidla, která zajistí vhodnou koordinaci mezi trestním stíháním a správním postihem. Tato pravidla by měla za účelem splnění těchto různých cílů co nejvíce zamezit kumulaci sankcí za stejný případ porušení, jehož se dopustí fyzická

[45] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 *(Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).*

nebo právnická osoba. Členské státy by dále měly stanovit pravidla, která zajistí, aby přísnost všech správních a trestních sankcí a jiných opatření uložených v případech kumulace trestního stíhání a správního postihu byla omezena na to, co je nezbytné s ohledem na závažnost dotčeného porušení. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby tato kumulace trestního stíhání a správního postihu a následných sankcí byla v souladu se zásadou *ne bis in idem* a aby byla řádně chráněna práva dotčené fyzické nebo právnické osoby.

(16) Správní peněžité sankce by měly být právnickým osobám ukládány jednotným způsobem, zejména s ohledem na stanovenou maximální výši správních sankcí, jež by měla zohledňovat celkový roční čistý obrat příslušného podniku. Celkový roční čistý obrat však v současnosti není ve směrnici 2013/36/EU dostatečně podrobně, jasně a úplně definován a nelze tak zajistit rovné podmínky při uplatňování správních peněžitých sankcí. Je proto nutné upřesnit několik prvků stávající definice celkového ročního čistého obratu, aby se zabránilo nejednotnému výkladu.

(17) Vedle správních sankcí by příslušné orgány měly mít pravomoc ukládat úvěrovým institucím, finančním holdingovým společnostem, smíšeným finančním holdingovým společnostem a jejich skutečným manažerům za neplnění jejich povinností podle směrnice 2013/36/EU, nařízení (EU) č. 575/2013 nebo rozhodnutí vydaného příslušným orgánem také penále. Tato donucovací opatření by měla být uložena v případě, že neplnění požadavku nebo rozhodnutí příslušného orgánu v oblasti dohledu trvá po nějakou dobu. Příslušné orgány by měly mít pravomoc uložit tato donucovací opatření, aniž by musely straně, která se porušení dopustila, zasílat předchozí žádost, příkaz nebo upozornění. Vzhledem k tomu, že účelem penále je přimět fyzické nebo právnické osoby k ukončení páchání trvajícího porušení, nemělo by uplatnění penále bránit příslušným orgánům v uložení následné správní sankce za stejný případ porušení.

(18) Je nezbytné stanovit správní sankce, penále a jiná správní opatření, aby byla zajištěna co nejširší možnost reagovat na porušení právních předpisů a aby se napomohlo předcházení dalšímu porušení, a to bez ohledu na to, zda se kvalifikují jako správní sankce nebo jiná správní opatření podle vnitrostátního práva. Členské státy by proto měly mít pravomoc stanovit další sankce a vyšší úrovně správních peněžitých sankcí.

(19) Příslušné orgány by měly ukládat penále, která jsou přiměřená a účinná. Příslušný orgán by proto měl vzít v úvahu potenciální dopad penále na finanční situaci právnické nebo fyzické osoby, která se dopustila porušení, a předejít tomu, aby sankce zapříčinila platební neschopnost právnické nebo fyzické osoby, která se dopustila porušení, způsobila jí vážné finanční potíže nebo představovala nepřiměřený procentní podíl jejího celkového ročního obratu.

(20) Pokud právní řád členského státu neumožňuje uložení správních sankcí stanovených v této směrnici, mohou být pravidla o správních sankcích uplatněna tak, že řízení o uložení sankcí zahájí příslušný orgán a uloží je soudní orgány. Je proto nezbytné, aby tyto členské státy zajistily, aby uplatňování pravidel a sankcí mělo stejný účinek jako správní sankce uložené příslušnými orgány. Při ukládání těchto sankcí by soudní orgány měly vzít v úvahu doporučení příslušného orgánu, který zahájil řízení o uložení sankcí. Uložené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(21) Za účelem stanovení přiměřených sankcí za porušení vnitrostátních ustanovení provádějících směrnici 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 by měl být doplněn seznam možných porušení, za něž se ukládají správní sankce, penále a jiná správní

opatření. Tento seznam možných porušení uvedený v článku 67 směrnice 2013/36/EU by proto měl být pozměněn.

(22) Na činnost poboček zřízených podniky ve třetí zemi za účelem poskytování bankovních služeb v členském státě se vztahují vnitrostátní právní předpisy, jež jsou směrnicí 2013/36/EU harmonizovány pouze ve velmi omezeném rozsahu. Pobočky ze třetích zemí jsou na bankovních trzích Unie významně zastoupeny, v současnosti se na ně však vztahují pouze požadavky na poskytování informací na vysoké úrovni; nevztahují se na ně žádné obezřetnostní normy na úrovni Unie ani ujednání o spolupráci v oblasti dohledu. Neexistence společného obezřetnostního rámce má za následek to, že pobočky ze třetích zemí podléhají rozdílným vnitrostátním požadavkům s rozdílnou úrovní obezřetnosti a oblastí působnosti. Příslušné orgány navíc nemají k dispozici komplexní informace a nástroje dohledu potřebné k řádnému monitorování specifických rizik, která představují skupiny ze třetích zemí působící v jednom nebo více členských státech prostřednictvím poboček a dceřiných podniků. V současné době nejsou v souvislosti s nimi k dispozici žádná komplexní ujednání v oblasti dohledu a příslušný orgán odpovědný za dohled nad každou pobočkou skupiny ze třetí země není povinen vyměňovat si informace s příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad ostatními pobočkami a dceřinými podniky ze stejné skupiny. Tato roztříštěnost regulačního prostředí ohrožuje finanční stabilitu a integritu trhu Unie a měla by být odstraněna pomocí harmonizovaného rámce pro pobočky ze třetích zemí. Tento rámec by měl zahrnovat minimální společné požadavky na povolování, obezřetnostní normy, vnitřní správu a řízení, dohled a podávání zpráv. Tento soubor požadavků by měl vycházet z požadavků, které členské státy již na pobočky ze třetích zemí na svém území uplatňují, a měl by zohledňovat obdobné nebo stejné požadavky, které třetí země uplatňují na zahraniční pobočky, aby byla zajištěna jejich soudržnost napříč všemi členskými státy a aby byl uveden rámec pro pobočky ze třetích zemí Unie do souladu s uplatňovanými mezinárodními postupy v této oblasti.

(23) Z důvodu zachování proporcionality by požadavky na pobočky ze třetích zemí měly být ukládány s ohledem na riziko, které představují pro finanční stabilitu a integritu trhu Unie a členských států. Pobočky ze třetích zemí by proto měly být rozděleny na pobočky třídy 1, jež jsou považovány za rizikovější, a pobočky třídy 2, jež jsou malé a nepříliš složité a nepředstavují významné riziko ohrožení finanční stability (v souladu s definicí „malých a nepříliš složitých institucí“ uvedenou v nařízení (EU) č. 575/2013). Pobočky ze třetích zemí se zaúčtovanými aktivy v daném členském státě ve výši rovnající se 5 000 000 000 EUR nebo vyšší by proto měly být považovány za rizikovější pobočky z důvodu jejich větší velikosti a složitosti, protože jejich selhání by mohlo zapříčinit významné narušení trhu s bankovními službami členského státu nebo jeho bankovního systému. Pobočky třetích zemí, jež jsou oprávněny přijímat retailové vklady, by měly být rovněž považovány za rizikovější bez ohledu na svou velikost, jelikož by jejich selhání postihlo vysoce zranitelné vkladatele a mohlo by vést ke ztrátě důvěry v bezpečnost a spolehlivost bankovního systému členského státu, jenž by měl chránit úspory občanů. Oba tyto typy poboček ze třetích zemí by proto měly být zařazeny do třídy 1.

(24) Do třídy 1 by rovněž měly být zařazeny pobočky ze třetích zemí v případě, že podnik ve třetí zemi, který je jejich skutečným sídlem (dále jen „hlavní podnik“), podléhá právním předpisům, dohledu a provádění těchto právních předpisů, které nejsou považovány za rovnocenné přinejmenším směrnici 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013, nebo je-li příslušná třetí země uvedena na seznamu vysoce rizikových

třetích zemí, jež mají ve svých systémech boje proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849[46]. Tyto pobočky ze třetích zemí představují významné riziko pro finanční stabilitu Unie a členského státu usazení, protože bankovní regulační rámec nebo rámec pro boj proti praní peněz, které se vztahují na jejich hlavní podnik, nedokážou dostatečně zachytit specifická rizika nebo umožnit řádné monitorování těchto rizik plynoucích z činnosti prováděné pobočkou v členském státě, ani zachytit rizika pro protistrany v členském státě nebo umožnit řádné monitorování těchto rizik plynoucích z činnosti skupiny ze třetí země. Za účelem určení, zda jsou bankovní obezřetnostní standardy a standardy v oblasti dohledu třetí země rovnocenné se standardy Unie, by Komise měla mít pravomoc nařídit orgánu EBA, aby provedl posouzení v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 575/2013. Orgán EBA by měl zajistit, aby bylo posouzení provedeno řádným a transparentním způsobem a v souladu s vhodnou metodikou. Kromě toho by měl orgán EBA rovněž konzultovat orgány dohledu a vládní resorty třetích zemí odpovědné za bankovní regulaci a případně subjekty soukromého sektoru a úzce s nimi spolupracovat, přičemž by měl s nimi zacházet spravedlivě a poskytnout jim možnost v přiměřených lhůtách předložit dokumentaci a vyjádřit se. Orgán EBA by měl dále zajistit, aby zpráva vydaná v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 575/2013 byla dostatečně odůvodněna, obsahovala podrobný popis posuzovaných záležitostí a byla doručena v přiměřené lhůtě.

(25) Příslušné orgány by měly mít výslovnou pravomoc podle konkrétního případu požadovat, aby pobočky ze třetích zemí žádaly o povolení v souladu s hlavou III kapitolou 1 směrnice 2013/36/EU, přinejmenším v případě, že tyto pobočky vykonávají činnost s protistranami v jiných členských státech v rozporu s pravidly vnitřního trhu nebo představují významné riziko pro finanční stabilitu Unie nebo členského státu, ve kterém jsou usazeny. Příslušné orgány by dále měly mít povinnost pravidelně posuzovat, zda pobočky ze třetích zemí, které mají ve svých účetních knihách aktiva ve výši 30 000 000 000 EUR nebo vyšší výši, mají systémový význam. Toto pravidelné posuzování by se mělo vztahovat na všechny pobočky ze třetích zemí, které patří do stejné skupiny ze třetí země usazené v jednom nebo více členských států. Mělo by podle konkrétních kritérií posuzovat, zda tyto pobočky představují podobnou míru rizika pro finanční stabilitu Unie nebo jejích členských států jako instituce definované jako „systémově významné“ podle směrnice 2013/36/EU a nařízení EU č. 575/2013. Pokud příslušné orgány dospějí k závěru, že pobočky ze třetích zemí jsou systémově významné, měly by těmto pobočkám uložit požadavky, které jsou přiměřené ke zmírnění rizik pro finanční stabilitu. Za tímto účelem by příslušné orgány měly mít pravomoc požadovat, aby pobočky ze třetích zemí žádaly o povolení k zahájení činnosti jako dceřiné instituce podle směrnice 2013/36/EU, pokud chtějí nadále vykonávat bankovní činnost v členském státě nebo v Unii. Příslušné orgány by navíc měly mít pravomoc uložit další požadavky, které by byly dostatečné k eliminaci rizik pro finanční stabilitu, zejména požadavek na restrukturalizaci aktiv nebo činnosti poboček ze třetích zemí v Unii tak, aby tyto pobočky přestaly být systémové, nebo požadavek na plnění dodatečných kapitálových požadavků, požadavků na likviditu, podávání zpráv nebo zpřístupňování informací. Příslušné orgány by měly mít

[46] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

pravomoc neuložit žádný z těchto požadavků pobočkám ze třetích zemí, jež byly posouzeny jako systémové, pouze v případě, že příslušné orgány mohou prokázat, že rizika, která tyto pobočky představují pro finanční stabilitu a integritu trhu Unie a členských států, při neexistenci těchto požadavků po dobu nepřesahující jeden rok výrazně nevzrostou.

(26) Pro zajištění konzistentnosti rozhodnutí v oblasti dohledu nad skupinou ze třetí země s pobočkami a dceřinými podniky ve více členských státech by měl být určen vedoucí příslušný orgán, který bude posuzovat systémový význam. Tuto úlohu by měl vykonávat orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nad skupinou ze třetí země v Unii, použije-li se článek 111 směrnice 2013/36/EU, nebo příslušný orgán, který by se stal orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě v souladu s uvedeným článkem, pokud jsou pobočky ze třetí země této skupiny považovány za její dceřiné podniky. Pokud příslušný orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nebo vedoucí příslušný orgán nezahájí posuzování systémového významu do tří měsíců, provede toto posouzení orgán EBA. Vedoucí příslušný orgán, nebo případně orgán EBA, by měl konzultovat příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky a pobočkami příslušné skupiny ze třetí země v celé Unii a plně s nimi spolupracovat. Vedoucí příslušný orgán by měl společně s těmito příslušnými orgány přijmout společné rozhodnutí o tom, zda pobočkám ze třetích zemí, které byly posouzeny jako systémové, uloží požadavky. S ohledem na řádný proces by měl vedoucí příslušný orgán nebo případně orgán EBA zajistit, aby bylo při posuzování systémového významu respektováno právo poboček ze třetích zemí na vyjádření.

(27) Příslušné orgány by měly pravidelně kontrolovat, zda pobočky ze třetích zemí dodržují příslušné požadavky podle směrnice 2013/36/EU, a přijímat opatření dohledu k zajištění nebo obnovení souladu s těmito požadavky. Pro zajištění účinného dohledu nad dodržováním požadavků pobočkami ze třetích zemí a zajištění uceleného přehledu o činnostech skupin ze třetích zemí v Unii by měly být příslušným orgánům podávány zprávy o společném dohledu a finanční informace v souladu se standardizovanými šablonami. Orgán EBA by měl být pověřen vypracováním návrhů prováděcích technických norem, jež upřesní tyto šablony, a Komise by měla být pověřena přijetím těchto návrhů prováděcích technických norem. Dále je nezbytné zavést vhodná ujednání o spolupráci příslušných orgánů, jež zajistí, že veškeré činnosti skupin ze třetích zemí působících v Unii prostřednictvím poboček ze třetích zemí budou podléhat komplexnímu dohledu, díky čemuž se zamezí obcházení požadavků, které mají tyto skupiny dodržovat podle práva Unie, a minimalizují případná rizika pro finanční stabilitu Unie. Do působnosti kolegií orgánů dohledu nad skupinami ze třetích zemí v Unii by měly být zahrnuty zejména pobočky ze třetích zemí třídy 1. Pokud toto kolegium nebylo dosud zřízeno, měly by příslušné orgány zřídit kolegium *ad hoc* pro všechny pobočky ze třetích zemí třídy 1 téže skupiny, pokud působí ve více než jednom členském státě.

(28) Rámec Unie pro pobočky ze třetích zemí by se měl uplatňovat bez ohledu na pravomoc vlastního uvážení, na základě které mohou členské státy v současnosti obecně od podniků ze třetích zemí vyžadovat, aby z určitých třetích zemí vykonávaly bankovní činnost na jejich území výhradně prostřednictvím dceřiných institucí, jež získaly povolení v souladu s hlavou III, kapitolou 1 směrnice 2013/36/EU. Tento požadavek se může použít na třetí země, které uplatňují bankovní obezřetnostní standardy a standardy v oblasti dohledu, jež nejsou rovnocenné standardům podle

vnitrostátního práva členského státu, nebo na třetí země, jež mají ve svých systémech boje proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky.

(29) Po zavedení IFRS 9 dne 1. ledna 2018 ovlivňuje výsledek výpočtů očekávaných úvěrových ztrát, který je založen na přístupech modelu, přímo výši kapitálu a regulatorní poměry institucí. Stejné přístupy modelu tvoří rovněž základ pro výpočet očekávaných úvěrových ztrát v případě, že instituce používá vnitrostátní účetní rámce. Proto je důležité, aby příslušné orgány a orgán EBA měly jasný přehled o dopadu, jejž mají tyto výpočty na rozmezí hodnot pro rizikově vážená aktiva a kapitálové požadavky, které vznikají pro podobné expozice. Za tímto účelem by měl srovnávací dohled zahrnovat i tyto přístupy modelu. Vzhledem k tomu, že instituce, jež počítají kapitálové požadavky v souladu se standardizovaným přístupem k úvěrovému riziku, mohou také používat modely pro výpočet očekávaných úvěrových ztrát v rámci IFRS 9, měly by být tyto instituce s ohledem na zásadu proporcionality rovněž zahrnuty do srovnávacího dohledu.

(30) Nařízení (EU) 2019/876[47] změnilo nařízení (EU) č. 575/2013 tím, že zavedlo revidovaný rámec pro tržní rizika vypracovaný Basilejským výborem pro bankovní dohled. Součástí tohoto nového rámce je alternativní standardizovaný přístup, který umožňuje institucím modelovat určité parametry používané při výpočtu rizikově vážených aktiv a kapitálových požadavků pro tržní riziko. Je proto důležité, aby příslušné orgány a orgán EBA měly jasný přehled o rozmezí hodnot pro rizikově vážená aktiva a kapitálové požadavky, které vznikají pro podobné expozice, nejen v rámci alternativního přístupu interního modelu, ale i v rámci alternativního standardizovaného přístupu. Srovnávací dohled pro tržní riziko by proto měl zahrnovat revidovaný standardizovaný přístup a přístup interního modelu.

(31) Globální přechod k udržitelnému hospodářství, jenž je zakotven v Pařížské dohodě[48] uzavřené Unií a OSN a Agendě pro udržitelný rozvoj 2030, bude vyžadovat hlubokou socioekonomickou transformaci a bude záviset na mobilizaci značných finančních zdrojů od veřejnosti a soukromého sektoru. Zelená dohoda pro Evropu[49] zavazuje Unii stát se do roku 2050 klimaticky neutrální. Při podpoře tohoto přechodu má hrát významnou roli finanční systém, přičemž tato podpora se netýká pouze využívání a podpory nových příležitostí, ale také důsledného řízení rizik, která s sebou tento přechod může nést.

(32) Nevídaný rozsah přechodu k udržitelnému, klimaticky neutrálnímu a oběhovému hospodářství bude mít značný dopad na finanční systém. V roce 2018 síť centrálních bank a orgánů dohledu pro ekologizaci finančního systému[50] potvrdila, že rizika

---

47 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 1).

48 Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4).

49 COM(2019) 640 final.

50 Skupina centrálních bank a orgánů dohledu, která byla zřízena na pařížském summitu Jedna planeta dne 12. prosince 2017 a je ochotná dobrovolně sdílet osvědčené postupy a přispívat k rozvoji řízení environmentálních rizik a rizik plynoucích ze změny klimatu ve finančním sektoru a mobilizovat hlavní zdroj finančních prostředků na podporu přechodu k udržitelnému hospodářství.

související se změnou klimatu jsou zdrojem finančních rizik. Revidovaná strategie pro udržitelné financování Komise[51] zdůrazňuje, že environmentální, sociální a správní rizika (rizika ESG) a rizika plynoucí z fyzického dopadu změny klimatu, úbytku biologické rozmanitosti a všeobecnějšího zhoršování životního prostředí, zejména ekosystémů, představují bezprecedentní výzvu pro naše ekonomiky a stabilitu finančního systému. Tato rizika mají specifickou povahu, jsou například zaměřená do budoucnosti a mají výrazné dopady v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém časovém horizontu.

(33) Přechod k udržitelnému, klimaticky neutrálnímu a oběhovému hospodářství si vzhledem ke své dlouhodobé povaze a hloubce vyžádá významné změny v obchodních modelech institucí. K dosažení cíle nulových čistých emisí skleníkových plynů v ekonomice Unie do roku 2050 a udržení souvisejících rizik pod kontrolou je nezbytné odpovídajícím způsobem přizpůsobit finanční sektor, a zejména úvěrové instituce. Příslušné orgány by proto měly mít pravomoc tento proces posoudit a zasáhnout v případech, kdy instituce řídí rizika plynoucí ze změny klimatu i rizika plynoucí ze zhoršování životního prostředí a úbytku biologické rozmanitosti způsobem, který ohrožuje stabilitu jednotlivých institucí nebo celkovou finanční stabilitu. Příslušné orgány by rovněž měly monitorovat případný nesoulad obchodních modelů a strategií institucí s příslušnými cíli politik Unie a širšími trendy souvisejícími s přechodem k udržitelnému hospodářství, představuje-li takový nesoulad riziko pro obchodní modely a strategie institucí nebo pro finanční stabilitu, a být zmocněny jednat, pokud je tento nesoulad zjištěn. Rizika plynoucí ze změny klimatu a environmentální rizika obecněji by měla být posuzována společně se sociálními a správními riziky v rámci jedné kategorie rizik, aby bylo možné komplexní a koordinované začlenění těchto faktorů, neboť se často prolínají. Rizika ESG jsou úzce spjata s udržitelností, neboť faktory ESG představují tři hlavní pilíře udržitelnosti.

(34) Aby si instituce usazené v Unii zachovaly dostatečnou odolnost vůči nepříznivým dopadům faktorů ESG, musí být schopny systematicky identifikovat, měřit a řídit rizika ESG a jejich orgány dohledu musí tato rizika posuzovat na úrovni jednotlivých institucí i na systémové úrovni a zaměřit se při tom prioritně na environmentální faktory a poté postupně na další faktory udržitelnosti v souladu s vývojem metodik a nástrojů pro posouzení. Instituce by měly posoudit, zda jsou jejich portfolia v souladu s cílem Unie stát se do roku 2050 klimaticky neutrální a zabránit zhoršování životního prostředí a úbytku biologické rozmanitosti. Instituce by měly vypracovat konkrétní plány k řešení rizik plynoucích z krátkodobého, střednědobého a dlouhodobého hlediska z nesouladu jejich obchodního modelu a strategie s příslušnými cíli politik Unie uvedenými v Pařížské dohodě, balíčku k dosažení 55% snížení emisí (Fit for 55)[52] [a celosvětovém rámci pro biologickou rozmanitost po roce 2020]. Instituce by měly mít povinně zavedeny spolehlivé mechanismy správy a řízení a interní procesy pro řízení rizik ESG a strategie schválené jejich vedoucími orgány, jež zohlední nejen současný, ale i budoucí dopad faktorů ESG. K vyvolání změny v každé jednotlivé instituci budou mít klíčovou roli také kolektivní znalosti

[51] COM(2021) 390 final ze dne 6.7.2021.

[52] Sdělení Komise COM(2021)568 final ze dne 14.7.2021 týkající se následujících návrhů Komise: COM(2021)562 final, COM(2021)561 final, COM(2021)564 final, COM(2021)563 final, COM(2021)556 final, COM(2021)559 final, COM(2021)558 final, COM(2021)557 final, COM(2021)554 final, COM(2021)555 final, COM(2021)552 final.

a povědomí vedoucího orgánu o faktorech ESG a vnitřní stanovení kapitálu institucí na řešení rizik ESG. Specifické rysy rizik ESG a také skutečnost, že jsou diskutována poměrně krátkou dobu, znamená, že se porozumění těmto rizikům, jejich měření a postupy řízení mohou v jednotlivých institucích výrazně lišit. Pro zajištění harmonizace v celé Unii a jednotného porozumění rizikům ESG by měly být v obezřetnostní regulaci stanoveny příslušné definice a minimální standardy pro posuzování těchto rizik. Za tímto účelem jsou definice stanoveny v nařízení (EU) č. 575/2013 a orgán EBA je zmocněn stanovit minimální soubor referenčních metodik pro posouzení dopadu rizik ESG na finanční stabilitu institucí, přičemž se upřednostňuje dopad environmentálních faktorů. Jelikož jsou analýza scénářů a zátěžové testování společně s plány na řešení těchto rizik v důsledku zaměřenosti rizik ESG do budoucna především informativními nástroji pro posouzení, měl by být orgán EBA rovněž zmocněn vypracovat jednotná kritéria pro obsah plánů k řešení těchto rizik a pro parametry scénářů a používání metod zátěžového testování. Upřednostňována by měla být environmentální rizika, včetně rizik plynoucích ze zhoršování životního prostředí a úbytku biologické rozmanitosti, a zejména rizika plynoucí ze změny klimatu, a to s ohledem na jejich naléhavý charakter a zvláštní význam analýzy scénářů a zátěžového testování pro jejich posouzení.

(35) Rizika ESG mohou mít na stabilitu jednotlivých institucí i finančního systému jako celku dalekosáhlý dopad. Příslušné orgány by proto měly tato rizika důsledně zohledňovat ve svých příslušných činnostech v oblasti dohledu, včetně procesu dohledu a hodnocení a zátěžového testování těchto rizik. Evropská komise poskytuje podporu příslušným vnitrostátním orgánům při vypracovávání a provádění metodik zátěžového testování prostřednictvím svého Nástroje pro technickou podporu a je připravena v tomto ohledu technickou podporu nadále poskytovat. Metodiky zátěžového testování rizik ESG se však dosud používaly především pro zjišťovací účely. Aby bylo možné pevně a důsledně zakotvit zátěžové testování rizik ESG do oblasti dohledu, měly by orgán EBA, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) společně vypracovat obecné pokyny, které zajistí jednotný výklad a společné metodiky pro zátěžové testování rizik ESG. Zátěžové testování těchto rizik by se mělo nejprve provádět u environmentálních faktorů a faktorů souvisejících se změnou klimatu, a jakmile bude k dispozici více údajů o rizicích ESG a metodik, jež umožní vývoj dalších nástrojů pro posouzení jejich kvantitativního dopadu na finanční rizika, měly by příslušné orgány zintenzívnit posuzování dopadu těchto rizik při posuzování přiměřenosti úvěrových institucí. Pro zajištění harmonizace postupů dohledu by měl orgán EBA vydat obecné pokyny týkající se jednotného zahrnutí rizik ESG do procesu kontroly a hodnocení orgánem dohledu.

(36) K řešení různých druhů systémových rizik včetně rizik souvisejících se změnou klimatu již lze použít ustanovení článku 133 směrnice 2013/36/EU, který se týká rámce pro kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika. Pokud se příslušné nebo v relevantních případech pověřené orgány domnívají, že rizika související se změnou klimatu mohou mít závažné nepříznivé dopady na finanční systém a reálnou ekonomiku v členských státech, měly by zavést sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika pro ta rizika, u kterých považují zavedení této sazby za účinné a přiměřené k jejich zmírnění.

(37) Členové vedoucího orgánu mohou podstoupit posouzení vhodnosti až po delší době po svém jmenování; osoby zastávající klíčové funkce je nemusí podstoupit vůbec. Členové vedoucího orgánu, kteří nesplňují kritéria vhodnosti, tak mohou své

povinnosti vykonávat delší dobu, což je problematické zejména u velkých institucí. Přeshraniční instituce se musí navíc zorientovat v různorodých vnitrostátních předpisech a postupech, díky čemuž není stávající systém účinný. Uplatňování odlišných požadavků, pokud jde o posuzování vhodnosti v celé Unii, představuje pro bankovní unii obzvláště palčivý problém. Je proto důležité stanovit soubor pravidel na úrovni Unie, a zavést tak jednotný a předvídatelný rámec pro posuzování způsobilosti a bezúhonnosti. Tím se podpoří sbližování dohledu, posílí vzájemná důvěra příslušných orgánů a institucím se poskytne větší právní jistota. Zavedení robustního rámce pro posuzování způsobilosti a bezúhonnosti pro účely posuzování vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob zastávajících klíčové funkce je klíčovým faktorem pro zajištění řádného řízení institucí a řádného řízení jejich rizik.

(38) Účelem posuzování vhodnosti členů vedoucích orgánů je zajistit, aby byli tito členové pro svou funkci způsobilí a aby měli dobrou pověst. Instituce, jež jsou za posuzování vhodnosti každého člena vedoucího orgánu především odpovědné, by měly posouzení vhodnosti provést před tím, než příslušné orgány provedou ověření, jež mohou provést před nástupem člena vedoucího orgánu do funkce nebo po jeho nástupu do ní. Vzhledem k rizikům, která představují velké instituce a která vyplývají zejména z možného dopadu šíření krize, by však mělo být členům vedoucího orgánu, kteří byli posouzeni jako nevhodní, zabráněno ovlivňovat činnost těchto velkých institucí, jež by mohly mít závažný nepříznivý dopad. Je proto vhodné, aby s výjimkou výjimečných případů příslušné orgány posuzovaly vhodnost členů vedoucího orgánu velkých institucí předtím, než tito členové začnou vykonávat své povinnosti.

(39) Významný vliv na zajištění řádného a obezřetného každodenního řízení instituce mají nejen členové vedoucího orgánu, ale také osoby zastávající klíčové funkce. Vzhledem k tomu, že směrnice 2013/36/EU v současné době osoby zastávající klíčové funkce nijak nedefinuje, uplatňují členské státy v celé Unii odlišné postupy, které brání účinnému a účelnému dohledu a narušují rovné podmínky. Je proto nutné stanovit definici osob zastávajících klíčové funkce. Primární odpovědnost za posouzení vhodnosti osob zastávajících klíčové funkce by navíc měly mít především instituce. Vzhledem k rizikům, která představuje činnost velkých institucí, by však vhodnost vedoucích útvarů vnitřní kontroly a finančního ředitele v těchto velkých institucích měly posoudit příslušné orgány předtím, než tyto osoby nastoupí do svých funkcí.

(40) S cílem zajistit pro instituce právní jistotu a předvídatelnost je nutné zavést účinný a včasný proces ověřování vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob zastávajících klíčové funkce příslušnými orgány. V rámci tohoto procesu by si příslušné orgány mohly v případě potřeby vyžádat jakékoli doplňující informace. Tento proces by však měl rovněž zajistit, aby tyto příslušné orgány mohly provést posouzení vhodnosti ve stanovené lhůtě. Instituce by měly ve stanovené lhůtě poskytovat příslušným orgánům pravdivé a úplné informace a měly by rychle a v dobré víře reagovat na žádosti příslušných orgánů o doplňující informace.

(41) S ohledem na úlohu posuzování vhodnosti v obezřetném a řádném řízení institucí je nezbytné poskytnout příslušným orgánům nové nástroje, například prohlášení o odpovědnosti a přehled povinností, které jim umožní posoudit vhodnost členů vedoucího orgánu a osob zastávajících klíčové funkce. Tyto nové nástroje rovněž zlepší práci příslušných orgánů při přezkumu systémů správy a řízení institucí v rámci procesu kontroly a hodnocení orgánem dohledu. Bez ohledu na celkovou odpovědnost vedoucího orgánu jakožto kolegiálního orgánu by instituce měly být povinny vypracovat individuální prohlášení a přehledy, jež budou uvádět povinnosti členů vedoucího orgánu, vrcholného vedení a osob zastávajících klíčové funkce. Jejich

jednotlivé povinnosti nejsou vždy jasně nebo důsledně stanoveny, a mohou tak nastat případy překrývání dvou nebo více funkcí nebo opomenutí některých povinností, protože nespadají výhradně do kompetence jediné osoby. Rozsah povinností každého jednotlivce by měl být řádně vymezen a žádné povinností by neměly zůstat nepřiřazeny. Tyto nástroje by měly ještě více posílit odpovědnost členů vedoucího orgánu, vrcholného vedení a osob zastávajících klíčové funkce.

(42) Za účelem zajištění finanční stability by příslušné orgány měly být schopny přijímat a provádět rozhodnutí bezodkladně. V rámci přijímání opatření včasného zásahu nebo opatření k řešení krize mohou příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize usoudit, že je vhodné odvolat nebo nahradit členy vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení. S ohledem na takové situace by příslušné orgány měly posoudit vhodnost členů vedoucího orgánu nebo osob zastávajících klíčové funkce poté, co se tito členové vedoucího orgánu nebo osoby zastávající klíčové funkce ujmou svých funkcí.

(43) Poté, co se minimální výstupní úroveň stanovená v nařízení (EU) č. 575/2013 stane pro instituci závaznou, neměla by se jmenovitá hodnota dodatečného kapitálového požadavku instituce stanovená jejím příslušným orgánem podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU za účelem řešení jiných rizik, než je riziko nadměrné páky, v důsledku toho za jinak nezměněných podmínek okamžitě zvýšit. V takovém případě by měl příslušný orgán navíc přezkoumat dodatečný kapitálový požadavek instituce, a zejména posoudit, zda a do jaké míry tento požadavek zachycuje riziko modelu plynoucí z používání interních modelů institucí. Pokud je zachycuje, mělo by se mít za to, že se dodatečný kapitálový požadavek instituce překrývá s riziky zachycenými minimální výstupní úrovní v kapitálovém požadavku instituce, a v důsledku toho by měl příslušný orgán tento požadavek snížit tak, aby zamezil tomuto překrývání po dobu, po kterou bude instituce minimální výstupní úrovní vázána.

(44) Jakmile začne být instituce vázána minimální výstupní úrovní, neměla by se obdobně jmenovitá hodnota kmenového kapitálu tier 1 instituce vyžadovaná v rámci kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika zvýšit, pokud nedošlo ke zvýšení makroobezřetnostního nebo systémového rizika spojeného s institucí. V tomto případě by měl příslušný nebo pověřený orgán instituce přezkoumat kalibraci sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika a ujistit se, že jsou i nadále přiměřené a že nedochází ke dvojímu započtení rizik, která jsou již kryta tím, že instituce je vázána minimální výstupní úrovní. Příslušné a případně pověřené orgány by obecně neměly ukládat požadavky na kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika v případě rizik, která jsou již plně kryta minimální výstupní úrovní.

(45) Pokud se pro instituci považovanou za „jinou systémově důležitou instituci“ stane závazná minimální výstupní úroveň, měl by navíc její příslušný nebo pověřený orgán přezkoumat kalibraci požadavku na kapitálovou rezervu J-SVI pro tuto instituci a ujistit se, že je i nadále přiměřená.

(46) Pro zajištění včasné a účinné aktivace kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika je nutné upřesnit uplatňování příslušných ustanovení a zjednodušit a sjednotit používané postupy. Pověřené orgány by ve všech členských státech měly mít pravomoc stanovit kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika, aby bylo možné uznat sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovené orgány v jiných členských státech a aby bylo zajištěno, že orgány budou řešit systémová rizika včas a účinně. Uznání sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovené jiným členským státem by mělo vyžadovat pouze zaslání oznámení orgánem, který tuto sazbu uznává. Pokud rozhodnutí o stanovení sazby kapitálové rezervy má za

následek snížení některé z dříve stanovených sazeb nebo ji nijak nemění, je za účelem zamezení nadbytečným povolovacím postupům třeba uvést postup stanovený v čl. 131 odst. 15 směrnice 2013/36/EU do souladu s postupem stanoveným v čl. 133 odst. 9 uvedené směrnice. Postupy stanovené v čl. 133 odst. 11 uvedené směrnice by měly být podle potřeby upřesněny a uvedeny do většího souladu s postupy uplatňovanými pro ostatní sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1
Změny směrnice 2013/36/EU

Směrnice 2013/36/EU se mění takto:

1) v článku 3 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládá se nový bod 8a, který zní:

„8a) „řídící funkcí vedoucího orgánu“ funkce vedoucího orgánu spočívající v efektivním řízení instituce se zapojením osob, které řídí činnost instituce;“

b) bod 9 se nahrazuje tímto:

„9) „vrcholným vedením“ fyzické osoby, které mají v instituci výkonné funkce a jsou přímo odpovědné vedoucímu orgánu instituce za její každodenní řízení podle jeho pokynů, avšak nejsou členy tohoto orgánu;“

c) vkládají se nové body 9a) až 9d), které znějí:

„9 a) „osobami zastávajícími klíčové funkce“ osoby, které mají významný vliv na řízení instituce, avšak nejsou členy vedoucího orgánu, včetně vedoucích útvarů vnitřní kontroly a finančního ředitele, pokud tito vedoucí nebo tento ředitel nejsou členy vedoucího orgánu;

9b) „finančním ředitelem“ osoba odpovědná za řízení finančních zdrojů, finanční plánování a finanční výkaznictví instituce;

9c) „vedoucími útvarů vnitřní kontroly“ osoby na nejvyšší hierarchické úrovni odpovědné za skutečné řízení každodenních činností útvarů instituce zajišťujících nezávislé řízení rizik, dodržování předpisů a vnitřní audit;

9d) „útvary vnitřní kontroly“ útvary řízení rizik, dodržování předpisů a vnitřního auditu;“

d) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11) „rizikem modelu“ riziko modelu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 52b nařízení (EU) č. 575/2013;“

e) vkládá se nový bod 29 a, který zní:

„29 a) „samostatnou institucí v EU“ samostatná instituce v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 33a nařízení (EU) č. 575/2013;“

f) vkládá se nový bod 47 a, který zní:

„47 a) „použitelným kapitálem“ použitelný kapitál ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 71 nařízení (EU) č. 575/2013;“

g) doplňují se nové body 66 až 69, které znějí:

„66) „velkou institucí“ velká instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 146 nařízení (EU) č. 575/2013;

67) „důležitým dceřiným podnikem“ významný dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 135 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo velký dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 147 uvedeného nařízení;

68) „penále“ denní peněžité sankce, jejichž cílem je ukončit přetrvávající porušování předpisů a přimět právnické nebo fyzické osoby k opětovnému plnění jejich povinností podle této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013;

69) „environmentálním, sociálním a správním rizikem“ environmentální, sociální a správní riziko ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 52d nařízení (EU) č. 575/2013;“

2) v článku 4 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly odborné znalosti, zdroje, provozní kapacitu, pravomoci a nezávislost potřebné k provádění funkcí souvisejících s obezřetnostním dohledem a vyšetřování a pravomoci ukládat penále a sankce stanovené v této směrnici a v nařízení (EU) č. 575/2013.

Pro účely zachování nezávislosti příslušných orgánů při výkonu jejich pravomocí přijme členský stát veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby tyto příslušné orgány, včetně jejich zaměstnanců a členů jejich řídících orgánů, mohly jednat nezávisle a objektivně, aniž by od institucí, nad nimiž vykonávají dohled, jakékoli vlády členského státu nebo orgánu Unie nebo jakéhokoli jiného veřejného nebo soukromého subjektu vyžadovaly nebo přijímaly pokyny nebo podléhaly jejich vlivu. Těmito opatřeními nejsou dotčena práva a povinnosti příslušných orgánů vyplývající z jejich účasti v Evropském systému dohledu nad finančním trhem zřízeném na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010[*1], jednotném mechanismu dohledu zavedeném na základě nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013[*2] a nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014[*3] a Jednotném výboru pro řešení krizí zřízeném na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014[*4].

Členské státy zejména zajistí, aby příslušné orgány přijaly veškerá nezbytná opatření k zamezení vzniku střetu zájmů jejich zaměstnanců a členů jejich řídících orgánů. Za tímto účelem stanoví členské státy pravidla přiměřená funkci a povinnostem těchto zaměstnanců a členů řídících orgánů, jež jim přinejmenším zakazují, aby:

a) obchodovali s finančními nástroji vydanými institucemi, nad nimiž příslušné orgány vykonávají dohled, jejich přímými nebo nepřímými mateřskými podniky, dceřinými podniky nebo přidruženými společnostmi nebo na ně odkazujícími;

b) po skončení svého pracovního poměru u příslušného orgánu byli zaměstnáni následujícími subjekty nebo s nimi uzavřeli jakýkoli druh smluvního ujednání o poskytování odborných služeb:

i) institucemi, nad nimiž vykonávají přímý dohled, včetně jejich přímých nebo nepřímých mateřských podniků, dceřiných podniků nebo

přidružených společností, během dvou let předcházejících dni, kdy se ujmou jakékoli nové funkce;

ii) podniky, které poskytují služby kterémukoli z podniků uvedených v bodě i), nad nimiž byl vykonáván přímý dohled během dvou let předcházejících dni, kdy se ujmou jakékoli nové funkce, ledaže jsou striktně vyloučeni z účasti na jakémkoli poskytování těchto služeb po dobu platnosti zde stanoveného zákazu.

Zaměstnanci a členové řídících orgánů, na něž se vztahují zákazy uvedené ve třetím pododstavci písm. b), mají nárok na přiměřenou náhradu za to, že nemohou vykonávat některou ze zakázaných funkcí.

Za účelem přiměřeného uplatňování tohoto článku vydá orgán EBA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny určené příslušným orgánům týkající se předcházení střetu zájmů příslušných orgánů a jejich nezávislosti, přičemž zohlední mezinárodní osvědčené postupy.“;

_____

[*1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

[*2] Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

[*3] Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

[*4] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

3) v článku 18 se doplňuje nové písmeno g), které zní:

„g) splňuje všechny tyto podmínky:

i) bylo zjištěno, že je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, a to v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/59/EU nebo v souladu s čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 806/2014;

ii) orgán příslušný k řešení krize má za to, že ve vztahu k této úvěrové instituci je splněna podmínka stanovená v čl. 32 odst. 1 písm. b) směrnice 2014/59/EU nebo v čl. 18 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 806/2014;

iii) orgán příslušný k řešení krize má za to, že ve vztahu k této úvěrové instituci není splněna podmínka stanovená v čl. 32 odst. 1 písm. c) směrnice 2014/59/EU nebo v čl. 18 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 806/2014.“;

4) článek 21a se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Mateřské finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské finanční holdingové společnosti v EU a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU žádají o schválení v souladu s tímto článkem. Jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti žádají o schválení v souladu s tímto článkem, mají-li povinnost dodržovat tuto směrnici nebo nařízení (EU) č. 575/2013 na subkonsolidovaném základě.

Příslušné orgány provedou přezkum mateřských podniků instituce nebo mateřských podniků subjektu žádajícího o povolení podle článku 8, aby zjistily, zda existuje podnik splňující kritéria, na základě kterých jej lze považovat za mateřskou finanční holdingovou společnost v členském státě, mateřskou smíšenou finanční holdingovou společnost v členském státě, mateřskou finanční holdingovou společnost v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společnost v EU.

Pro účely druhého pododstavce, pokud se mateřské podniky nacházejí v jiných členských státech, než je členský stát, ve kterém je usazena instituce nebo subjekt žádající o povolení podle článku 8, příslušné orgány těchto členských států při provádění přezkumu úzce spolupracují.

Příslušné orgány zveřejní výsledek přezkumu uvedeného v druhém pododstavci.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) informace týkající se jmenování alespoň dvou osob, které finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost skutečně řídí, a splnění požadavků stanovených v čl. 91 odst. 1;“

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Probíhá-li schvalování finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti souběžně s posuzováním podle článků 22 a 27a, příslušný orgán pro účely tohoto článku koordinuje činnost v závislosti na daném případě s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, a je-li odlišný, s příslušným orgánem v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazena. Lhůta pro posouzení uvedená v čl. 22 odst. 3 druhém pododstavci a v čl. 27a odst. 6 se v tomto případě staví na dobu přesahující 20 pracovních dnů, dokud není postup stanovený v tomto článku dokončen.“;

5) v čl. 21b odst. 6 se doplňuje nový druhý a třetí pododstavec, které znějí:

„Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění jednotných formátů, definic a řešení v oblasti informačních technologií, které se mají v Unii používat pro oznamování informací uvedených v prvním pododstavci.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v druhém pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

6) vkládá se nový článek 21c, který zní:

„Článek 21c

Požadavek zřízení pobočky pro poskytování bankovních služeb podniky ze třetích zemí a výjimka pro reverzní vyžádání služeb

1. Členské státy požadují, aby si podniky usazené ve třetí zemi, na něž se vztahují ustanovení čl. 47 odst. 1 a 2, zřídily na jejich území pobočku a požádaly v souladu s hlavou VI o povolení k zahájení nebo k pokračování vykonávání činností uvedených v odstavci 1 uvedeného článku v příslušném členském státě.

2. Pokud se neprofesionální zákazník, způsobilá protistrana nebo profesionální zákazník ve smyslu oddílů I a II přílohy II směrnice 2014/65/EU usazení nebo nacházející se v Unii obrátí na podnik usazený ve třetí zemi výhradně ze svého vlastního podnětu s žádostí o poskytnutí jakýchkoli služeb nebo činnosti uvedených v čl. 47 odst. 1, požadavek stanovený v odstavci 1 tohoto článku se na poskytnutí příslušných služeb nebo činnosti této osobě, ani na vztahy konkrétně související s poskytnutím těchto služeb nebo činnosti nevztahuje. Aniž jsou dotčeny vztahy uvnitř skupiny, pokud se podnik ze třetí země snaží získat klienty nebo potenciální klienty v Unii, mimo jiné prostřednictvím subjektu jednajícího jeho jménem nebo úzce propojeného s tímto podnikem ze třetí země nebo prostřednictvím jakékoli jiné osoby jednající jménem takového podniku, nepovažuje se to za služby poskytnuté výhradně z vlastního podnětu klienta.

3. Vyžádání služeb nebo činností zákazníkem nebo protistranou podle odstavce 2 neopravňuje podnik ze třetí země nabízet jiné kategorie produktů, činností nebo služeb nad rámec těch, které si zákazník nebo protistrana vyžádali, jiným způsobem než prostřednictvím pobočky ze třetí země usazené v členském státě.“;

7) v hlavě III se doplňují nové kapitoly 3, 4 a 5, které znějí:

„KAPITOLA 3

Nabytí nebo odprodej kvalifikované účasti

Článek 27a

Oznamování a posuzování nabytí

1. Členské státy požadují, aby jakékoli instituce, mateřské finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské finanční holdingové společnosti v EU a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU nebo jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, jež mají povinnost žádat o schválení v souladu s čl. 21a odst. 1 na subkonsolidovaném základě (dále jen „nabyvatel“), oznámily svému příslušnému orgánu zamýšlené přímé nebo nepřímé nabytí kvalifikované účasti převyšující 15 % použitelného kapitálu nabyvatele (dále jen „navrhované nabytí“) a uvedly výši zamýšlené účasti a příslušné informace podle čl. 27b odst. 5.

2. Příslušné orgány obratem a v každém případě do dvou pracovních dnů od obdržení oznámení podle odstavce 1 nebo jakýchkoli doplňujících informací podle odstavce 5 potvrdí jejich přijetí.

Odchylně od odstavce 2 tohoto článku a od čl. 22 odst. 2, pokud příslušné orgány považují navrhované nabytí uvedené v odstavci 1 tohoto článku nebo v čl. 22 odst. 1 za složité, potvrdí přijetí oznámení nebo jakýchkoli doplňujících informací obratem a v každém případě do deseti pracovních dnů od obdržení tohoto oznámení.

3. Příslušné orgány ve lhůtě 60 pracovních dnů ode dne písemného potvrzení o přijetí oznámení a od přijetí všech dokumentů, včetně těch, které mají být podle požadavku členského státu k oznámení přiloženy podle čl. 27b odst. 4, (dále jen „lhůta pro posouzení“) provedou posouzení stanovené v čl. 27b odst. 1 (dále jen „posouzení“).

Pokud je navrhovaným nabytím kvalifikovaná účast v úvěrové instituci podle čl. 22 odst. 1, vztahuje se na nabyvatele i nadále též oznamovací povinnost a posouzení podle uvedeného článku.

4. Příslušné orgány uvědomí navrhovaného nabyvatele při potvrzení přijetí podle odstavce 3 o konci lhůty pro posouzení.

5. Pokud je to nutné, mohou příslušné orgány během lhůty pro posouzení, a nejpozději v její 50. pracovní den, požádat o doplňující informace nezbytné pro dokončení posouzení. Tato žádost je písemná a upřesňuje, které doplňující informace jsou třeba.

6. Lhůta pro posouzení se přeruší mezi dnem žádosti příslušných orgánů o doplňující informace a dnem obdržení odpovědi na tuto žádost od nabyvatele poskytujícího všechny požadované informace. Přerušení nepřesáhne 20 pracovních dnů. Příslušné orgány mohou podle svého uvážení vznést jakoukoliv další žádost o doplnění nebo objasnění informací, to však nesmí vést k přerušení lhůty pro posouzení.

7. Příslušné orgány mohou přerušení lhůty uvedené v odst. 6 druhém pododstavci prodloužit až na 30 pracovních dnů, pokud:

a) se nabývaný subjekt nachází nebo je regulován ve třetí zemi;

b) je k provedení posouzení podle čl. 27b odst. 1 této směrnice nutná výměna informací s orgány odpovědnými za dohled nad povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodech 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849[*5].

8. Probíhá-li schvalování finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti podle článku 21a souběžně s posuzováním podle tohoto článku, příslušný orgán pro účely uvedeného článku koordinuje činnost v závislosti na daném případě s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, a je-li odlišný, s příslušným orgánem v členském státě, kde je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost usazena. Lhůta pro posouzení se v tomto případě staví na dobu nepřesahující 20 pracovních dnů, dokud není postup stanovený v článku 21a dokončen.

9. Pokud se příslušné orgány rozhodnou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím, vyrozumí o tom písemně do dvou pracovních dnů od ukončení posuzování a před uplynutím lhůty pro posouzení nabyvatele a svou námitku zdůvodní. S výhradou vnitrostátního práva je možné náležité odůvodnění takového rozhodnutí vyjadřujícího nesouhlas s navrhovaným nabytím na žádost nabyvatele zveřejnit. Neexistence ustanovení ve vnitrostátních právních předpisech týkající se náležitého

odůvodnění rozhodnutí vyjadřujícího nesouhlas s navrhovaným nabytím nebrání členským státům v tom, aby příslušnému orgánu umožnily zveřejnit tyto informace i bez žádosti nabyvatele.

10. Pokud příslušné orgány nevyjádří písemně nesouhlas s navrhovaným nabytím ve lhůtě pro posouzení, považuje se navrhované nabytí za schválené.

11. Příslušné orgány mohou stanovit a v případě potřeby prodloužit maximální lhůtu pro dokončení navrhovaného nabytí.

12. Členské státy nesmějí pro oznamování přímých nebo nepřímých nabytí nebo základního kapitálu příslušným orgánům nebo pro jejich schvalování těmito orgány stanovit požadavky přísnější, než jsou stanoveny v článku 89 nařízení (EU) č. 575/2013.

_____

[*5] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

Článek 27b

Kritéria posouzení

1. Při posuzování oznámení o navrhovaném nabytí podle čl. 27a odst. 1 a informací podle čl. 27a odst. 5 příslušné orgány posuzují řádné a obezřetné řízení nabyvatele po nabytí, a zejména rizika, kterým je nebo by mohl být nabyvatel vystaven, podle těchto kritérií:

a) dostatečně dobrá pověst, dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti, jak je stanoveno v čl. 91 odst. 1, všech nových členů vedoucího orgánu nabyvatele, kteří mají být v důsledku navrhovaného nabytí jmenováni;

b) skutečnost, zda bude nabyvatel schopen dodržet a nadále dodržovat obezřetnostní požadavky na základě této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013, a případně jiných právních předpisů Unie;

c) skutečnost, zda existuje důvodné podezření, že ve spojení s navrhovaným nabytím dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice (EU) 2015/849 nebo že by navrhované nabytí mohlo zvýšit riziko takového jednání.

2. Pro účely posouzení kritéria stanoveného v odst. 1 písm. c) a kritéria stanoveného v čl. 23 odst. 1 písm. e) konzultují příslušné orgány v rámci ověřování orgány odpovědné za dohled nad podniky v souladu se směrnicí (EU) 2015/849.

3. Příslušné orgány mohou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím pouze tehdy, pokud je to na základě kritérií stanovených v odstavci 1 důvodné nebo pokud informace předložené nabyvatelem nejsou navzdory žádosti učiněné podle článku 27a úplné.

Pro účely tohoto odstavce a čl. 23 odst. 2 a s ohledem na kritérium stanovené v odst. 1 písm. c) představuje písemná námitka orgánů odpovědných za dohled nad podniky podle směrnice (EU) 2015/849 přiměřený důvod pro vyjádření nesouhlasu.

4. Členské státy nestanoví žádné předběžné podmínky co do výše účasti, které je třeba dosáhnout, ani neumožňují svým příslušným orgánům posuzovat navrhované nabytí z hlediska hospodářských potřeb trhu.

5. Členské státy zveřejní seznam informací, jež jsou požadovány k provedení posouzení. Tyto informace je třeba poskytnout příslušným orgánům spolu s oznámením uvedeným v čl. 27f odst. 1. Informace musí být přiměřené a musí odpovídat povaze subjektu, jenž je předmětem nabytí. Členské státy nepožadují informace, které pro obezřetnostní posuzování podle tohoto článku nemají význam.

6. Bez ohledu na čl. 27a odst. 2 až 7, pokud byly příslušnému orgánu oznámeny dva nebo více návrhů na nabytí kvalifikované účasti ve stejném subjektu, přistupuje příslušný orgán ke všem nabyvatelům nediskriminačním způsobem.

7. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících:

a) minimální seznam informací, jež je třeba poskytnout příslušným orgánům spolu s oznámením uvedeným v čl. 23 odst. 1, čl. 27a odst. 1, čl. 27f odst. 1 a čl. 27k odst. 1;

b) společnou metodiku hodnocení kritérií stanovených v tomto článku, článku 27g a článku 27l;

c) postup pro oznamování a obezřetnostní posuzování požadované podle článků 27a, 27f a 27k.

Pro účely prvního pododstavce orgán EBA zohlední směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132[*6].

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 18 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

[*6] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (kodifikované znění).

Článek 27c

Spolupráce mezi příslušnými orgány

1. Příslušné orgány se při posuzování podle článku 27b navzájem konzultují, pokud je nabývaným subjektem:

a) úvěrová instituce, pojišťovna, zajišťovna, investiční podnik nebo správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES (dále jen „správcovská společnost SKIPCP“) s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém působí navrhovaný nabyvatel;

b) mateřský podnik úvěrové instituce, pojišťovny, zajišťovny, investičního podniku nebo správcovské společnosti ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES (dále jen „správcovská společnost SKIPCP“) s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém působí navrhovaný nabyvatel;

c) právnická osoba, která kontroluje úvěrovou instituci, pojišťovnu, zajišťovnu, investiční podnik nebo správcovskou společnost SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí.

Příslušné orgány si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytují veškeré informace, které jsou pro posouzení podstatné nebo důležité. K tomuto účelu si na požádání nebo z vlastního podnětu vzájemně sdělují veškeré důležité informace pro posouzení.

2. Příslušné orgány se snaží koordinovat svá posouzení a zajistit konzistentnost svých rozhodnutí. Za tímto účelem jsou v rozhodnutí příslušného orgánu nabyvatele uvedena veškerá stanoviska nebo výhrady příslušného orgánu, který udělil povolení úvěrové instituci ovládané mateřským podnikem, v němž se navrhuje nabytí.

3. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro společné postupy, formuláře a šablony ke konzultačnímu procesu mezi příslušnými orgány uvedenými v tomto článku.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 18 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 27d

Oznámení v případě odprodeje

Členské státy požadují, aby instituce, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské finanční holdingové společnosti v EU a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, jakož i finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti oznámily příslušným orgánům svůj úmysl přímo nebo nepřímo odprodat kvalifikovanou účast, jež přesahuje 15 % použitelného kapitálu nabyvatele. Toto oznámení se učiní písemně a před provedením odprodeje, přičemž se uvede velikost dotčené účasti.

Článek 27e

Informační povinnosti a sankce

Pokud nabyvatel neoznámí navrhované nabytí předem v souladu s čl. 27a odst. 1 nebo nabude kvalifikovanou účast podle uvedeného článku i přes nesouhlas příslušných orgánů, vyzvou členské státy příslušné orgány k přijetí vhodných opatření. Těmito opatřeními mohou být soudní příkazy, penále a sankce proti členům vedoucího orgánu a vrcholného vedení v souladu s články 65 až 72. Dojde-li k nabytí kvalifikované účasti i přes nesouhlas příslušných orgánů, stanoví členské státy, aniž jsou dotčeny případné sankce, že výkon odpovídajících hlasovacích práv je pozastaven, nebo že odevzdané hlasy jsou prohlášeny za neplatné. Tato opatření mohou spočívat v soudních příkazech, penále a sankcích v souladu s články 65 až 72 proti členům vedoucího orgánu a manažerům.

KAPITOLA 4

Významné převody aktiv a pasiv

Článek 27f

Oznamování a posuzování významných převodů aktiv a pasiv

1. Členské státy požadují, aby instituce, mateřské finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské finanční holdingové společnosti v EU, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU nebo jiné finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti žádaly o schválení v souladu s čl. 21a odst. 1 na

subkonsolidovaném základě, aby oznámily svému příslušnému orgánu jakýkoli významný převod aktiv nebo pasiv, který hodlají provést buď prodejem nebo jakoukoli jinou transakcí (dále jen „zamýšlená operace “). V oznámení se uvede velikost zamýšlené operace a poskytnou se informace uvedené v čl. 27g odst. 5.

Pokud se zamýšlená operace týká pouze institucí ze stejné skupiny, vztahuje se první pododstavec rovněž na tyto instituce.

Pro účely prvního a druhého pododstavce se na každou z institucí zapojených do stejné zamýšlené operace vztahuje individuální oznamovací povinnost stanovená v těchto pododstavcích.

2. Pro účely odstavce 1:

a) zamýšlená operace se pro instituci považuje za významnou, pokud se její výše rovná alespoň 10 % jejích celkových aktiv nebo pasiv; pokud je zamýšlená operace prováděna mezi subjekty stejné skupiny, považuje se tato zamýšlená operace za významnou pro instituci, pokud se její výše rovná alespoň 15 % jejích celkových aktiv nebo pasiv;

b) převody nevýkonných aktiv nebo aktiv za účelem jejich zahrnutí do krycího portfolia ve smyslu čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162[*7] nebo aktiv, která mají být sekuritizována, se pro výpočet procentního podílu uvedeného v písmenu a) nezohlední;

c) převody aktiv nebo pasiv v souvislosti s použitím nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize stanovených v hlavě IV směrnice 2014/59/EU se při výpočtu procentního podílu uvedeného v písmenu a) nezohlední.

3. Příslušné orgány obratem a v každém případě do dvou pracovních dnů od obdržení tohoto oznámení podle odstavce 1 nebo doplňujících informací podle odstavce 6 potvrdí jejich přijetí.

4. Příslušné orgány ve lhůtě nejvýše 60 pracovních dnů ode dne písemného potvrzení o přijetí oznámení a dokumentů, včetně těch, které mají být podle požadavku členského státu k oznámení přiloženy podle čl. 27g odst. 5, provedou posouzení stanovené v čl. 27g odst. 1 (dále jen „lhůta pro posouzení“).

5. Příslušné orgány uvědomí instituci při potvrzení přijetí o konci lhůty pro posouzení.

6. Příslušné orgány mohou kdykoli během lhůty pro posouzení, a nejpozději v její padesátý pracovní den, požádat o další informace nezbytné pro dokončení posouzení. Tato žádost je písemná a upřesňuje, které doplňující informace jsou třeba.

7. Na dobu mezi dnem žádosti příslušných orgánů o informace a obdržením odpovědi na tuto žádost od instituce poskytující všechny požadované informace se lhůta pro posouzení přeruší. Přerušení nepřesáhne 20 pracovních dnů. Příslušné orgány mohou podle svého uvážení vznést jakoukoliv další žádost o doplnění nebo objasnění informací, to však nesmí vést k přerušení lhůty pro posouzení.

8. Pokud se příslušné orgány rozhodnou vyjádřit nesouhlas se zamýšlenou operací, uvědomí o tom písemně instituci a své rozhodnutí odůvodní do dvou pracovních dnů od dokončení posouzení a nejpozději do konce lhůty pro posouzení. S výhradou vnitrostátního práva je možné náležité odůvodnění takového rozhodnutí na žádost instituce zveřejnit. Neexistence ustanovení ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se náležitého odůvodnění rozhodnutí vyjadřujícího nesouhlas

s navrhovaným nabytím nebrání členskému státu v tom, aby příslušnému orgánu umožnil zveřejnit tyto informace i bez žádosti instituce.

9. Pokud příslušné orgány nevyjádří písemně nesouhlas se zamýšlenou operací ve lhůtě pro posouzení, považuje se zamýšlená operace za schválenou.

10. Příslušné orgány mohou stanovit a v případě potřeby prodloužit maximální lhůtu pro dokončení zamýšlené operace.

11. Členské státy nesmějí pro oznamování příslušným orgánům nebo pro jejich schvalování těmito orgány stanovit požadavky přísnější, než jsou stanoveny v článku 27f.

[*7] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019 o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU (Úř. věst. L 328, 18.12.2019, s. 29).

Článek 27g

Kritéria posouzení

1. Při posuzování oznámení podle čl. 27f odst. 1 a informací podle čl. 27f odst. 6 příslušné orgány posuzují zamýšlenou operaci podle těchto kritérií:

a) skutečnost, zda bude instituce schopna dodržet a nadále dodržovat obezřetnostní požadavky na základě této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013, a případně jiných právních předpisů Unie;

b) skutečnost, zda existuje důvodné podezření, že ve spojení se zamýšlenou operací dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice (EU) 2015/849 nebo že by navrhované nabytí mohlo zvýšit riziko takového jednání.

2. Pro účely posouzení kritéria stanoveného v odst. 1 písm. b) konzultují příslušné orgány v rámci ověřování orgány odpovědné za dohled nad podniky podle směrnice (EU) 2015/849.

3. Příslušné orgány mohou vyjádřit nesouhlas se zamýšlenou operací pouze tehdy, pokud nejsou splněna kritéria stanovená v odstavci 1 nebo pokud informace předložené institucí nejsou navzdory žádosti učiněné podle článku 27f úplné.

Pokud jde o kritérium stanovené v odst. 1 písm. b) představuje písemná námitka příslušných orgánů podle směrnice (EU) 2015/849 přiměřený důvod pro vyjádření nesouhlasu.

4. Členské státy nesmějí podmínit zamýšlenou operaci splněním stanovené úrovně nebo výše, ani svým příslušným orgánům umožnit posuzovat zamýšlenou operaci z hlediska hospodářských potřeb trhu.

5. Členské státy zveřejní seznam informací, jež jsou nutné k provedení posouzení podle odstavce 1. Tyto informace je třeba poskytnout příslušným orgánům spolu s oznámením uvedeným v čl. 27f odst. 1. Členské státy nepožadují informace, které pro obezřetnostní posuzování zamýšlené operace nemají význam.

Článek 27h

Spolupráce mezi příslušnými orgány

1. Příslušné orgány se při posuzování podle článku 27g navzájem konzultují, pokud jsou zúčastněnými stranami zamýšlené operace:

a) úvěrová instituce, pojišťovna, zajišťovna, investiční podnik nebo správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES (dále jen „správcovská společnost SKIPCP“) s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí;

b) mateřský podnik úvěrové instituce, pojišťovny, zajišťovny, investičního podniku nebo správcovské společnosti ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES („správcovská společnost SKIPCP“) s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí;

c) právnická osoba, která kontroluje úvěrovou instituci, pojišťovnu, zajišťovnu, investiční podnik nebo správcovskou společnost SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí.

2. Příslušné orgány si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytují veškeré informace, které jsou pro posouzení podstatné nebo důležité. K tomuto účelu si na požádání nebo z vlastního podnětu vzájemně sdělují veškeré důležité informace pro posouzení.

3. Příslušné orgány se snaží koordinovat svá posouzení a zajistit konzistentnost svých rozhodnutí a ve svých rozhodnutích uvedou veškerá stanoviska nebo výhrady příslušného orgánu vykonávajícího dohled nad ostatními subjekty zapojenými do zamýšlené operace.

4. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro společné postupy, formuláře a šablony ke konzultačnímu procesu mezi příslušnými orgány uvedenými v tomto článku.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 18 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 27i

Informační povinnosti a sankce

Členské státy požadují, aby příslušné orgány přijaly vhodná opatření v případě, že instituce předem neoznámí zamýšlenou operaci v souladu s čl. 27f odst. 1 nebo provede zamýšlenou operaci podle uvedeného článku i přes nesouhlas příslušných orgánů. Tato opatření mohou spočívat v soudních příkazech, penále a sankcích v souladu s články 65 až 72 proti členům vedoucího orgánu a manažerům.

KAPITOLA 5

Fúze a rozdělení

Článek 27j

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „fúzí“ jakákoli z následujících operací, kdy:

i) jedna nebo více společností převádějí po svém zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění nebo jeho část na jinou již existující společnost výměnou za přidělení cenných papírů představujících podíl na základním

kapitálu této jiné společnosti nebo podílů na tomto kapitálu jejich společníkům a případně vyplacení doplatku, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak) nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty;

ii) jedna nebo více společností převádějí po svém zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění nebo jeho část na jinou již existující společnost (dále jen „nástupnická společnost“), aniž by tato společnost vydala nové podíly, pokud jedna osoba drží přímo či nepřímo všechny podíly ve fúzujících společnostech nebo společníci fúzujících společností drží své cenné papíry a podíly ve stejném poměru ve všech fúzujících společnostech;

iii) dvě nebo více společností převádějí po svém zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění nebo jeho část na společnost, kterou zakládají, výměnou za přidělení cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu této nové společnosti nebo podílů na tomto kapitálu jejich společníkům a případně vyplacení doplatku, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak) nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty;

iv) jedna společnost převádí v důsledku zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění nebo jeho část na společnost, která drží veškeré cenné papíry představující podíl na základním kapitálu první společnosti nebo veškeré podíly na tomto kapitálu;

b) „rozdělením“ jakákoli z následujících operací:

i) operace, při které jedna společnost převádí po svém zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění na více než jednu společnost výměnou za přidělení podílů ve společnostech, které obdrží vklady v důsledku rozdělení, společníkům rozdělované společnosti a případně vyplacení doplatku, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak) nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty;

ii) operace, při které jedna společnost převádí po svém zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění na více než jednu nově založenou společnost výměnou za přidělení podílů v těchto nástupnických společnostech společníkům rozdělované společnosti a případně vyplacení doplatku, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů (pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak) nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty;

iii) operace spočívající v kombinaci operací popsaných v bodech i) a ii);

iv) operace, při které rozdělovaná společnost převádí část svého obchodního jmění na jednu či více nástupnických společností výměnou za přidělení podílů v nástupnických společnostech nebo v rozdělované společnosti nebo v nástupnických společnostech i rozdělované společnosti společníkům rozdělované společnosti a případně vyplacení doplatku, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů

(pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak) nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty;

v) operace, při které rozdělovaná společnost převádí část svého obchodního jmění na jednu či více nástupnických společností výměnou za přidělení cenných papírů nebo podílů v nástupnických společnostech rozdělované společnosti.

Článek 27k

Oznamování a posuzování fúzí nebo rozdělení

1. Členské státy požadují, aby instituce, mateřské finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské finanční holdingové společnosti v EU, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU nebo finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti, jež mají povinnost žádat o schválení v souladu s čl. 21a odst. 1 na subkonsolidovaném základě, (dále jen „finančně zúčastněné strany“) provádějící fúzi nebo rozdělení (dále jen „navrhovaná operace“), předem oznámily dokončení navrhované operace příslušným orgánům, které budou odpovědné za dohled nad subjekty vzniklými v důsledku této navrhované operace, a uvedly příslušné informace uvedené v čl. 27l odst. 4.

Pro účely prvního pododstavce se za příslušný orgán, jemuž má být dokončení navrhované operace oznámeno a jenž je odpovědný za posouzení, považuje ECB, pokud subjekty vzniklé v důsledku navrhované operace na konsolidovaném základě splňují některou z těchto podmínek:

a) celková hodnota jejích aktiv převyšuje 30 miliard EUR;

b) poměr jejích celkových aktiv vůči HDP zúčastněného členského státu, v němž je usazena, převyšuje 20 %, není-li celková hodnota jejích aktiv nižší než 5 miliard EUR.

Pro účely prvního pododstavce platí, že v případě, že navrhovaná operace spočívá v rozdělení, je příslušným orgánem, jemuž má být dokončení navrhované operace oznámeno a jenž je odpovědný za posouzení, příslušný orgán odpovědný za dohled nad subjektem provádějícím navrhovanou operaci..

2. Příslušné orgány potvrdí obdržení oznámení podle odstavce 1 nebo doplňujících informací předložených podle odstavce 3 obratem a v každém případě do deseti pracovních dnů od jejich přijetí.

Pokud navrhovaná operace zahrnuje pouze finančně zúčastněné strany ze stejné skupiny, příslušné orgány provedou posouzení stanovené v čl. 27l odst. 1 ve lhůtě nejvýše 60 pracovních dnů počínaje dnem písemného potvrzení o přijetí oznámení a všech dokumentů, které mají být na základě požadavku členského státu k oznámení přiloženy podle čl. 27l odst. 5 (dále jen „lhůta pro posouzení“). Příslušné orgány obratem a v každém případě do dvou pracovních dnů od obdržení oznámení podle odstavce 1 nebo jakýchkoli doplňujících informací podle odstavce 3 potvrdí jejich přijetí.

Příslušný orgán uvědomí finančně zúčastněnou stranu při potvrzení přijetí o konci lhůty pro posouzení.

3. Příslušné orgány mohou požádat o další informace nezbytné pro dokončení posouzení. Tato žádost je písemná a upřesňuje, které doplňující informace jsou třeba.

Pokud se navrhovaná operace týká pouze finančně zúčastněných stran ze stejné skupiny, mohou příslušné orgány požádat o doplňující informace nejpozději do padesátého pracovního dne lhůty pro posouzení.

Na dobu mezi dnem žádosti příslušných orgánů o doplňující informace a obdržením odpovědi na tuto žádost od finančně zúčastněných stran poskytující všechny požadované informace se lhůta pro posouzení přeruší. Přerušení nepřesáhne 20 pracovních dnů. Příslušné orgány mohou podle svého uvážení vznést jakoukoliv další žádost o doplnění nebo objasnění poskytnutých informací, to však nesmí vést k přerušení lhůty pro posouzení.

4. Odchylně od odst. 3 třetího pododstavce mohou příslušné orgány přerušení uvedené v tomto odstavci prodloužit až na 30 pracovních dnů v případě, že:

a) se nabývaný subjekt nachází nebo je regulován ve třetí zemi;

b) je k provedení posouzení podle čl. 27l odst. 1 této směrnice nezbytná výměna informací s orgány odpovědnými za dohled nad povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodech 1 a 2 směrnice (EU) 2015/849.

5. Navrhované operace se nedokončí dříve, než příslušné orgány vydají kladné stanovisko.

6. Příslušné orgány vydají finančně zúčastněným stranám odůvodněné kladné nebo záporné stanovisko do dvou pracovních dnů od dokončení posouzení. S výhradou vnitrostátního práva je možné náležité odůvodnění takového stanoviska na žádost finančně zúčastněných stran zveřejnit. To nebrání členským státům, aby příslušnému orgánu umožnily zveřejnit tyto informace bez žádosti finančně zúčastněné strany.

Finančně zúčastněné strany předloží odůvodněné stanovisko vydané jejich příslušnými orgány podle prvního pododstavce orgánům odpovědným podle vnitrostátních právních předpisů za kontrolu navrhované operace.

7. Pokud se navrhovaná operace týká pouze finančně zúčastněných stran ze stejné skupiny a příslušné orgány písemně nevyjádří s navrhovanou operací ve lhůtě pro posouzení nesouhlas, stanovisko se považuje za kladné.

8. Kladné stanovisko vydané příslušným orgánem může mít omezenou časovou platnost.

9. Členské státy neuloží požadavky související s oznamováním a schvalováním uvedené v této kapitole, jež jsou přísnější než požadavky uvedené v této kapitole.

10. Touto kapitolou není dotčeno použití nařízení Rady (ES) č. 139/2004[*8] a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132.

11. Posouzení se podle čl. 27k odst. 1 neprovede v případě, že navrhovaná operace vyžaduje povolení podle článku 8 nebo schválení podle článku 21a.

_____

*[8] Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování).

Článek 27l

Kritéria posouzení

1. Při posuzování oznámení podle čl. 27k odst. 1 a informací uvedených v čl. 27k odst. 3 příslušné orgány posoudí navrhovanou operaci za účelem zajištění řádného obezřetnostního profilu finančně zúčastněných stran po dokončení navrhované

operace a zejména rizik, jimž je nebo by mohla být finančně zúčastněná strana vystavena v průběhu navrhované operace, a rizik, jimž by mohla být vystavena finančně zúčastněná strana vzniklá v důsledku navrhované operace, podle těchto kritérií:

a) pověst subjektů zapojených do navrhované operace;

b) dostatečně dobrá pověst, dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti, jak je stanoveno v čl. 91 odst. 1, všech členů vedoucího orgánu, kteří budou řídit činnost finančně zúčastněné strany vzniklé v důsledku navrhované operace;

c) finanční zdraví subjektů zapojených do navrhované operace, zejména ve vztahu k vykonávané a plánované činnosti finančně zúčastněné strany vzniklé v důsledku navrhované operace;

d) skutečnost, zda bude subjekt vzniklý v důsledku navrhované operace schopen dodržet a nadále dodržovat obezřetnostní požadavky uvedené v této směrnici a nařízení (EU) č. 575/2013, a případně požadavky dalších právních předpisů Unie, zejména směrnic 2002/87/ES a 2009/110/ES; skutečnost, zda bude instituce schopna dodržet a nadále dodržovat obezřetnostní požadavky na základě této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013, a případně jiných právních předpisů Unie;

e) zda je plán provedení navrhované operace z obezřetnostního hlediska realistický, řádný a účinný;

f) skutečnost, zda existuje důvodné podezření, že ve spojení s navrhovanou operací dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice (EU) 2015/849 nebo že by navrhovaná operace mohla zvýšit riziko takového jednání.

Plán provedení uvedený v písmenu d) příslušný orgán náležitě monitoruje až do dokončení navrhované operace.

2. Pro účely posouzení kritéria stanoveného v odst. 1 písm. f) konzultují příslušné orgány v rámci ověřování orgány odpovědné za dohled nad podniky podle směrnice (EU) 2015/849.

3. Příslušné orgány mohou k navrhované operaci vydat záporné stanovisko pouze tehdy, pokud nejsou splněna kritéria stanovená v odstavci 1 nebo pokud informace předložené finančně zúčastněnými stranami nejsou navzdory žádosti učiněné podle článku 27k úplné.

S ohledem na kritérium stanovené v odst. 1 písm. f) představuje písemná námitka orgánů odpovědných za dohled nad podniky podle směrnice (EU) 2015/849 přiměřený důvod pro vydání negativního stanoviska.

4. Členské státy svým příslušným orgánům neumožní přezkum navrhované operace z hlediska hospodářských potřeb trhu.

5. Členské státy zveřejní seznam informací, jež jsou nutné k provedení posouzení podle čl. 27k odst. 1 a jež je třeba poskytnout příslušným orgánům spolu s oznámením uvedeným v uvedeném článku. Požadované informace musí být přiměřené a vhodné pro navrhovanou operaci. Členské státy nepožadují informace, které pro obezřetnostní posuzování nemají význam.

Článek 27m

Spolupráce mezi příslušnými orgány

1. Příslušné orgány se při posuzování podle článku 27l navzájem konzultují, pokud navrhovaná operace zahrnuje vedle finančně zúčastněných stran některý z následujících subjektů:

a) úvěrová instituce, pojišťovna, zajišťovna, investiční podnik nebo správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES (dále jen „správcovská společnost SKIPCP“) s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí;

b) mateřský podnik úvěrové instituce, pojišťovny, zajišťovny, investičního podniku nebo správcovské společnosti SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí;

c) právnická osoba, která kontroluje úvěrovou instituci, pojišťovnu, zajišťovnu, investiční podnik nebo správcovskou společnost SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí.

2. Příslušné orgány si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytují veškeré informace, které jsou pro posouzení důležité. K tomuto účelu si na požádání vzájemně sdělují veškeré důležité informace a z vlastního podnětu si sdělují veškeré podstatné informace. Rozhodnutí příslušného orgánu finančně zúčastněné strany uvádí všechna stanoviska nebo výhrady vyjádřené příslušným orgánem, jenž vykonává dohled nad jedním nebo několika výše uvedenými subjekty zapojenými do navrhované operace.

3. Příslušné orgány se snaží koordinovat svá posouzení a zajistit konzistentnost svých stanovisek a ve svých stanoviscích uvedou veškerá stanoviska nebo výhrady příslušného orgánu vykonávajícího dohled nad finančně zúčastněnými stranami.

4. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro společné postupy, formuláře a šablony ke konzultačnímu procesu mezi příslušnými orgány uvedenými v tomto článku.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 18 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 27n

Informační povinnosti a sankce

Členské státy požadují, aby příslušné orgány přijaly vhodná opatření v případě, že finančně zúčastněné strany předem neoznámí navrhovanou operaci v souladu s čl. 27k odst. 1 nebo provedou navrhovanou operaci podle uvedeného článku bez předchozího kladného stanoviska příslušných orgánů. Tato opatření mohou spočívat v soudních příkazech, penále a sankcích v souladu s články 65 až 72 proti členům vedoucího orgánu a manažerům finančně zúčastněných stran nebo subjektu vzniklého v důsledku navrhované operace.“;

8) hlava VI se nahrazuje tímto:

„HLAVA VI
OBEZŘETNOSTNÍ DOHLED NAD POBOČKAMI ZE TŘETÍCH ZEMÍ A VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI“

KAPITOLA 1

Obezřetnostní dohled nad pobočkami ze třetích zemí

ODDÍL I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 47
Oblast působnosti a definice

1. Tato kapitola stanoví pravidla pro případ, kdy jsou v členském státě prováděny:

a) jakékoli z činností uvedených v příloze I této směrnice podnikem usazeným ve třetí zemi;

b) činnosti uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 podnikem usazeným ve třetí zemi, který splňuje kterékoli z kritérií stanovených v bodech i) až iii) uvedeného písmene.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud podnik ve třetí zemi není úvěrovou institucí nebo podnikem, který splňuje kritéria odst. 1 písm. b), vztahuje se na provádění jakékoli z činností uvedených v příloze I bodech 4, 5 a 7 až 15 této směrnice tímto podnikem v členském státě hlava II kapitola IV směrnice 2014/65/EU.

3. Pro účely této hlavy se rozumí:

a) „pobočkou ze třetí země“ pobočky zřízené v členském státě buď:

   i) podnikem, který má své skutečné sídlo ve třetí zemi, za účelem provádění některé z činností uvedených v odstavci 1, nebo

   ii) úvěrovou institucí, která má své skutečné sídlo ve třetí zemi;

b) „hlavním podnikem“ podnik se skutečným sídlem ve třetí zemi, který zřídil pobočku ze třetí země v členském státě, a v příslušných případech i zprostředkující a nejvyšší mateřský podnik tohoto podniku.

Článek 48
Zákaz diskriminace

Členské státy neuplatňují vůči pobočkám ze třetích zemí předpisy upravující přístup k činnosti a její výkon, jež by je zvýhodňovaly před pobočkami institucí se skutečným sídlem v jiném členském státě Evropské unie.

Článek 48 a

Klasifikace poboček ze třetích zemí

1. Členské státy zařazují pobočky ze třetích zemí do třídy 1, pokud tyto pobočky splňují některou z těchto podmínek:

a) celková hodnota aktiv zaúčtovaných pobočkou ze třetí země v členském státě, jež byla vykázána za bezprostředně předcházející roční vykazované období v souladu s oddílem II pododdílem 4, se rovná nebo je vyšší než 5 miliard EUR;

b) povolené činnosti pobočky ze třetí země zahrnují přijímání vkladů a jiných splatných finančních prostředků od retailových zákazníků;

c) pobočka ze třetí země není způsobilou pobočkou ze třetí země v souladu s článkem 48b.

2. Členské státy zařazují pobočky ze třetích zemí do třídy 2, které nesplňují žádnou z podmínek stanovených v odstavci 1.

3. Příslušné orgány aktualizují klasifikaci poboček ze třetích zemí následovně:

a) pokud pobočka ze třetí země třídy 1 přestane splňovat podmínky stanovené v odstavci 1, považuje se bezprostředně za pobočku třídy 2;

b) pokud pobočka ze třetí země třídy 2 začne splňovat některou z podmínek stanovených v odstavci 1, považuje se za pobočku třídy 1 až po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy začne tyto podmínky splňovat.

Článek 48b

Podmínky pro „způsobilé pobočky ze třetích zemí“

1. Pobočka ze třetí země se pro účely této hlavy považuje za „způsobilou pobočku ze třetí země“, pokud jsou v souvislosti s ní splněny následující podmínky:

a) hlavní podnik pobočky ze třetí země je usazen v zemi, která uplatňuje obezřetnostní normy a standardy v oblasti dohledu v souladu s bankovním regulačním rámcem dané třetí země, které jsou považovány za rovnocenné přinejmenším této směrnici a nařízení (EU) č. 575/2013;

b) na orgány dohledu hlavního podniku pobočky ze třetí země se vztahují požadavky důvěrnosti, které jsou rovnocenné přinejmenším požadavkům stanoveným v hlavě VII kapitole 1 oddíle II této směrnice;

c) země, ve které je usazen hlavní podnik pobočky ze třetí země, není uvedena na seznamu vysoce rizikových třetích zemí, jež mají ve svých systémech boje proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky v souladu s článkem 9 směrnice (EU) 2015/849.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout rozhodnutí o tom, zda jsou ve vztahu k bankovnímu regulačnímu rámci třetí země splněny podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku. Pro tyto účely Komise uplatňuje přezkumný postup podle čl. 464 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

3. Před přijetím rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 může Komise požádat orgán EBA o pomoc v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010 spočívající v provedení posouzení bankovního regulačního rámce a požadavků důvěrnosti příslušné třetí země a vydání zprávy o tom, zda tento rámec splňuje podmínky

stanovené v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku. EBA zveřejní výsledek posouzení na svých internetových stránkách.

4. Orgán EBA vede veřejný rejstřík třetích zemí a orgánů třetích zemí, které splňují podmínky stanovené v odstavci 1.

5. Po obdržení žádosti o povolení v souladu s článkem 48c příslušné orgány posoudí podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku a v článku 48a, na základě kterých zařazují pobočku ze třetí země do třídy 1 nebo třídy 2. Není-li příslušná třetí země uvedena v rejstříku stanoveném v odstavci 4 tohoto článku, požádá příslušný orgán Komisi, aby posoudila bankovní regulační rámec a požadavky na důvěrnost této třetí země pro účely odstavce 2 tohoto článku, za předpokladu, že je splněna podmínka uvedená v odst. 1 písm. c) tohoto článku. Dokud Komise nepřijme rozhodnutí v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, zařadí příslušný orgán pobočku ze třetí země do třídy 1.

ODDÍL II

POŽADAVKY PRO POVOLENÍ A REGULATORNÍ POŽADAVKY

PODODDÍL 1
POŽADAVKY PRO POVOLENÍ

Článek 48c

Podmínky pro povolení poboček ze třetích zemí

1. Členské státy požadují, aby podniky ze třetích zemí zřídily před zahájením činností uvedených v čl. 47 odst. 1 na jejich území pobočku. Před zřízením pobočky ze třetí země je zapotřebí získat povolení v souladu s touto kapitolou.

2. Členské státy požadují, aby byl k žádostem o povolení poboček ze třetích zemí přiložen plán činností, z něhož bude vyplývat zamýšlená činnost, činnosti uvedené v čl. 47 odst. 1, jež mají být provedeny, a organizační uspořádání a řízení rizik pobočky v příslušném členském státě v souladu s článkem 48h.

3. Pobočky ze třetích zemí získají povolení pouze v případě, že jsou splněny všechny následující podmínky:

a) pobočka ze třetí země splňuje minimální regulatorní požadavky stanovené v pododdíle 2;

b) na činnosti, pro které hlavní podnik žádá o povolení v členském státě, se vztahuje povolení, které tento hlavní podnik získal ve třetí zemi, v níž je usazen a je nad ním vykonáván dohled;

c) orgánu dohledu hlavního podniku ve třetí zemi byla předložena žádost o zřízení pobočky v členském státě společně s průvodními dokumenty uvedenými v odstavci 2;

d) povolení stanoví, že pobočka ze třetí země může vykonávat povolené činnosti pouze v členském státě, ve kterém byla zřízena, a výslovně zakazuje, aby pobočka ze třetí země nabízela nebo vykonávala stejné činnosti v jiných členských státech na přeshraničním základě;

e) pro účely výkonu funkce dohledu zpřístupní orgány dohledu příslušnému orgánu všechny nezbytné informace o hlavním podniku pobočky ze třetí země a příslušný orgán účinně koordinuje svou činnost v oblasti dohledu s činností orgánů dohledu ze třetí země, zejména v období krize nebo finančních potíží postihujících hlavní podnik, jeho skupinu nebo finanční systém třetí země;

f) neexistuje důvodné podezření, že by pobočka ze třetí země byla využívána k páchání nebo usnadňování praní peněz ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu nebo k financování terorismu podle čl. 1 bodu 5 uvedené směrnice.

Pro účely písmene e) tohoto odstavce by se měly příslušné orgány snažit používat vzory správních dohod vypracované orgánem EBA v souladu s čl. 33 odst. 5 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Pro účely posouzení, zda je splněna podmínka uvedená v odst. 3 písm. f), konzultují příslušné orgány orgán odpovědný za dohled nad bojem proti praní peněz v daném členském státě v souladu se směrnicí (EU) 2015/849, a než pobočku ze třetí země povolí, získají písemné potvrzení o tom, že je tato podmínka splněna.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní:

a) informace poskytované příslušným orgánům o žádostech o povolení poboček ze třetích zemí, včetně plánu činností, organizační struktury a systému správy a řízení uvedených v odstavci 2;

b) postup pro povolení pobočky ze třetí země, jakož i standardní formuláře a vzory pro poskytování informací uvedených v písmenu a) tohoto odstavce;

c) podmínky pro povolení podle odstavce 3.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 6 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 48d

Podmínky pro odmítnutí vydat povolení pro pobočku ze třetí země nebo jeho odnětí

1. Členské státy stanoví alespoň tyto podmínky pro odmítnutí vydat povolení pro pobočku ze třetí země nebo jeho odnětí:

a) pobočka ze třetí země nesplňuje požadavky na získání povolení stanovené v článku 48c nebo ve vnitrostátních právních předpisech;

b) hlavní podnik pobočky ze třetí země nebo její skupina nesplňují obezřetnostní požadavky, které se na ně vztahují podle právních předpisů třetí země, nebo existuje důvodné podezření, že tyto požadavky nesplňuje nebo že je poruší během následujících 12 měsíců.

Pro účely písmene b) tohoto odstavce pobočky ze třetích zemí neprodleně oznamují svým příslušným orgánům, že nastaly okolnosti uvedené v tomto písmenu.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou příslušné orgány odejmout povolení udělené pobočce ze třetí země, pokud je splněna kterákoli z těchto podmínek:

a) pobočka ze třetí země nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká;

b) pobočka ze třetí země získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;

c) pobočka ze třetí země nadále nesplňuje dodatečné podmínky nebo požadavky, na jejichž základě bylo povolení uděleno;

d) pobočka ze třetí země již nadále není schopna plnit své závazky vůči svým věřitelům, a zejména pokud již nezajišťuje bezpečnost majetkových hodnot jí svěřených vkladateli;

e) pobočka ze třetí země spadá pod některý jiný případ, kdy lze podle vnitrostátních právních předpisů povolení odejmout;

f) pobočka ze třetí země se dopustí jednoho z porušení uvedených v čl. 67 odst. 1;

g) existuje důvodné podezření, že v souvislosti s danou pobočkou ze třetí země, jejím hlavním podnikem nebo její skupinou dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně, nebo že hrozí vyšší riziko, že v souvislosti s danou pobočkou ze třetí země, jejím hlavním podnikem nebo její skupinou dojde k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně.

3. Pro účely posouzení, zda je splněna podmínka uvedená v odst. 2 písm. g), konzultují příslušné orgány orgán odpovědný za dohled nad bojem proti praní peněz v daném členském státě v souladu se směrnicí (EU) 2015/849.

4. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2 pro odmítnutí vydat povolení pro pobočku ze třetí země nebo jeho odnětí;

b) postup pro odnětí povolení pro pobočku ze třetí země;

c) obsah a postup pro oznamování příslušným orgánům podle odst. 1 posledního pododstavce tohoto článku.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

PODODDÍL 2
MINIMÁLNÍ REGULATORNÍ POŽADAVKY:

„Článek 48e

Požadavek kapitálové vybavenosti

1. Aniž jsou dotčeny další kapitálové požadavky platné podle vnitrostátních právních předpisů, členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí trvale udržovaly minimální kapitál rovnající se:

a) u poboček ze třetích zemí třídy 1 alespoň 1 % průměrných pasiv pobočky vykázaných za tři bezprostředně předcházející roční vykazovaná období v souladu s pododdílem 4, minimálně však ve výši 10 milionů EUR;

b) u poboček ze třetích zemí třídy 2 alespoň 5 milionům EUR.

2. Pobočky ze třetích zemí splňují požadavek kapitálové vybavenosti uvedený v odstavci 1 prostřednictvím aktiv majících některou z těchto forem:

a) hotovost nebo hotovostní nástroje;

b) dluhové cenné papíry vydané ústředními vládními institucemi nebo centrálními bankami členských států Unie, nebo

c) jakýkoli jiný nástroj, který má pobočka ze třetí země k dispozici k neomezenému a okamžitému použití za účelem krytí rizik nebo ztrát, jakmile vzniknou.

3. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí uložily kapitálové nástroje uvedené v odstavci 2 na vázaný účet u úvěrové instituce v členském státě, v němž je pobočka povolena, nebo, pokud to vnitrostátní právní předpisy umožňují, u centrální banky daného členského státu. Kapitálové nástroje uložené na vázaném účtu jsou pro účely zajištění pohledávek věřitelů pobočky ze třetí země zastaveny nebo postoupeny ve prospěch orgánu příslušného k řešení krize. Členské státy stanoví pravidla, jež orgánu příslušnému k řešení krize udělí pravomoc jednat jako zmocněnec ve prospěch těchto věřitelů pro účely tohoto článku a článku 48g.

4. Orgán EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny pro upřesnění požadavku stanoveného v odst. 2 písm. c) tohoto článku ve vztahu k nástrojům, které má pobočka ze třetí země k dispozici k neomezenému a okamžitému použití za účelem krytí rizik nebo ztrát, jakmile vzniknou. EBA tyto obecné pokyny vydá do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Článek 48f

Požadavky na likviditu

1. Aniž jsou dotčeny další požadavky na likviditu platné podle vnitrostátních právních předpisů, členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí přinejmenším udržovaly trvalý objem nezatížených a likvidních aktiv, jenž je dostatečný ke krytí odtoku likvidity po dobu minimálně 30 dnů.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí třídy 1 splňovaly požadavek krytí likvidity stanovený v části šesté hlavě I nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61[*9].

3. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí uložily likvidní aktiva držená v souladu s tímto článkem na vázaný účet u úvěrové instituce v členském státě, v němž je pobočka povolena, nebo, pokud to vnitrostátní právní předpisy umožňují, u centrální banky daného členského státu. Likvidní aktiva uložená na vázaném účtu jsou pro účely zajištění pohledávek věřitelů pobočky ze třetí země zastaveny nebo postoupeny ve prospěch orgánu příslušného k řešení krize. Členské státy stanoví pravidla, jež orgánu příslušnému k řešení krize udělí pravomoc jednat jako zmocněnec ve prospěch těchto věřitelů pro účely tohoto článku a článku 48g.

4. Příslušné orgány mohou u způsobilých poboček ze třetích zemí od požadavku na likviditu stanoveného v tomto článku upustit.

_____

[*9] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

Článek 48 g

Platební neschopnost a řešení krize poboček ze třetích zemí

1. Členské státy zajistí, aby v případě platební neschopnosti nebo řešení krize pobočky ze třetí země podle článku 96 směrnice 2014/59/EU měly orgány příslušné k řešení krize oprávnění a pravomoc k prosazování svého zástavního nároku k likvidním aktivům a kapitálovým nástrojům drženým na vázaném účtu podle čl. 48e odst. 3 a čl. 48f odst. 3 této směrnice. Při nakládání s těmito likvidními aktivy a kapitálovými nástroji po prosazení zástavního nároku vezmou orgány příslušné k řešení krize do úvahy stávající vnitrostátní předpisy, jakož i pravomoc dohledu a soudní pravomoc, a zajistí odpovídající koordinaci s vnitrostátními správními nebo soudními orgány v souladu s vnitrostátním insolvenčním právem a případně zásadami stanovenými v článku 96 směrnice 2014/59/EU.

2. S jakýmkoli přebytkem likvidních aktiv nebo kapitálových nástrojů držených na vázaném účtu, jenž není využit v souladu s odstavcem 1, se nakládá podle platných vnitrostátních právních předpisů.

Článek 48h

Vnitřní správa a řízení a řízení rizik

1. Členské státy požadují, aby měly pobočky ze třetích zemí alespoň dvě osoby řídící jejich činnost v členském státě podléhající předchozímu schválení příslušnými orgány. Tyto osoby musí mít dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti a musí výkonu svých povinností věnovat dostatečný čas.

2. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí třídy 1 dodržovaly články 74 a 75 a čl. 76 odst. 5. Příslušné orgány mohou požadovat, aby pobočky ze třetích zemí zřídily místní řídící výbor, jenž zajistí vhodnou správu a řízení pobočky.

3. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí třídy 2 dodržovaly články 74 a 75 a aby měly útvary vnitřní kontroly stanovené v čl. 76 odst. 5 prvním, druhém a třetím pododstavci.

Příslušné orgány mohou požadovat, aby pobočky ze třetích zemí třídy 2 v závislosti na své velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti svých činností jmenovaly vedoucí útvarů vnitřní kontroly podle čl. 76 odst. 5 čtvrtého a pátého pododstavce.

4. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí vymezily hierarchické vztahy vůči vedoucímu orgánu hlavního podniku pokrývající všechna významná rizika a politiky řízení rizik a jejich změny a aby zavedly odpovídající systémy a kontroly v oblasti IKT, které zajistí řádné dodržování politik.

5. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí monitorovaly a řídily své vztahy s externími dodavateli a aby zajistily úplný přístup svých příslušných orgánů ke všem informacím, jež potřebují k plnění své funkce dohledu.

6. Členské státy požadují, aby měly pobočky ze třetích zemí zabývající se obchody „back-to-back“ nebo operacemi uvnitř skupiny dostatečné zdroje k identifikaci

a řádnému řízení úvěrového rizika jejich protistrany, pokud na tuto protistranu přecházejí významná rizika spojená s aktivy zaúčtovanými danou pobočkou ze třetí země.

7. V případě, že jsou na hlavní podnik delegovány zásadní nebo důležité funkce, mají příslušné orgány odpovědné za dohled nad pobočkami ze třetích zemí přístup ke všem informacím, jež potřebují k plnění své funkce dohledu.

8. Příslušné orgány pravidelně požadují, aby provádění a průběžné dodržování požadavků stanovených v tomto článku posoudila nezávislá třetí strana a aby příslušnému orgánu předložila zprávu se svými zjištěními a závěry.

9. Orgán EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny k uplatňování opatření, postupů a mechanismů uvedených v čl. 74 odst. 1 s přihlédnutím k čl. 74 odst. 2 na pobočky ze třetích zemí a k uplatňování článku 75 a čl. 76 odst. 5 na pobočky ze třetích zemí do [OP vložte datum = šest měsíců od data vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

„Článek 48i

Požadavky na účtování

1. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí vedly účetní evidenci, jež těmto pobočkám umožní sledovat všechna aktiva a pasiva spojená s činností pobočky ze třetí země v členském státě a spravovat tato aktiva a pasiva autonomně v rámci pobočky a vést o těchto aktivech a pasivech úplné a přesné záznamy. Účetní evidence poskytuje dostatečné informace o rizicích, jež pobočka ze třetí země představuje, a o tom, jak jsou tato rizika řízena.

2. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí pro vedení účetní evidence uvedené v odstavci 1 pro účely v něm stanovené vypracovaly zásady účtování. Tyto zásady zdokumentuje a potvrdí příslušný řídící orgán hlavního podniku pobočky ze třetí země. Zásady uvedené v tomto odstavci obsahují jasné odůvodnění způsobu účtování a uvádí, jak je tento způsob účtování v souladu s obchodní strategií pobočky ze třetí země.

3. Příslušné orgány požadují, aby bylo pravidelně vypracováno nezávislé písemné a odůvodněné stanovisko k provádění a průběžnému dodržování požadavků stanovených v tomto článku a aby bylo předloženo příslušnému orgánu společně se zjištěními a závěry.

4. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění způsobu účtování, jejž pobočky ze třetích zemí použijí pro účely tohoto článku, zejména pokud jde o:

a) metodiku, kterou má pobočka ze třetí země používat k identifikaci a vedení úplných a přesných záznamů o aktivech a pasivech spojených s činností pobočky ze třetí země v členském státě, a

b) zvláštní režim pro identifikaci a vedení záznamů o aktivech a pasivech pocházejících z pobočky ze třetí země a zaúčtovaných nebo držených na dálku v jiných pobočkách nebo dceřiných podnicích téže skupiny jménem nebo ve prospěch původní pobočky ze třetí země.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 6 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

PODODDÍL 3
PRAVOMOC POŽADOVAT POVOLENÍ PODLE HLAVY III A POŽADAVKY NA SYSTÉMOVÉ POBOČKY

Článek 48j
Pravomoc požadovat zřízení dceřiného podniku

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc požadovat, aby pobočky ze třetích zemí žádaly o povolení podle hlavy III kapitoly 1, přinejmenším v případě, kdy:

a) pobočka ze třetí země byla v minulosti zapojená nebo je v současnosti zapojená do činností, jež jsou propojeny s činnostmi jiných poboček ze třetích zemí nebo dceřiných institucí stejné skupiny, nebo do některé z činností uvedených v čl. 47 odst. 1 se zákazníky nebo protistranami v jiných členských státech v rozporu s pravidly vnitřního trhu, nebo

b) pobočka ze třetí země splňuje kritéria systémového významu uvedená v čl. 131 odst. 3 a představuje významné riziko pro finanční stabilitu Unie nebo členského státu, v němž je usazena.

2. Před přijetím rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 příslušné orgány konzultují příslušné orgány členských států, v nichž má příslušná skupina ze třetí země další pobočky ze třetích zemí a dceřiné instituce.

Pokud se neshodnou, mohou příslušné orgány skupiny ze třetí země v jiných členských státech věc předložit orgánu EBA ke zprostředkování v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Orgán EBA přijme rozhodnutí do jednoho měsíce od předložení věci, přičemž příslušný orgán dotčené pobočky ze třetí země se během této lhůty zdrží přijetí rozhodnutí.

Příslušný orgán dotčené pobočky ze třetí země přijme rozhodnutí uvedené v odstavci 1 v souladu s rozhodnutím orgánu EBA.

3. Příslušný orgán požádá před tím, než uloží pobočce ze třetí země požadavek stanovený v tomto článku v souladu s odst. 1 písm. a), požádá příslušný orgán EBA o vydání doporučení v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 k výkladu tohoto písmene ve vztahu k této pobočce ze třetí země.

4. Orgán EBA vypracuje pro účely odst. 1 písm. b) tohoto článku a článku 48k návrhy regulačních technických norem pro upřesnění kritérií systémového významu uvedených v čl. 131 odst. 3, pokud jde o pobočky ze třetích zemí. Orgán EBA zohlední tyto skutečnosti:

a) druhy poskytovaných činností a služeb a operace prováděné pobočkou ze třetí země, a zejména to, zda pobočka ze třetí země tyto činnosti a služby poskytuje a tyto operace provádí s velmi úzkým okruhem zákazníků nebo protistran;

b) složitost struktury, organizace a obchodního modelu pobočky ze třetí země;

c) stupeň propojenosti pobočky ze třetí země s finančním systémem Unie a členského státu, v němž je usazena;

d) zastupitelnost vykonávaných činností, služeb nebo operací nebo finanční infrastruktury poskytované pobočkou ze třetí země;

e) tržní podíl pobočky ze třetí země v Unii a v členských státech, v nichž je usazena, pokud jde o celková bankovní aktiva a poskytované činnosti a služby a prováděné operace;

f) pravděpodobný dopad pozastavení nebo ukončení působení nebo činnosti pobočky ze třetí země na systémovou likviditu a platební, clearingový a zúčtovací systém v Unii a v členském státě, v němž je usazena;

g) pravděpodobný dopad pozastavení nebo ukončení působení pobočky ze třetí země na dohody o vnitroskupinovém financování nebo vnitroskupinové služby zajišťující zásadní funkce v Unii a v členských státech, v nichž je usazena;

h) přeshraniční činnost pobočky ze třetí země s jejím hlavním podnikem a s protistranami v jiných třetích zemích;

i) úloha a význam pobočky ze třetí země pro činnosti, služby a operace skupiny ze třetí země v Unii a v členském státě, v němž je usazena;

j) objem činnosti skupiny ze třetí země vykonávané prostřednictvím poboček ze třetích zemí ve vztahu k činnosti téže skupiny vykonávané prostřednictvím dceřiných institucí povolených v Unii a v členském státě, v němž jsou pobočky ze třetích zemí usazeny;

k) skutečnost, zda je pobočka ze třetí země způsobilou pobočkou ze třetí země v souladu s článkem 48b.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 48k

Posouzení systémového významu a požadavky na systémové pobočky ze třetích zemí

1. Na pobočky ze třetích zemí v Unii, které patří do stejné skupiny ze třetí země, se vztahuje posouzení stanovené v odstavci 2 tohoto článku, pokud celkový objem aktiv, která mají ve svých účetních knihách v Unii, vykázaný v souladu s pododdílem 4 se rovná nebo je vyšší než 30 miliard EUR, a to buď:

a) v průměru za tři bezprostředně předcházející roční vykazovaná období, nebo

b) v absolutních hodnotách za alespoň tři roční vykazovaná období během pěti bezprostředně předcházejících pěti ročních vykazovaných obdobích.

2. Příslušné orgány posoudí, zda mají pobočky ze třetích zemí uvedené v odstavci 1 systémový význam pro Unii a pro členské státy, v nichž jsou usazeny. Za tímto účelem příslušné orgány posoudí, zda tyto pobočky ze třetích zemí splňují kritéria systémového významu uvedená v čl. 48j odst. 4 a čl. 131 odst. 3.

3. Posouzení systémového významu uvedené v odstavci 2 tohoto článku provádí některý z následujících orgánů:

a) pokud se na příslušnou skupinu ze třetí země vztahuje článek 111, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nad touto skupinou ze třetí země v Unii v souladu s uvedeným článkem;

b) pokud se článek 111 na příslušnou skupinu ze třetí země nevztahuje, příslušný orgán, který by se stal orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě nad touto skupinou ze třetí země v Unii v souladu s uvedeným článkem, pokud by se s pobočkami ze třetích zemí zacházelo jako s dceřinými institucemi;

c) pokud má skupina ze třetí země pobočky ze třetích zemí a dceřiné instituce pouze v jednom členském státě, příslušný orgán tohoto členského státu, nebo

d) orgán EBA, pokud po uplynutí tří měsíců od začátku ročního vykazovaného období bezprostředně následujícího po posledním ročním vykazovaném období, v němž vznikla povinnost provést posouzení v souladu s odstavcem 1 tohoto článku:

   i) posouzení nezahájil žádný z příslušných orgánů uvedených v písmenech a), b) nebo c), nebo

   ii) příslušný orgán, který by se stal orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě v souladu s písmenem b), nebyl určen.

Příslušné orgány uvedené v písmenech a) a b) jednající jako „vedoucí příslušný orgán“ nebo případně orgán EBA provedou posouzení při plné spolupráci se všemi dotčenými příslušnými orgány. Dotčené příslušné orgány jsou nápomocny vedoucímu příslušnému orgánu nebo případně orgánu EBA a poskytují mu veškerou nezbytnou dokumentaci. Pro tyto účely se „dotčenými příslušnými orgány“ rozumí všechny orgány odpovědné za dohled nad pobočkami ze třetích zemí a dceřinými institucemi příslušné skupiny ze třetí země v Unii.

Před dokončením posouzení systémového významu dá vedoucí příslušný orgán, příslušný orgán uvedený v písmenu c) nebo případně orgán EBA skupině ze třetí země prostor k vyjádření a stanoví přiměřené lhůty, v nichž skupina ze třetí země předloží dokumentaci a sdělí svá písemná stanoviska.

4. Vedoucí příslušný orgán dokončí posouzení uvedené v odstavci 2 a vydá zprávu nejpozději do šesti měsíců od data zahájení ročního vykazovaného období bezprostředně následujícího po posledním vykazovaném období, v němž vznikla povinnost provést posouzení v souladu s odstavcem 1. Pokud v souladu s odstavcem 3 provádí posouzení orgán EBA, začíná tato lhůta běžet ode dne, kdy se orgán EBA stal odpovědným za provedení posouzení. Ve zprávě se stanoví tyto otázky:

a) posouzení systémového významu, které stanoví jasnou a podrobnou analýzu kritérií systémového významu uvedených v odstavci 2 ve vztahu k příslušným pobočkám ze třetích zemí a závěry vedoucího příslušného orgánu nebo případně orgánu EBA;

b) pokud vedoucí příslušný orgán nebo případně orgán EBA dojde k závěru, že jsou pobočky ze třetích zemí systémové, návrh rozhodnutí buď:

   i) požaduje, aby pobočky ze třetích zemí požádaly o povolení podle hlavy III kapitoly 1;

   ii) požaduje, aby pobočky ze třetích zemí restrukturalizovaly svá aktiva nebo činnosti v Unii tak, aby přestaly být považovány za systémové v souladu s odstavcem 2 tohoto článku;

iii) ukládá pobočkám ze třetích zemí nebo dceřiným institucím skupiny ze třetí země v Unii dodatečné požadavky v souladu s článkem 48p nebo případně hlavou VII kapitolou 2 oddílem IV;

iv) neukládá žádné požadavky uvedené v bodech i) až iii) po dobu odkladu nepřesahující 12 měsíců za předpokladu, že bude provedeno nové posouzení poboček ze třetích zemí před uplynutím této doby;

c) odůvodnění návrhu rozhodnutí uvedeného v písmeni b), které obsahuje podrobné vysvětlení toho, jak rozhodnutí zpětně souvisí s posouzením uvedeným v písmeni a).

Vedoucí příslušný orgán nebo případně orgán EBA navrhne rozhodnutí uvedené v písm. b) bodě iv) pouze v případě, že lze prokázat, že by neexistence požadavků uložených pobočkám ze třetích zemí podle tohoto článku nevedla k významnému zvýšení rizika, jež tyto pobočky představují pro finanční stabilitu a integritu trhu Unie nebo členských států během doby odkladu uvedené v tomto bodě.

„Vedoucím příslušným orgánem“ se v tomto článku rozumí příslušný orgán uvedený v odst. 3 písm. c). Pokud je tento příslušný orgán odpovědný za vydání zprávy stanovené v tomto odstavci, vstoupí rozhodnutí v ní uvedené v platnost dnem jeho oznámení pobočkám ze třetích zemí. Příslušný orgán oznámí rozhodnutí rovněž orgánu EBA.

5. Vedoucí příslušný orgán nebo případně orgán EBA předloží zprávu uvedenou v odstavci 5 dotčeným příslušným orgánům. Vedoucí příslušný orgán a dotčené příslušné orgány vyvinou maximální úsilí k dosažení společného rozhodnutí na základě shody ohledně zprávy a případně návrhu rozhodnutí do tří měsíců ode dne předložení zprávy.

Pokud příslušné orgány nedosáhnou shody po uplynutí tříměsíční lhůty uvedené v prvním pododstavci, přijme se společné rozhodnutí do jednoho měsíce bezprostředně následujícího po konci předchozí tříměsíční doby většinou odevzdaných hlasů. Pro tyto účely se hlasovací práva přidělí příslušným orgánům podle následujících pravidel:

a) s výhradou písmene b) má každý příslušný orgán, včetně vedoucího příslušného orgánu, hlasovací práva rovnající se procentnímu podílu aktiv skupiny ze třetí země, nad níž vykonává dohled, ve vztahu k celkovým aktivům této skupiny v Unii;

b) podíl na hlasovacích právech vedoucího příslušného orgánu se zvýší až na 25 %, pokud tohoto procentního podílu nedosáhne v souladu s písmenem a);

c) pokud se podíl na hlasovacích právech vedoucího příslušného orgánu zvýší na 25 % podle písmene b), upraví se hlasovací práva zbývajících příslušných orgánů vyplývající z písmene a) podle potřeby tak, aby jejich podíl na hlasovacích právech činil zbývajících 75 %.

Pro účely písmene a) se do výpočtu zahrnou aktiva držená jak v pobočkách ze třetích zemí, tak v dceřiných institucích skupiny ze třetí země.

Poté, co je přijato, vstoupí společné rozhodnutí v platnost dnem, kdy je oznámeno pobočkám ze třetích zemí. Společné rozhodnutí se rovněž oznámí orgánu EBA.

6. Pobočky ze třetích zemí mají tříměsíční lhůtu běžící ode dne, kdy rozhodnutí vstoupí v platnost v souladu s odstavci 5 nebo 6, na to, aby splnily požadavky stanovené v tomto rozhodnutí.

Pokud se požaduje, aby pobočky ze třetích zemí požádaly o povolení k zahájení činnosti institucí v souladu s hlavou III kapitolou 1, zůstane jejich povolení podle této hlavy prozatímně v platnosti, dokud neuplyne lhůta uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce, případně až do skončení postupu pro povolení k zahájení činnosti institucí. Pobočky ze třetích zemí mohou příslušný orgán požádat o prodloužení tříměsíční lhůty uvedené v prvním pododstavci, pokud potřebu tohoto prodloužení lhůty pro splnění příslušného požadavku, který je jim uložen, odůvodní.

Pokud je prahová hodnota uvedená v odstavci 1 splněna součtem hodnoty aktiv různých poboček, mohou příslušné orgány uložit požadavek uvedený v tomto pododstavci na snižování hodnoty aktiv, dokud bude celková hodnota zbývajících aktiv v účetních knihách poboček ze třetích zemí v Unii činit méně než 30 miliard EUR.

7. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pravidel pro výklad článku 111 této směrnice pro účely určení potenciálního orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě uvedeného v odst. 3 písm. b) tohoto článku.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

PODODDÍL 4
POŽADAVKY NA PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 48 l

Regulační a finanční informace a informace o hlavním podniku

1. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí své příslušné orgány pravidelně informovaly:

a) o aktivech a pasivech vedených v jejich účetních knihách v souladu s článkem 48i, s rozčleněním na:

   i) největší evidovaná aktiva a pasiva rozčleněná podle odvětví a typu protistrany (především včetně expozic finančního sektoru);

   ii) významné expozice a koncentrace zdrojů financování vůči uvedeným typům protistran;

   iii) významné vnitřní transakce s hlavním podnikem a se členy skupiny hlavního podniku;

b) o tom, zda pobočka ze třetí země dodržuje požadavky, jež se na ni vztahují podle této směrnice;

c) o systémech pojištění vkladů *ad hoc*, které mají vkladatelé v pobočce ze třetí země k dispozici, v souladu s čl. 15 odst. 2 a 3 směrnice 2014/49;

d) o dodatečných regulatorních požadavcích uložených pobočce ze třetí země členskými státy podle vnitrostátních právních předpisů.

Pro účely podávání informací o aktivech a pasivech vedených v účetních knihách v souladu s písmenem a) použijí pobočky ze třetích zemí mezinárodní účetní standardy přijaté v souladu s postupem stanoveným v čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002[*10] nebo účetní zásady GAAP platné v členském státě.

2. Členské státy požadují, aby pobočky ze třetích zemí podávaly svým příslušným orgánům následující informace o hlavním podniku:

a) pravidelné souhrnné informace o aktivech a pasivech držených nebo zaúčtovaných dceřinými podniky a jinými pobočkami ze třetích zemí skupiny tohoto hlavního podniku v Unii;

b) pravidelné informace o dodržování příslušných obezřetnostních požadavků hlavním podnikem na individuálním a konsolidovaném základě;

c) informace *ad hoc* o významných kontrolách a hodnoceních orgánem dohledu prováděných v souvislosti s hlavním podnikem a následných rozhodnutích v oblasti dohledu;

d) informace o ozdravných plánech hlavního podniku a konkrétních opatřeních, jež by mohla být přijata ve vztahu k pobočce ze třetí země v souladu s těmito plány, a veškerých následných aktualizacích a změnách těchto plánů;

e) informace o obchodní strategii hlavního podniku ve vztahu k pobočce ze třetí země a veškerých následných změnách této strategie;

f) službách poskytovaných hlavním podnikem způsobilým protistranám nebo profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu 1 přílohy II směrnice 2014/65/EU usazeným nebo nacházejícím se v Unii na základě reverzního vyžádání služeb v souladu s článkem 21c této směrnice.

3. Povinnosti podávat informace stanovené v tomto článku nebrání příslušným orgánům ukládat pobočkám ze třetích zemí dodatečné požadavky *ad hoc* na podávání zpráv, pokud příslušný orgán považuje dodatečné informace za nezbytné k získání úplného přehledu o činnosti, operacích nebo finančním zdraví pobočky nebo jejího hlavního podniku, ověření toho, že pobočka a její hlavní podnik dodržují platné právní předpisy, a zajištění, aby pobočka tyto právní předpisy dodržovala.

[*10] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).“

Článek 48 m

Standardní formuláře a vzory a četnost podávání informací

1. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění jednotných formátů, definic, řešení v oblasti informačních technologií a četnosti podávání informací, které mají být použity pro účely článku 48l.

Požadavky na podávání zpráv uvedené v prvním pododstavci musí být úměrné tomu, zda jsou pobočky ze třetích zemí zařazeny do třídy 1 nebo do třídy 2.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 6 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2. Regulační a finanční informace uvedené v tomto článku podávají alespoň dvakrát ročně pobočky ze třetích zemí třídy 1 a alespoň jednou ročně pobočky ze třetích zemí třídy 2.

3. Příslušné orgány mohou u způsobilých poboček ze třetích zemí upustit od všech nebo části požadavků na podávání informací o hlavním podniku stanovených v čl. 48l odst. 3 za podmínky, že příslušný orgán může získat příslušné informace přímo od orgánů dohledu příslušné třetí země.

ODDÍL III

DOHLED

Článek 48n

Dohled nad pobočkami ze třetích zemí a program dohledových šetření

1. Členské státy požadují, aby příslušné orgány pro účely dohledu nad pobočkami ze třetích zemí dodržovaly tento oddíl a obdobně i hlavu VII.

2. Příslušné orgány zahrnou do programu dohledových šetření uvedeného v článku 99 pobočky ze třetích zemí.

Článek 48o

Kontrola a hodnocení orgánem dohledu

1. Členské státy požadují, aby příslušné orgány přezkoumaly opatření, strategie, postupy a mechanismy zavedené pobočkami ze třetích zemí pro zajištění dodržování ustanovení, jež se na ně vztahují podle této směrnice, a případně všech dalších regulačních požadavků podle vnitrostátních právních předpisů.

2. Příslušné orgány na základě přezkumu provedeného podle odstavce 1 posoudí, zda opatření, strategie, postupy a mechanismy zavedené pobočkami ze třetích zemí a kapitál a likvidita, které tyto instituce drží, zajišťují řádné řízení a pokrytí těchto významných rizik a životaschopnost pobočky.

3. Příslušné orgány provedou přezkum a hodnocení uvedené v odstavcích 1 a 2 v souladu se zásadou proporcionality v souladu s čl. 143 odst. 1 písm. c). Příslušné orgány zejména stanoví četnost a intenzitu přezkumu uvedeného v odstavci 1, jež jsou úměrné tomu, zda je pobočka ze třetí země zařazena do třídy 1 nebo 2 a jež zohledňují další relevantní kritéria, jako je povaha, rozsah a složitost činnosti poboček ze třetích zemí.

4. Pokud příslušné orgány na základě přezkumu, zejména hodnocení systémů správy a řízení, modelu podnikání nebo činností pobočky ze třetí země, získají důvodné podezření, že v souvislosti s danou pobočkou ze třetí země dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně, nebo že hrozí vyšší riziko takového jednání, uvědomí o tom okamžitě orgán EBA a orgán, který nad danou pobočkou ze třetí země vykonává v souladu se směrnicí (EU) 2015/849 dohled. V případě vyššího rizika praní peněz nebo financování terorismu příslušný

orgán a orgán, který nad danou pobočkou ze třetí země vykonává v souladu se směrnicí (EU) 2015/849 dohled, naváží kontakt a okamžitě informují orgán EBA o svém společném hodnocení. Příslušný orgán případně přijme opatření v souladu s touto směrnicí, jež mohou zahrnovat odnětí povolení pobočce ze třetí země v souladu s čl. 48d odst. 2 písm. g).

5. Příslušné orgány, finanční zpravodajské jednotky a orgány, jež vykonávají dohled nad pobočkami ze třetích zemí, spolu úzce spolupracují v rámci svých pravomocí a vyměňují si informace související s touto směrnicí, pokud tato spolupráce a výměna informací nezasahuje do probíhajícího šetření, vyšetřování nebo řízení v souladu s trestním či správním právem členského státu, v němž se příslušný orgán, finanční zpravodajská jednotka nebo orgán příslušný k dohledu nad pobočkami ze třetích zemí nachází. V případě sporu týkajícího se koordinace činností dohledu podle tohoto článku může orgán EBA z vlastního podnětu být nápomocen příslušným orgánům a orgánům pověřeným dohledem nad pobočkou ze třetí země v souladu se směrnicí (EU) 2015/849. V takovém případě orgán EBA jedná v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní:

a) společné postupy a metodiky pro proces kontroly a hodnocení orgánem dohledu uvedený v tomto článku a pro posouzení řízení významných rizik;

b) mechanismy spolupráce a výměny informací mezi orgány uvedenými v odstavci 5 tohoto článku v souvislosti se zjištěním závažných porušení pravidel pro boj proti praní peněz.

Pro účely písmene a) se postupy a metodiky v něm uvedené stanoví způsobem, který je úměrný tomu, zda jsou pobočky ze třetích zemí zařazeny do třídy 1 nebo třídy 2, a dalším přiměřeným kritériím, jako je povaha rozsah a složitost jejich činností.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 48p

Opatření a pravomoci v oblasti dohledu

1. Příslušné orgány požadují, aby pobočky ze třetích zemí přijaly včasná nezbytná opatření za účelem:

a) zajištění, aby pobočky ze třetích zemí splňovaly požadavky, jež se na ně vztahují podle této směrnice a podle vnitrostátních právních předpisů, nebo za účelem obnovení souladu s těmito požadavky, a

b) zajištění, aby významná rizika, jimž jsou pobočky ze třetích zemí vystaveny, byla řádně a dostatečně kryta a řízena a aby tyto pobočky byly nadále životaschopné.

2. Pravomoci příslušných orgánů pro účely odstavce 1 zahrnují přinejmenším pravomoc požadovat, aby pobočky ze třetích zemí:

a) držely objem kapitálu přesahující minimální požadavky podle článku 48e nebo aby splnily další dodatečné kapitálové požadavky. Jakýkoli dodatečný objem

kapitálu, jejž má pobočka ze třetí země držet v souladu s tímto písmenem, musí splňovat požadavek stanovený v článku 48e;

b) splňovaly vedle požadavku stanoveného v článku 48f i další zvláštní požadavky na likviditu. Jakákoli dodatečná likvidní aktiva, jež má pobočka ze třetí země držet v souladu s tímto bodem, musí splňovat požadavky stanovené v článku 48f;

c) posílily svá opatření v oblasti správy a řízení, řízení rizik nebo účtování;

d) omezily rozsah své činnosti nebo operací, které vykonávají, jakož i protistrany těchto činností;

e) snížily riziko spojené se svými činnostmi, produkty a systémy, včetně činností v rámci outsourcingu, a přestaly se zapojovat do těchto činností nebo produktů nebo je přestaly nabízet;

f) splnily dodatečné požadavky na podávání zpráv v souladu s čl. 48l odst. 3 nebo zvýšily četnost pravidelně podávaných zpráv;

g) zveřejňovaly informace.

Článek 48q

Spolupráce mezi příslušnými orgány a kolegii orgánů dohledu

1. Příslušné orgány vykonávající dohled nad pobočkami ze třetích zemí a dceřinými institucemi téže skupiny ze třetí země úzce spolupracují a vzájemně si sdílejí informace. Příslušné orgány musí mít uzavřeny písemné dohody o koordinaci a spolupráci v souladu s článkem 115.

2. Pro účely odstavce 1 je nad pobočkami ze třetích zemí třídy 1 vykonáván komplexní dohled kolegiem orgánů dohledu v souladu s článkem 116, s výhradou těchto požadavků:

a) pokud bylo ve vztahu k dceřiným institucím skupiny ze třetí země zřízeno kolegium orgánů dohledu, zahrnují se do působnosti tohoto kolegia orgánů dohledu i pobočky ze třetích zemí třídy 1 téže skupiny;

b) pokud má skupina ze třetí země pobočky ze třetích zemí třídy 1 ve více než jednom členském státě, ale nemá žádné dceřiné instituce v Unii podle článku 116, zřídí se pro tyto pobočky ze třetích zemí třídy 1 kolegium orgánů dohledu;

c) pokud má skupina ze třetí země pobočky ze třetích zemí třídy 1 ve více než jednom členském státě nebo alespoň jednu pobočku ze třetí země třídy 1 a jednu nebo více dceřiných institucí v Unii, na něž se nevztahuje článek 116, zřídí se kolegium orgánů dohledu ve vztahu k těmto pobočkám ze třetích zemí a dceřiným institucím.

3. Pro účely odst. 2 písm. b) a c) se určí vedoucí příslušný orgán, který plní stejnou úlohu jako orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě v souladu s článkem 116. Vedoucím příslušným orgánem je orgán členského státu s největší pobočkou ze třetí země z hlediska celkové hodnoty zaúčtovaných aktiv.

4. Vedle úkolů stanovených v článku 116 kolegia orgánů dohledu:

a) vypracují zprávu o struktuře a činnosti skupiny ze třetí země v Unii a tuto zprávu každoročně aktualizují;

b) vyměňují si informace o výsledcích procesu kontroly a hodnocení orgánem dohledu podle článku 48o;

c) usilují o zajištění souladu mezi uplatňováním opatření a pravomocí v oblasti dohledu uvedených v článku 48p.

5. Kolegium orgánů dohledu případně zajišťuje vhodnou koordinaci a spolupráci s orgány dohledu třetích zemí.

6. Orgán EBA přispívá k podpoře a sledování účinného, efektivního a systematického fungování kolegií orgánů dohledu uvedených v tomto článku, v souladu s článkem 21 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. EBA vypracuje návrh regulačních technických norem pro upřesnění:

a) mechanismů spolupráce a návrhů vzorových dohod mezi příslušnými orgány pro účely odstavce 1 tohoto článku a

b) podmínek fungování kolegií orgánů dohledu pro účely odstavců 2 až 6 tohoto článku.

Tyto návrhy technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 48r

Podávání informací orgánu EBA

Příslušné orgány oznámí orgánu EBA:

a) všechna povolení udělená pobočkám ze třetích zemí a veškeré následné změny těchto povolení;

b) celková aktiva a pasiva zaúčtovaná povolenými pobočkami ze třetích zemí, jež jsou pravidelně vykazována;

c) název skupiny ze třetí země, k níž povolená pobočka ze třetí země náleží.

Orgán EBA na své internetové stránce zveřejní seznam všech poboček ze třetích zemí, kterým bylo uděleno povolení provozovat činnost v Unii v souladu s touto hlavou, s uvedením členského státu, ve kterém jim bylo uděleno povolení provozovat činnost.

KAPITOLA 2

Vztahy s třetími zeměmi

Článek 48s

Spolupráce s orgány dohledu třetích zemí při dohledu na konsolidovaném základě

1. Unie může uzavřít dohody s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech výkonu dohledu na konsolidovaném základě nad:

a) institucemi, jejichž mateřské podniky mají skutečné sídlo ve třetí zemi;

b) institucemi ve třetích zemích, jejichž mateřské podniky, a to instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, mají skutečné sídlo v Unii.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 jsou uzavírány zejména k zajištění toho, aby:

a) příslušné orgány členských států mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu na základě konsolidované finanční situace nad institucemi, finančními holdingovými společnostmi a smíšenými finančními holdingovými společnostmi nacházejícími se v Unii, které mají dceřiné podniky, jež jsou institucemi nebo finančními institucemi ve třetí zemi, nebo které v nich mají účast;

b) orgány dohledu třetích zemí mohly získávat informace nezbytné pro výkon dohledu nad mateřskými podniky se skutečným sídlem na jejich území, které mají dceřiné podniky, jež jsou institucemi nebo finančními institucemi v jednom nebo více členských státech, nebo které v nich mají účast, a

c) orgán EBA mohl získávat od příslušných orgánů členských států informace obdržené od vnitrostátních orgánů třetích zemí podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Aniž je dotčen článek 218 Smlouvy o fungování EU, přezkoumá Komise za pomoci Evropského bankovního výboru výsledky jednání uvedených v odstavci 1 a výsledný stav.

4. Orgán EBA je nápomocen Komisi při provádění úkolů podle tohoto článku v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9) Články 65 a 66 se nahrazují tímto:

„Článek 65

Správní sankce, penále a jiná správní opatření

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů v oblasti dohledu podle článku 64 a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce, penále a jiná správní opatření použitelné v případě porušení vnitrostátních ustanovení, kterými se provádí tato směrnice, a nařízení (EU) č. 575/2013, a přijmou veškerá nezbytná opatření pro zajištění toho, aby byla uvedená pravidla uplatňována. Správní sankce, penále a jiná správní opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy institucím, finančním holdingovým společnostem a smíšeným finančním holdingovým společnostem vznikají povinnosti uvedené v odstavci 1, mohly být v případě porušení vnitrostátních ustanovení k provedení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 575/2013, s výhradou podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy, uloženy správní sankce, penále a jiná správní opatření členům vedoucího orgánu institucí a jiným fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za porušení.

3. Uplatnění penále nebrání příslušným orgánům v uložení správních sankcí za stejné porušení.

4. Příslušné orgány mají veškeré pravomoci pro shromažďování informací a pro šetření, které jsou pro výkon jejich úkolů nezbytné. Tyto pravomoci zahrnují:

a) pravomoc požadovat poskytnutí všech informací nutných k provádění úkolů příslušných orgánů, včetně informací, které mají být předávány v pravidelných

intervalech a ve specifikovaných formátech pro účely dohledu a související statistické účely, a to od těchto fyzických nebo právnických osob:

i) instituce usazené v dotčeném členském státě;

ii) finanční holdingové společnosti usazené v dotčeném členském státě;

iii) smíšené finanční holdingové společnosti usazené v dotčeném členském státě;

iv) smíšené holdingové společnosti usazené v dotčeném členském státě;

v) osoby náležející k subjektům uvedeným v bodech i) až iv);

vi) strany, na které subjekty uvedené v bodech i) až iv) převedly provozní funkce nebo činnosti v rámci outsourcingu;

b) pravomoc provádět veškerá nezbytná šetření jakékoli osoby uvedené v písm. a) bodě i) až vi) usazené nebo nacházející se v dotčeném členském státě, pokud je to nezbytné k výkonu úkolů příslušných orgánů, včetně pravomoci:

i) požadovat předložení dokumentů;

ii) zkoumat knihy a záznamy osob uvedených v písm. a) bodech i) až vi) a pořizovat z těchto knih a záznamů kopie nebo výpisy;

iii) získávat písemná nebo ústní vysvětlení od všech osob uvedených v písm. a) bodech i) až vi) nebo jejich zástupců nebo pracovníků;

iv) vyslechnout jakoukoli jinou osobu, která s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření a

v) pravomoc vykonávat podle dalších podmínek stanovených právem Unie veškeré nezbytné kontroly v obchodních prostorách právnických osob uvedených v písm. a) bodech i) až vi) a jakýchkoli jiných podniků, na něž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě, kde příslušný orgán vykonává dohled na konsolidovaném základě s výhradou předchozího uvědomění dotčených příslušných orgánů. Pokud je k provedení kontroly podle vnitrostátního práva třeba povolení soudního orgánu, o toto povolení se požádá.“;

5. Odchylně od odstavce 1, neumožňuje-li právo členského státu uložení správních sankcí, může se použít tento článek tak, aby podnět k uložení sankce dal příslušný orgán a aby pokuta byla uložena soudními orgány, a současně je třeba zajistit, aby tyto prostředky právní ochrany byly účinné a aby jejich účinek byl rovnocenný se správními sankcemi, jež ukládají příslušné orgány. Uložené sankce musí být v každém případě účinné, přiměřené a odrazující. Tyto členské státy oznámí Komisi ustanovení svých právních předpisů, jež přijmou podle tohoto odstavce, do [OP vložte datum = datum provedení této pozměňující směrnice] a neprodleně oznámí veškeré následné změny právních předpisů nebo změny, jež se jich týkají.

Článek 66

Správní sankce, penále a jiná správní opatření za porušení povolení a požadavků na nabytí nebo odprodej kvalifikovaných účastí, významné převody aktiv a pasiv, fúze nebo rozdělení

1. Členské státy zajistí, aby jejich právní a správní předpisy obsahovaly správní sankce, penále a jiná správní opatření, přinejmenším pokud:

a) činnost přijímání vkladů a jiných splatných prostředků od veřejnosti je vykonávána, aniž by bylo získáno povolení úvěrové instituce v rozporu s článkem 9;

b) činnost úvěrové instituce je zahájena bez předchozího získání povolení v rozporu s článkem 9;

c) kvalifikovaná účast v úvěrové instituci je přímo či nepřímo nabyta nebo přímo či nepřímo zvýšena, v důsledku čehož podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu dosáhne prahových hodnot uvedených v čl. 22 odst. 1 nebo je překročí nebo se tím úvěrová instituce stane dceřinou společností nabyvatele, aniž by o tom byly písemně informovány příslušné orgány úvěrové instituce, v níž nabyvatel chce nabýt nebo zvýšit kvalifikovanou účast, během lhůty pro posouzení nebo přes nesouhlas příslušných orgánů, v rozporu s uvedeným článkem;

d) kvalifikovaná účast v úvěrové instituci je přímo nebo nepřímo zcizena nebo snížena tak, že podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu poklesne pod prahové hodnoty uvedené v článku 25, nebo tak, že úvěrová instituce přestane být dceřinou společností nabyvatele, aniž by to bylo písemně oznámeno příslušným orgánům, v rozporu s uvedeným článkem;

e) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost definované v čl. 21a odst. 1 nepožádají o schválení v rozporu s článkem 21a nebo v rozporu s jakýmkoli jiným požadavkem stanoveným v tomto článku;

f) nabyvatel definovaný v čl. 27a odst. 1 nabývá přímo nebo nepřímo kvalifikovanou účast v instituci nebo zvyšuje již drženou kvalifikovanou účast tak, že podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu drženém nabyvatelem v instituci by přesáhl 15 % použitelného kapitálu instituce, aniž by o tom v rozporu s uvedeným článkem uvědomil příslušné orgány;

g) kterákoli ze stran uvedených v článku 27d této směrnice přímo nebo nepřímo odprodá kvalifikovanou účast, jež přesahuje prahovou hodnotu uvedenou v článku 89 nařízení (EU) č. 575/2013, aniž by o tom v rozporu s článkem 27d této směrnice uvědomila příslušné orgány;

h) kterákoli ze stran uvedených v čl. 27f odst. 1 provede významný převod aktiv a pasiv, aniž by o tom uvědomila příslušné orgány v rozporu s uvedeným článkem;

i) kterákoli ze stran uvedených v čl. 27k odst. l) se účastní procesu fúze nebo rozdělení v rozporu s uvedeným článkem.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovala opatření, která lze uložit:

a) správní sankce:

   i) v případě právnických osob správní peněžité sankce až do výše 10 % celkového ročního čistého obratu daného podniku;

   ii) v případě fyzické osoby správní peněžité sankce ve výši až 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v národní měně ke dni 17. července 2013;

iii) správní peněžité sankce ve výši až dvojnásobku výše zisku získaného z porušení nebo ztráty, které se porušením dotyčná osoba vyhnula, lze-li výši této výhody zjistit;

b) penále:

i) v případě právnické osoby penále až do výše 5 % průměrného denního obratu, které je v případě trvajícího porušení právnická osoba povinna hradit za každý den porušení, dokud nezačne své povinnosti opět plnit, a které lze uložit až na dobu šesti měsíců ode dne stanoveného v rozhodnutí, jež požaduje ukončení porušení a jež ukládá penále;

ii) v případě fyzické osoby penále až do výše 500 000 EUR, které je v případě trvajícího porušení fyzická osoba povinna hradit za každý den porušení, dokud nezačne své povinnosti opět plnit, a které lze uložit až na dobu šesti měsíců ode dne stanoveného v rozhodnutí, jež požaduje ukončení porušení a jež ukládá penále;

c) jiná správní opatření:

i) veřejné oznámení, které uvádí odpovědnou fyzickou osobu, instituci, finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost, zprostředkující mateřský podnik a povahu daného porušení;

ii) příkaz, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;

iii) pozastavení hlasovacích práv akcionáře nebo akcionářů odpovědných za porušení uvedená v odstavci 1;

iv) s výhradou čl. 65 odst. 2 dočasný nebo trvalý zákaz vykonávat funkce v rámci dané instituce pro člena vedoucího orgánu instituce nebo jinou fyzickou osobu považovanou za odpovědnou za dané porušení předpisů.

3. Celkový roční čistý obrat uvedený v odst. 2 písm. a) bodě i) a písm. b) bodě i) tohoto článku se rovná obchodnímu ukazateli stanovenému v článku 314 nařízení (EU) č. 575/2013. Pro účely tohoto článku se tento obchodní ukazatel vypočítá na základě nejnovějších dostupných ročních dohledových finančních informací, pokud výsledek není nulový nebo záporný. Pokud je výsledek nulový nebo záporný, jsou základem pro výpočet nejaktuálnější dřívější roční dohledové finanční informace, u nichž je výsledek ukazatele vyšší než nula. Pokud je dotyčný podnik součástí skupiny, je příslušným celkovým ročním čistým obratem celkový roční čistý obrat vyplývající z konsolidované účetní závěrky vrcholného mateřského podniku.

4. Průměrný denní obrat uvedený v odst. 2 písm. b) bodě i) je celkový roční čistý obrat uvedený v odstavci 3 vydělený 365.“;

10) článek 67 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmena d) a e) se nahrazují tímto:

„d) instituce nezavede systém správy a řízení a genderově neutrální politiku odměňování požadované příslušnými orgány podle článku 74;

e) instituce příslušným orgánům nepodá zprávu s informacemi v rozporu s požadavky čl. 430 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, o dodržování

povinnosti splňovat požadavky na kapitál stanovené v článku 92 uvedeného nařízení, nebo jim poskytne informace neúplné či nepřesné;“;

ii) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) instituce neplní ukazatel čistého stabilního financování v rozporu s článkem 413 nebo 428b nařízení (EU) č. 575/2013 nebo opakovaně a soustavně neudržuje likvidní aktiva v rozporu s článkem 412 uvedeného nařízení;“;

iii) doplňují se nová písmena r) až ab), která znějí:

„r) instituce nesplňuje kapitálové požadavky stanovené v čl. 92 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;

s) instituce nebo fyzická osoba neplní povinnost vyplývající z rozhodnutí vydaného příslušným orgánem nebo povinnost vyplývající z vnitrostátních ustanovení provádějících směrnici 2013/36/EU nebo z nařízení (EU) č. 575/2013;

t) Instituce neplní požadavky na odměňování v souladu s články 92, 94 a 95 této směrnice;

u) instituce jedná bez předchozího svolení příslušného orgánu v případě, že vnitrostátní předpisy provádějící směrnici 2013/36/EU nebo nařízení (EU) č. 575/2013 vyžadují, aby instituce získala toto předchozí svolení, nebo získala toto svolení na základě svého nepravdivého prohlášení nebo nesplňuje podmínky, za kterých bylo toto svolení uděleno;

v) instituce nesplňuje požadavky týkající se složení, podmínek, úprav a odpočtů souvisejících s kapitálem podle části druhé nařízení (EU) č. 575/2013;

w) instituce nesplňuje požadavky týkající se její velké expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů stanovené v části čtvrté nařízení (EU) č. 575/2013;

x) instituce nesplňuje požadavky týkající se výpočtu pákového poměru, včetně uplatnění odchylek stanovených v části sedmé nařízení (EU) č. 575/2013;

y) instituce příslušným orgánům nepodá zprávu s informacemi uvedenými v čl. 430 odst. 1, 2 a 3 a v článcích 430a a 430b nařízení (EU) č. 575/2013, nebo jim poskytne informace neúplné či nepřesné;

z) instituce nesplňuje požadavky na shromažďování údajů a požadavky týkající se správy a řízení stanovené v části třetí hlavě III kapitole 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

aa) instituce nesplňuje požadavky ve vztahu k výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic nebo kapitálových požadavků nebo nezavede systémy správy a řízení stanovené v části třetí hlavě II až VI nařízení (EU) č. 575/ 2013;

ab) instituce nesplňuje požadavky týkající se výpočtu ukazatele krytí likvidity nebo ukazatele čistého stabilního financování podle části

šesté hlavy I a hlavy IV nařízení (EU) č. 575/2013 a aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1 uvedeného nařízení.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovala opatření, která lze uložit, přinejmenším:

a) správní sankce:

i) v případě právnických osob správní peněžité sankce až do výše 10 % celkového ročního čistého obratu daného podniku;

ii) v případě fyzické osoby správní peněžité sankce ve výši až 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v národní měně ke dni 17. července 2013;

iii) správní peněžité sankce ve výši až dvojnásobku výše zisku získaného z porušení nebo ztráty, které se porušením dotyčná osoba vyhnula, lze-li výši této výhody zjistit;

b) penále:

i) v případě právnické osoby penále až do výše 5 % průměrného denního obratu, které je v případě trvajícího porušení právnická osoba povinna hradit za každý den porušení, dokud nezačne své povinnosti opět plnit, a které lze uložit až na dobu šesti měsíců ode dne stanoveného v rozhodnutí, jež požaduje ukončení porušení a jež ukládá penále. Průměrný denní obrat uvedený v tomto odstavci je celkový roční čistý obrat vydělený 365;

ii) v případě fyzické osoby penále až do výše 500 000 EUR, které je v případě trvajícího porušení fyzická osoba povinna hradit za každý den porušení, dokud nezačne své povinnosti opět plnit, a které lze uložit až na dobu šesti měsíců ode dne stanoveného v rozhodnutí, jež požaduje ukončení porušení a jež ukládá penále; Průměrný denní obrat uvedený v odst. 2 písm. b) bodě i) je celkový roční čistý obrat uvedený v odstavci 3 vydělený 365.“

c) jiná správní opatření:

i) veřejné oznámení, které uvádí odpovědnou fyzickou osobu, instituci, finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost, zprostředkující mateřský podnik a povahu daného porušení;

ii) příkaz, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;

iii) v případě instituce odnětí povolení pro instituci v souladu s článkem 18;

iv) s výhradou čl. 65 odst. 2 dočasný nebo trvalý zákaz vykonávat funkce v rámci dané instituce pro člena vedoucího orgánu instituce nebo jinou fyzickou osobu považovanou za odpovědnou za dané porušení;

v) pozastavení hlasovacích práv akcionáře nebo akcionářů odpovědných za porušení uvedená v odstavci 1.“;

c) doplňují se nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Celkový roční čistý obrat uvedený v odst. 2 písm. a) bodě i) a písm. b) bodě i) tohoto článku se rovná obchodnímu ukazateli stanovenému v článku 314 nařízení (EU) č. 575/2013. Pro účely tohoto článku se tento obchodní ukazatel vypočítá na základě nejnovějších dostupných ročních dohledových finančních informací, pokud výsledek není nulový nebo záporný. Pokud je výsledek nulový nebo záporný, jsou základem pro výpočet nejaktuálnější dřívější roční dohledové finanční informace, u nichž je výsledek ukazatele vyšší než nula. Pokud je dotyčný podnik součástí skupiny, je příslušným celkovým ročním čistým obratem celkový roční čistý obrat vyplývající z konsolidované účetní závěrky vrcholného mateřského podniku.

4. Průměrný denní obrat uvedený v odst. 2 písm. b) bodě i) je celkový roční čistý obrat uvedený v odstavci 3 vydělený 365.“

11) Článek 70 se nahrazuje tímto:

„Článek 70

Účinné ukládání správních sankcí a výkon pravomoci příslušných orgánů ukládat sankce

1. Členské státy zajistí, aby při stanovování druhu a výše správních sankcí nebo jiných správních opatření příslušné orgány vzaly v úvahu veškeré důležité okolnosti, včetně zejména:

a) závažnosti a doby trvání porušení;

b) stupně odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení;

c) finanční situace fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení, vyplývající mimo jiné z celkového obratu právnické osoby nebo z ročního příjmu fyzické osoby;

d) významu nabytého zisku nebo ztráty, které se fyzická nebo právnická osoba odpovědná za porušení vyhnula, pokud je lze stanovit;

e) ztrát třetích stran způsobených porušením, pokud je lze stanovit;

f) úrovně spolupráce fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení s příslušným orgánem;

g) předchozí porušení předpisů ze strany fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení;

h) všech případných systémových důsledků porušení;

i) předchozí uložení trestních sankcí stejné fyzické nebo právnické osobě odpovědné za stejné porušení.

2. Příslušné orgány při výkonu svých pravomocí ukládat sankce úzce spolupracují, aby tak zajistily, že sankce povedou k dosažení výsledků stanovených v této směrnici. Své činnosti rovněž koordinují při ukládání sankcí a správních opatření na přeshraniční případy, aby tak zabránily kumulaci a překrývání. Při řešení v těchto případech příslušné orgány úzce spolupracují se soudními orgány.

3. Příslušné orgány mohou uložit sankce ve vztahu ke stejné fyzické nebo právnické osobě odpovědné za tutéž škodu způsobenou jejím jednáním nebo opomenutím v případě, že kumulace trestního stíhání a správního postihu a sankcí postihuje stejné porušení. Tato kumulace trestního stíhání a správního postihu a sankcí je však omezena na nezbytně nutné případy a úměrná za účelem dosažení různých, doplňujících se cílů obecného zájmu. Přísnost všech sankcí a jiných správních opatření uložených v případě kumulace trestního stíhání a správního postihu je omezena na to, co je nezbytné s ohledem na závažnost dotčeného porušení. Členské státy stanoví jasná a přesná pravidla týkající se podmínek, za jakých se na jednání nebo opomenutí tato kumulace trestního stíhání a správního postihu a sankcí vztahuje. Tím by se mělo zajistit, aby přísnost všech sankcí a jiných správních opatření uložených pro účely donucení byla v případě kumulace trestního stíhání a správního postihu omezena na to, co je nezbytné s ohledem na závažnost dotčeného porušení.

4. Členské státy stanoví pravidla, jež požadují plnou spolupráci mezi příslušnými orgány a soudními orgány s cílem zajistit dostatečně úzkou věcnou a časovou propojenost mezi trestním stíháním a správním postihem.

5. Orgán EBA předloží do 18. července 2029 Komisi zprávu o spolupráci mezi příslušnými orgány a soudními orgány v souvislosti s ukládáním správních sankcí. Orgán EBA dále v této zprávě posoudí veškeré rozdíly v ukládání sankcí, jež mezi příslušnými orgány panují. EBA zejména posoudí:

a) úroveň spolupráce mezi příslušnými orgány a soudními orgány v souvislosti s ukládáním sankcí;

b) úroveň spolupráce mezi příslušnými orgány v souvislosti se sankcemi, jež lze uložit v přeshraničních případech, nebo v případě kumulace trestního stíhání a správního postihu;

c) uplatnění zásady ne bis in idem a úroveň její ochrany, pokud jde o správní a trestní sankce uložené členskými státy;

d) uplatnění zásady proporcionality při ukládání obou druhů sankcí v případě kumulace trestního stíhání a správního postihu;

e) výměnu informací mezi příslušnými orgány při řešení přeshraničních případů.“;

12) v článku 73 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Instituce mají zavedeny spolehlivé, účinné a komplexní strategie a postupy pro stanovení a průběžné udržování hodnoty, typů a rozdělení vnitřně stanoveného kapitálu, který považují za odpovídající k pokrytí povahy a úrovně rizik, kterým jsou nebo mohou být vystaveny v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu, včetně environmentálních, sociálních a správních rizik.“;

13) v článku 74 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Instituce mají spolehlivé systémy správy a řízení, které zahrnují:

a) jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními odpovědnostmi;

b) účinné procesy pro identifikaci, řízení, sledování a hlášení rizik, jimž instituce je nebo může být vystavena v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém časovém horizontu, včetně environmentálních, sociálních a správních rizik;

c) přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných správních a účetních postupů;

d) zásady a postupy odměňování, které odpovídají náležitému a účinnému řízení rizik a podporují je.

Zásady a postupy odměňování uvedené v prvním pododstavci jsou genderově neutrální.“;

14) článek 76 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán schvaloval a alespoň jednou za dva roky přehodnocoval strategie a zásady pro přijímání, řízení, sledování a snižování rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena, včetně rizik vyplývajících z makroekonomického prostředí, v němž instituce působí, a to v závislosti na hospodářském cyklu, a rizik vyplývajících ze stávajícího, krátkodobého, střednědobého a dlouhodobého dopadu environmentálních, sociálních a správních faktorů.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán vypracoval konkrétní plány a kvantifikovatelné cíle pro sledování a řešení rizik plynoucích v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu z nesouladu obchodního modelu a strategie institucí s příslušnými cíli politik Unie nebo širšími trendy souvisejícími s přechodem k udržitelnému hospodářství ve vztahu k environmentálním, sociálním a správním faktorům.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy v souladu s požadavkem přiměřenosti stanoveným v čl. 7. odst. 2 směrnice Komise 2006/73/ES[*11] zajistí, aby instituce měly útvary vnitřní kontroly, které jsou nezávislé na provozních útvarech a mají dostatečnou pravomoc, váhu, zdroje a přístup k vedoucímu orgánu.

Členské státy zajistí, aby útvary vnitřní kontroly zajišťovaly identifikaci, změření a řádné oznámení veškerých významných rizik. Zajistí, aby se útvary vnitřní kontroly aktivně podílely na zpracování strategie instituce v oblasti rizik a na všech významných rozhodnutích v této oblasti a aby byly útvary vnitřní kontroly schopny podat kompletní přehled o celém rozsahu rizik instituce.

Členské státy zajistí, aby byl útvar vnitřní kontroly schopen podávat hlášení přímo vedoucímu orgánu v rámci jeho kontrolní funkce, nezávisle na členech vedoucího orgánu v rámci jeho řídící funkce nebo vrcholném vedení, a tomuto orgánu mohl sdělovat pochybnosti a případně jej varovat, vyvíjí-li se určité riziko způsobem, který má nebo může mít vliv na instituci, aniž jsou dotčeny povinnosti vedoucího orgánu v souladu s touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013.

Vedoucí útvarů vnitřní kontroly jsou nezávislí členové vrcholného vedení s jednoznačnou odpovědností za útvary řízení rizik, dodržování předpisů a vnitřního auditu. V případě, že povaha, rozsah a složitost činností instituce neposkytují důvody pro jmenování zvláštního pracovníka do každého útvaru vnitřní kontroly, může tyto funkce souhrnně vykonávat jiný člen vedení v rámci instituce za předpokladu, že nedojde ke střetu zájmů.

Vedoucí útvaru vnitřní kontroly mohou být odvoláni pouze s předchozím souhlasem vedoucího orgánu v rámci jeho kontrolní funkce a v případě potřeby má kdykoliv přímý přístup k vedoucímu orgánu v rámci jeho kontrolní funkce.

_____

[*11] Směrnice Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 26).“;

15) článek 78 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Srovnávací dohled nad přístupy k výpočtu kapitálových požadavků *“;*

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány zajistí, aby:

a) instituce, jimž je povoleno používat interní přístupy pro výpočet objemů rizikově vážených expozic nebo kapitálových požadavků, podávaly zprávy o výsledcích výpočtů svých expozic nebo pozic, které jsou uvedeny ve srovnávacích portfoliích;

b) aby instituce, které používají alternativní standardizovaný přístup stanovený v části třetí hlavě IV kapitole 1a nařízení (EU) č. 575/2013, oznamovaly výsledky svých výpočtů pro své expozice nebo pozice, jež jsou zahrnuty ve srovnávacích vzorech;

c) aby instituce oprávněné používat interní přístupy podle části třetí hlavy II kapitoly 3 nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i významné instituce, které používají standardizovaný přístup podle části třetí hlavy II kapitoly 2 uvedeného nařízení, oznamovaly výsledky výpočtů přístupů použitých pro účely stanovení výše očekávaných úvěrových ztrát pro své expozice nebo pozice, jež jsou zahrnuty ve srovnávacích vzorech v případě, že je splněna některá z následujících podmínek:

i) instituce vypracovávají své účetní závěrky v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými v souladu s čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002;

ii) instituce provádějí oceňování aktiv a podrozvahových položek a určování výše kapitálu v souladu s mezinárodními účetními standardy podle čl. 24 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

iii) instituce, které provádějí oceňování aktiv a podrozvahových položek v souladu s účetními standardy podle směrnice 86/635/EHS[*12] a které používají model očekávaných úvěrových ztrát, který je stejný jako model používaný v mezinárodních účetních standardech přijatých podle čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002.

Instituce předkládá výsledky svých výpočtů uvedených v prvním pododstavci spolu s vysvětlením metodik použitých k jejich získání a veškerými kvalitativními informacemi požadovanými orgánem EBA, jež mohou objasnit dopad těchto výpočtů na kapitálové požadavky, příslušným orgánům alespoň

jednou ročně, přičemž orgán EBA může provádět srovnávací dohled každé dva roky poté, co je tento dohled proveden pětkrát.

c) odstavec 3 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány sledují na základě informací předložených institucemi v souladu s odstavcem 1 rozsah objemů rizikově vážených expozic nebo případně kapitálových požadavků pro expozice nebo transakce v rámci srovnávacího portfolia, které vyplývají z přístupů těchto institucí. Příslušné orgány provedou posouzení kvality těchto přístupů s četností uvedenou v odst. 1 druhém pododstavci a věnují přitom zvláštní pozornost zejména:“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Orgán EBA vypracuje zprávu s cílem napomoci příslušným orgánům při posuzování kvality přístupů na základě informací uvedených v odstavci 2.“;

d) v odstavci 5 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány zajistí, aby jejich rozhodnutí o vhodnosti nápravných opatření podle odstavce 4 byla v souladu se zásadou, že taková opatření musí zachovávat cíle přístupů v rámci tohoto článku, a proto:“;

e) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Orgán EBA může vydávat pokyny a doporučení v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, pokud to považuje za nutné na základě informací a posouzení podle odstavců 2 a 3 tohoto článku s cílem zlepšit postupy dohledu nebo postupy institucí týkající se přístupů v rámci srovnávacího dohledu.“;

f) odstavec 8 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) seznamu významných institucí uvedených v odst. 1 písm. c).“;

ii) vkládá se nový druhý pododstavec, který zní:

„Pro účely písmene c) vezme orgán EBA při sestavování seznamu významných institucí v úvahu kritéria proporcionality.“;

[*12] Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

16) v článku 85 se odstavec 1 mění takto:

„1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zavedly zásady a postupy pro hodnocení a řízení expozice vůči operačnímu riziku, včetně rizik plynoucích z outsourcingu, a pro pokrytí méně četných, ale vysoce rizikových událostí. Pro účely těchto zásad a postupů instituce jasně zformulují, co tvoří podstatu operačního rizika.

17) vkládá se nový článek 87a, který zní:

„Článek 87a

Environmentální, sociální a správní rizika

1. Příslušné orgány zajistí, aby instituce měly v rámci svých spolehlivých systémů správy a řízení zahrnujících rámec pro řízení rizik požadovaných podle čl. 74 odst. 1 zavedeny pro vhodný soubor časových horizontů spolehlivé strategie, zásady, postupy a systémy pro identifikaci, měření, řízení a sledování environmentálních, sociálních a správních rizik.

2. Strategie, zásady, postupy a systémy uvedené v odstavci 1 jsou přiměřené rozsahu, povaze a složitosti environmentálních, sociálních a správních rizik obchodního modelu a rozsahu činností instituce a zohledňují krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý horizont s minimální délkou 10 let.

3. Příslušné orgány zajistí, aby instituce testovaly svoji odolnost vůči dlouhodobým nepříznivým dopadům environmentálních, sociálních a správních faktorů, a to v rámci základního i nepříznivého scénáře v daném časovém rámci, přičemž nejprve se testuje dopad faktorů souvisejících se změnou klimatu. Příslušné orgány zajistí, aby instituce do testování zahrnuly řadu environmentálních, sociálních a správních scénářů, které odrážejí potenciální dopady environmentálních a sociálních změn a souvisejících veřejných politik na dlouhodobé podnikatelské prostředí.

4. Příslušné orgány posuzují a monitorují vypracovávané postupy institucemi, které se týkající jejich environmentální, sociální a správní strategie, včetně plánů, které mají být vypracovány podle článku 76, jakož i dosažený pokrok a rizika spočívající v přizpůsobení jejich obchodních modelů příslušným cílům politik Unie nebo širším trendům souvisejícím s přechodem k udržitelnému hospodářství s přihlédnutím k nabízení produktů souvisejících s udržitelností, finančním politikám v oblasti transformace, souvisejícím politikám poskytování úvěrů a environmentálním, sociálním a správním cílům a limitům.

5. Orgán EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny, v nichž upřesní:

a) minimální standardy a referenční metodiky pro identifikaci, měření, řízení a sledování environmentálních, sociálních a správních rizik;

b) obsah plánů, které mají být vypracovány podle článku 76, včetně konkrétních časových harmonogramů a průběžných kvantifikovatelných cílů a milníků, za účelem řešení rizik plynoucích z nesouladu obchodního modelu a strategie institucí s příslušnými cíli politik Unie nebo širšími trendy souvisejícími s přechodem k udržitelnému hospodářství ve vztahu k environmentálním, sociálním a správním faktorům;

c) kvalitativní a kvantitativní kritéria pro posuzování dopadu environmentálních, sociálních a správních rizik na finanční stabilitu institucí v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu;

d) kritéria pro stanovení scénářů a metod uvedených v odstavci 3, včetně parametrů a předpokladů, které mají být použity v každém ze scénářů, a konkrétních rizik.

EBA tyto obecné pokyny vydá do [OP vložte datum = 18 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost]. EBA tyto obecné pokyny pravidelně aktualizuje, aby zohledňovaly pokrok dosažený v oblasti měření a řízení

environmentálních, sociálních a správních faktorů, jakož i vývoj cílů politik Unie v oblasti udržitelnosti.“;

18) článek 88 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) předseda vedoucího orgánu v rámci jeho kontrolní funkce nad institucí nesmí současně vykonávat funkci výkonného ředitele v téže instituci.“;

b) v článku 88 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Členské státy zajistí, aby instituce vypracovaly, vedly a aktualizovaly individuální prohlášení vymezující úlohy a povinnosti každého člena vedoucího orgánu, vrcholného vedení a osob zastávajících klíčové funkce a přehled povinností, včetně podrobností o hierarchických vztazích a odpovědnostech a osobách, které jsou součástí systémů správy a řízení uvedených v čl. 74 odst. 1, a jejich povinnostech schválených vedoucím orgánem.

Členské státy zajistí, aby byly prohlášení o povinnostech a přehled povinností zpřístupněny a na žádost co nejdříve předloženy příslušným orgánům.

Orgán EBA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá obecné pokyny zajišťující provedení tohoto odstavce a jeho jednotné uplatňování. EBA tyto obecné pokyny vydá do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].“;

19) Článek 91 se nahrazuje tímto:

„Článek 91

Kritéria vhodnosti pro členy vedoucího orgánu subjektů

1. Instituce a finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti schválené v souladu s čl. 21a odst. 1 (dále jen „subjekty“) mají prvořadou odpovědnost za zajištění toho, aby členové vedoucího orgánu měli vždy dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti k výkonu svých povinností a aby splňovali požadavky uvedené v odstavcích 2 až 8 tohoto článku.

Příslušné orgány zejména ověří, zda jsou kritéria a požadavky uvedené v prvním pododstavci tohoto článku nadále plněny, pokud mají důvodné podezření, že dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu ve smyslu článku 1 směrnice (EU) 2015/849 nebo k pokusům o ně, nebo že hrozí vyšší riziko takového jednání v souvislosti s danou institucí.

2. Každý člen vedoucího orgánu věnuje dostatečný čas výkonu svých funkcí v subjektech.

3. Každý člen vedoucího orgánu jedná čestně, bezúhonně a používá vlastní názory při účinném posuzování a případném vznášení konstruktivních připomínek k rozhodnutím vrcholného vedení a při účinném kontrolování a sledování rozhodování osob ve vedení instituce. Samotné členství ve vedoucím orgánu úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu nebrání v nezávislém jednání.

4. Vedoucí orgán má kolektivní znalosti, dovednosti a zkušenosti, jež jsou dostatečné k tomu, aby mohl přiměřeně porozumět činnostem instituce, jakož i souvisejícím rizikům, jimž je v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu vystavena,

a to s ohledem na environmentální, sociální a správní faktory. Celkové složení vedoucího orgánu musí odrážet náležitě široký okruh zkušeností.

5. Člen vedoucího orgánu může kombinovat více funkcí ve vedoucím orgánu současně, avšak jejich počet zohlední konkrétní okolnosti a povahu, rozsah a složitost činností dané instituce. Pokud členové vedoucího orgánu nezastupují zájmy členského státu, smějí členové vedoucího orgánu instituce, která je významná, pokud jde o její velikost, vnitřní organizaci a povahu, rozsah a složitost jejích činností, od 1. července 2014 zastávat funkce pouze v jedné z níže uvedených kombinací funkcí člena ve vedoucím orgánu současně:

a) jednu funkci výkonného člena ve vedoucím orgánu se dvěma funkcemi nevýkonného člena;

b) čtyři funkce nevýkonného člena ve vedoucím orgánu.

6. Pro účely odstavce 5 se jako jedno členství počítá:

a) funkce výkonného nebo nevýkonného člena ve vedoucím orgánu v rámci stejné skupiny;

b) funkce výkonného nebo nevýkonného člena ve vedoucím orgánu v rámci:

   i) institucí, které spadají do stejného institucionálního systému ochrany, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;

   ii) podniků, včetně nefinančních subjektů, v nichž má instituce kvalifikovanou účast.

Pro účely písmene a) tohoto odstavce se skupinou rozumí skupina podniků, které jsou vzájemně propojeny, jak je stanoveno v článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU[*13].

7. Funkce člena ve vedoucím orgánu organizací, které nesledují převážně obchodní cíle, se pro účely odstavce 5 nezohledňuje.

8. Příslušné orgány mohou povolit, aby členové vedoucího orgánu zastávali kromě funkcí ve vedoucím orgánu uvedených v odst. 5 písm. a) a b) jednu funkci nevýkonného člena ve vedoucím orgánu.

9. Subjekty věnují dostatečné lidské a finanční zdroje na zaškolení a přípravu členů vedoucího orgánu.

10. Členské státy nebo příslušné orgány požadují, aby subjekty a jejich výbory pro jmenování, pokud byly zřízeny, při náboru členů svých vedoucích orgánů používaly širokou škálu vlastností a schopností a aby za tímto účelem prováděly politiku podporující rozmanitost v rámci vedoucího orgánu.

11. Příslušné orgány shromažďují informace zpřístupněné v souladu s čl. 435 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a používají uvedené informace pro srovnání postupů zajišťování rozmanitosti. Příslušné orgány poskytují tyto informace orgánu EBA. EBA použije tyto informace pro srovnání postupů zajišťování rozmanitosti na úrovni Unie.

12. EBA vydá pokyny pro upřesnění těchto pojmů:

a) věnování dostatečného času výkonu funkcí člena vedoucího orgánu s ohledem na konkrétní okolnosti a povahu, rozsah a složitost činností dané instituce;

b) čestné, bezúhonné jednání a používání vlastních názorů člena vedoucího orgánu podle odstavce 3;

c) dostatečné kolektivní znalosti, dovednosti a zkušenosti vedoucího orgánu podle odstavce 4;

d) dostatečné lidské a finanční zdroje věnované pro zaškolení a přípravu členů vedoucího orgánu podle odstavce 9;

e) rozmanitost zohledňovaná při výběru členů vedoucího orgánu podle odstavce 10.

EBA tyto obecné pokyny vydá do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

13. Tímto článkem a články 91a až 91d nejsou dotčena ustanovení o zastoupení zaměstnanců ve vedoucím orgánu.“;

_____

*13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

20) vkládají se nové články 91a až 91d, které znějí:

„Článek 91 a

Posouzení vhodnosti členů vedoucího orgánu subjekty

1. Subjekty uvedené v čl. 91 odst. 1 zajistí, aby členové vedoucího orgánu trvale splňovali kritéria a požadavky stanovené v čl. 91 odst. 1 až 8.

2. Subjekty posoudí vhodnost členů vedoucího orgánu předtím, než tito členové nastoupí do svých funkcí. Pokud subjekty dospějí na základě posouzení vhodnosti k závěru, že některý člen nesplňuje kritéria a požadavky stanovené v odstavci 1, zajistí, aby dotyčný člen do dotčené funkce nenastoupil.

Je-li však nezbytně nutné nahradit člena vedoucího orgánu bezodkladně, mohou subjekty posoudit vhodnost těchto náhradních členů až po jejich nástupu do funkce. Subjekty mohou toto bezodkladné nahrazení řádně odůvodnit.

3. Subjekty zajistí, aby informace o vhodnosti členů vedoucího orgánu byly neustále aktuální. Na žádost subjekty sdělí tyto informace příslušným orgánům.

4. Subjekty, které prodlužují funkční období členů vedoucího orgánu, o této skutečnosti písemně informují příslušné orgány do 15 pracovních dnů ode dne tohoto prodloužení funkčního období.

Článek 91b

Posouzení vhodnosti členů vedoucího orgánu subjektů příslušnými orgány

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány posuzovaly, zda členové vedoucího orgánu subjektů uvedených v čl. 91 odst. 1 trvale splňují kritéria a požadavky stanovené v čl. 91 odst. 1 až 8.

2. Pro účely posouzení podle odstavce 1 předloží subjekty prvotní žádost příslušného člena vedoucího orgánu příslušným orgánům bez zbytečného odkladu po dokončení interního posouzení vhodnosti. K žádosti se připojují všechny informace

a dokumentace, které příslušné orgány potřebují k účinnému provedení posouzení vhodnosti.

3. Příslušné orgány písemně potvrzují přijetí žádosti a dokumentace požadované podle odstavce 2 do dvou pracovních dnů.

Příslušné orgány dokončí posouzení uvedené v odstavci 1 do 80 pracovních dnů (dále jen „lhůta pro posouzení“) ode dne písemného potvrzení uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce.

4. Příslušné orgány, které si od subjektů vyžádají doplňující informace nebo dokumentaci, včetně vyslechnutí nebo vyjádření, mohou lhůtu pro posouzení prodloužit až o 40 pracovních dnů. Lhůta pro posouzení však nepřesáhne 120 pracovních dnů. Žádost o doplňující informace nebo dokumentaci se podává písemně a je dostatečně určitá. Subjekty potvrzují přijetí žádosti o doplňující informace nebo dokumentaci do dvou pracovních dnů a požadované doplňující informace nebo dokumentaci poskytnou do 10 pracovních dnů ode dne písemného potvrzení žádosti příslušných orgánů.

5. Pokud jsou subjektům nebo příslušnému členu vedoucího orgánu známy jakékoli nové skutečnosti nebo jiné záležitosti, jež mohou ovlivnit způsobilost člena vedoucího orgánu, uvědomí o nich subjekty neprodleně dotčené příslušné orgány.

6. Příslušné orgány opětovně neposuzují vhodnost členů vedoucího orgánu v případě, že je jejich funkční období prodlouženo, pokud nejsou příslušným orgánům známy žádné nové informace, jež mohou ovlivnit vhodnost dotyčného člena.

7. Pokud členové vedoucího orgánu nesplňují trvale požadavky stanovené v čl. 91 odst. 1 až 8 nebo pokud subjekty neplní povinnosti a lhůty stanovené v odstavcích 2 nebo 4 tohoto článku, členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly nezbytné pravomoci:

a) zabránit těmto členům v tom, aby byli členy vedoucího orgánu;

b) odvolat tyto členy z funkcí ve vedoucím orgánu;

c) požadovat, aby dotčené subjekty přijaly nezbytná opatření k zajištění vhodnosti tohoto člena pro danou funkci.

8. V souladu s odstavci 1 až 7 provedou příslušné orgány posouzení vhodnosti předtím, než členové vedoucího orgánu nastoupí do funkcí v těchto subjektech:

a) mateřská instituce v EU, která je považována za velkou instituci;

b) mateřská instituce v členském státě, která je považována za velkou instituci;

c) ústřední subjekt, který je považován za velkou instituci nebo který vykonává dohled nad velkými institucemi, jež jsou k němu přidružené;

d) samostatná instituce v EU, která je považována za velkou instituci;

e) důležitý dceřiný podnik;

f) mateřské finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě, mateřské finanční holdingové společnosti v EU a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, které mají v rámci své skupiny velké instituce a důležité dceřiné podniky.

Je-li však nezbytně nutné nahradit člena vedoucího orgánu bezodkladně, mohou příslušné orgány provést posouzení vhodnosti členů vedoucího orgánu až po jejich nástupu do funkce. Subjekty mohou toto bezodkladné nahrazení řádně odůvodnit.

9. Pro účely odstavce 2 vypracuje orgán EBA návrhy regulačních technických norem pro upřesnění informací nebo průvodních dokumentů, které je třeba předložit příslušným orgánům k provedení posouzení vhodnosti.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

10. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro poskytování informací uvedených v odstavci 2.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 91c

Kritéria vhodnosti a posouzení osob zastávajících klíčové funkce subjekty

1. Subjekty uvedené v čl. 91 odst. 1 jsou primárně odpovědné za zajištění toho, aby osoby zastávající klíčové funkce měly dobrou pověst, byly čestné a bezúhonné a měly nezbytné znalosti, dovednosti a zkušenosti k trvalému plnění svých povinností.

2. Pokud subjekty na základě posouzení uvedeného v odstavci 1 dospějí k závěru, že daná osoba nesplňuje požadavky stanovené v uvedeném odstavci, nejmenují tuto osobu do klíčové funkce. Subjekty přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění řádného výkonu této funkce.

3. Subjekty zajistí, aby informace o vhodnosti osob zastávajících klíčové funkce byly neustále aktuální. Na žádost subjekty sdělí tyto informace příslušným orgánům.

Článek 91d

Posouzení vhodnosti vedoucích útvarů vnitřní kontroly a finančního ředitele příslušnými orgány

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány před tím, než vedoucí útvarů vnitřní kontroly a finanční ředitel nastoupí do funkcí, posoudily, zda splňují kritéria vhodnosti stanovená v čl. 91c odst. 1, pokud mají být tito vedoucí nebo tento ředitel jmenováni do funkcí v následujících subjektech:

a) mateřská instituce v EU, která je považována za velkou instituci;

b) mateřská instituce v členském státě, která je považována za velkou instituci;

c) ústřední subjekt, který je považován za velkou instituci nebo který vykonává dohled nad velkými institucemi, jež jsou k němu přidružené;

d) samostatná instituce v EU, která je považována za velkou instituci;

e) důležitý dceřiný podnik.

2. Pro účely posouzení vhodnosti vedoucích útvarů vnitřní kontroly a finančního ředitele podle odstavce 1 předloží subjekty uvedené v odstavci 1 prvotní žádost dotčené osoby příslušným orgánům bez zbytečného odkladu po dokončení interního posouzení vhodnosti. K žádosti se připojují všechny informace a dokumentace, které příslušné orgány potřebují k účinnému provedení posouzení vhodnosti.

3. Příslušné orgány písemně potvrzují přijetí žádosti a dokumentace požadované podle odstavce 2 do dvou pracovních dnů.

Příslušné orgány posoudí vhodnost vedoucích útvarů vnitřní kontroly a finančního ředitele do 80 pracovních dnů (dále jen „lhůta pro posouzení“) ode dne písemného potvrzení uvedeného v prvním pododstavci.

4. Příslušné orgány, které si od subjektů uvedených v odstavci 1 vyžádají doplňující informace nebo dokumentaci, včetně vyslechnutí nebo vyjádření, mohou lhůtu pro posouzení prodloužit až o 40 pracovních dnů. Lhůta pro posouzení však nepřesáhne 120 pracovních dnů. Žádost o doplňující informace nebo dokumentaci se podává písemně a je dostatečně určitá. Subjekty uvedené v odstavci 1 potvrzují přijetí žádosti o doplňující informace nebo dokumentaci do dvou pracovních dnů a požadované doplňující informace nebo dokumentaci poskytnou do 10 pracovních dnů ode dne písemného potvrzení žádosti příslušných orgánů.

5. Pokud jsou subjektům uvedeným v odstavci 1 nebo příslušnému členu vedoucího orgánu známy jakékoli nové skutečnosti nebo jiné záležitosti, jež mohou ovlivnit způsobilost člena vedoucího orgánu, uvědomí o nich subjekty uvedené v odstavci 1 neprodleně dotčené příslušné orgány.

6. Pokud vedoucí útvarů vnitřní kontroly a finanční ředitel neplní požadavky stanovené v čl. 91c odst. 1 nebo pokud subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku neplní povinnosti a lhůty uvedené v odstavcích 2 a 4 tohoto článku, členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly nezbytné pravomoci:

a) zabránit těmto vedoucím nebo tomuto řediteli ve výkonu jejich funkcí;

b) odvolat tyto vedoucí nebo tohoto ředitele;

c) požadovat, aby subjekty uvedené v odstavci 1 přijaly vhodná opatření k zajištění vhodnosti těchto vedoucích nebo tohoto ředitele k výkonu dané funkce.

7. Pro účely tohoto článku vypracuje orgán EBA návrhy regulačních technických norem pro upřesnění informací nebo průvodních dokumentů, které je třeba předložit příslušným orgánům k provedení posouzení vhodnosti.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro poskytování informací uvedených v odstavci 2.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží orgán EBA Komisi do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. Orgán EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny, které usnadní provádění a jednotné uplatňování procesních požadavků stanovených v článcích 91a až 91d této směrnice a uplatňování pravomocí a opatření, která mají přijmout příslušné orgány, uvedených v čl. 91b odst. 7 a čl. 91d odst. 6 této směrnice. EBA tyto obecné pokyny vydá do [OP vložte datum = 12 měsíců po datu vstupu této pozměňující směrnice v platnost].“;

22) článek 92 se mění takto:

a) v odst. 2 prvním pododstavci se písmena e) a f) nahrazují tímto:

„e) pracovníci útvaru vnitřní kontroly jsou nezávislí na obchodních útvarech, nad nimiž vykonávají dohled, mají odpovídající pravomoc a jsou odměňováni podle míry plnění cílů spojených s jejich funkcemi, nezávisle na výsledcích oblastí činnosti, které kontrolují;

f) na odměňování pracovníků útvaru vnitřní kontroly na vyšších pozicích dohlíží přímo výbor pro odměňování uvedený v článku 95, a pokud takový výbor není zřízen, vedoucí orgán v rámci své kontrolní funkce;“;

b) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pracovníky s manažerskou odpovědností za útvary vnitřní kontroly nebo významné obchodní jednotky instituce;“;

23) článek 94 se mění takto:

a) v odstavci 1 písmeni g) bodě ii) se pátá odrážka nahrazuje tímto:

„– instituce neprodleně uvědomí příslušný orgán o rozhodnutích přijatých jejími akcionáři nebo společníky, a to včetně veškerých vyšších maximálních poměrů podle prvního pododstavce tohoto bodu, které byly schváleny, a příslušné orgány využijí obdržené informace ke srovnání postupů institucí v tomto ohledu. Příslušné orgány poskytují tato měřítka orgánu EBA, který je zveřejní na souhrnném základě pro domovský členský stát za použití jednotného formátu. Orgán EBA může vypracovat pokyny usnadňující provádění této odrážky a zajistit soulad shromážděných informací;“;

b) v odst. 2 třetím pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) manažerskou odpovědnost a funkce vnitřní kontroly;“;

c) v odstavci 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) instituci, která není velkou institucí a jejíž hodnota aktiv na individuálním základě v souladu s touto směrnicí a nařízením (EU) č. 575/2013 v průběhu čtyřletého období bezprostředně předcházejícího běžnému účetnímu roku činí v průměru 5 miliard EUR nebo méně;“;

24) v článku 98 se doplňuje nový odstavec 9, který zní:

„9. Dohled a hodnocení prováděné příslušnými orgány zahrnují posouzení postupů institucí v oblasti správy a řízení a jejich postupů pro řízení rizik za účelem řešení environmentálních, sociálních a správních rizik, jakož i expozic institucí vůči environmentálním, sociálním a správním rizikům. Při určování přiměřenosti postupů a expozic institucí zohlední příslušné orgány obchodní modely příslušných institucí.“;

25) v článku 100 se doplňují nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Instituce a jakékoli třetí strany jednající ve vztahu k institucím jako poradci se zdrží činností, jež mohou zátěžový test narušit, jako je srovnávání, vzájemná výměna informací, dohody o společném postupu nebo optimalizace jimi podávaných informací v zátěžových testech. Aniž jsou dotčena další příslušná ustanovení této směrnice a nařízení (EU) č. 575/2013, mají příslušné orgány veškeré pravomoci pro shromažďování informací a pro šetření, jež jsou nezbytné k odhalení takového jednání.

4. Orgány EBA, EIOPA a ESMA vypracují prostřednictvím společného výboru uvedeného v článku 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 obecné pokyny, které zajistí, aby do zátěžového testování environmentálních, sociálních a správních rizik byly začleněny konzistentnost, dlouhodobá hlediska a společné normy pro metodiky hodnocení. Při zátěžovém testování environmentálních, sociálních a správních rizik by příslušné orgány měly začít faktory souvisejícími se změnou klimat Orgány EBA, EIOPA a ESMA prostřednictvím společného výboru uvedeného v článku 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 prověří, jak mohou být do zátěžového testování začleněna sociální a správní rizika.“;

26) článek 104 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„Pro účely článku 97, čl. 98 odst. 4, 5 a 9, čl. 101 odst. 4 a článku 102 této směrnice a pro účely uplatňování nařízení (EU) č. 575/2013 mají příslušné orgány alespoň pravomoc:“;

ii) doplňuje se nové písmeno m), které zní:

„m) požadovat, aby instituce snížily rizika plynoucí z nesouladu institucí s příslušnými cíli politik Unie a širšími transformačními trendy souvisejícími s environmentálními, sociálními a správními faktory v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu, a to i prostřednictvím úprav svých obchodních modelů, strategií správy a řízení a řízení rizik.“;

b) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. EBA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá obecné pokyny, v nichž upřesní, jakým způsobem mohou příslušné orgány zjistit, zda riziko úvěrové úpravy v ocenění (riziko CVA) institucí podle článku 381 nařízení (EU) č. 575/2013 představuje nadměrné riziko pro zdraví těchto institucí.“;

27) článek 104 a se mění takto:

a) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Je-li za účelem řešení rizika nadměrné páky, které není dostatečně pokryto podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, požadován dodatečný kapitál, příslušné orgány určí výši dodatečného kapitálu požadovaného podle odst. 1 písm. a) tohoto článku jako rozdíl mezi kapitálem, který se považuje za dostatečný podle odstavce 2 tohoto článku, s výjimkou jeho pátého pododstavce, a příslušnými kapitálovými požadavky stanovenými v části třetí a sedmé nařízení (EU) č. 575/2013.“;

b) doplňují se nové odstavce 6 a 7, které znějí:

„6. Pokud se pro instituci stane minimální výstupní úroveň závazná, platí, že:

a) jmenovitá hodnota dodatečného kapitálu požadovaná příslušným orgánem instituce v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) k řešení jiných rizik, než je riziko nadměrné páky, se v důsledku toho, že se pro instituci stane minimální výstupní úroveň závazná, nezvýší;

b) příslušný orgán instituce neprodleně a nejpozději do dne ukončení příštího procesu dohledu a hodnocení přezkoumá dodatečný kapitál, který požaduje od instituce v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a), a odstraní všechny jeho části, jež by zapříčinily dvojí započtení rizik, která jsou již plně kryta tím, že instituce je vázána minimální výstupní úrovní.

Pro účely tohoto článku a článků 131 a 133 této směrnice se instituce považuje za vázanou minimální výstupní úrovní, pokud celkový objem rizikové expozice instituce vypočítaný v souladu s čl. 92 odst. 3 písm. a) (EU) č. 575/2013 překračuje její celkový objem rizikové expozice nepodléhající minimální úrovni vypočtený v souladu s čl. 92 odst. 4 uvedeného nařízení.

7. Pro účely odstavce 2, pokud se pro instituci stane minimální výstupní úroveň závazná, příslušný orgán instituce neuloží dodatečný kapitálový požadavek, jenž by vedl ke dvojímu započtení rizik, která jsou již plně kryta tím, že instituce je vázána minimální výstupní úrovní.“;

28) v článku 106 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zmocní příslušné orgány, aby mohly vyžadovat od institucí:

a) zveřejňování informací uvedených v části osmé nařízení (EU) č. 575/2013 častěji než jednou ročně a stanovit lhůty pro předkládání zpřístupňovaných informací velkými a jinými institucemi orgánu EBA za účelem jejich zveřejnění na ústředních internetových stránkách orgánu EBA;

b) využívání jiných míst a nosičů ke zveřejňování centralizovaně zpřístupněných informací nebo účetní závěrky institucí než internetové stránky orgánu EBA.“;

29) článek 121 se nahrazuje tímto:

Aniž jsou dotčena ustanovení platná pro finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost schválenou v souladu s čl. 21a odst. 1, členské státy požadují, aby členové vedoucího orgánu finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti měli pro výkon těchto funkcí dostatečně dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti podle čl. 91 odst. 1, s přihlédnutím ke zvláštní úloze finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti“.

30) V hlavě VII kapitole 3 se vkládá nový oddíl 0, který zní:

„ODDÍL 0

POUŽITÍ TÉTO KAPITOLY NA SKUPINY INVESTIČNÍCH PODNIKŮ

Článek 110 a

Rozsah použití na skupiny investičních podniků

Tato kapitola se použije na skupiny investičních podniků definované v čl. 4 odst. 1 bodě 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2033[*], pokud se alespoň na jeden investiční podnik v této skupině vztahuje nařízení (EU) č. 575/2013 podle čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) 2019/2033[*14].

Tato kapitola se nepoužije na skupiny investičních podniků, pokud se na žádný investiční podnik v této skupině nevztahuje nařízení (EU) č. 575/2013 podle čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) 2019/2033.“;

_____

[*14] Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2033 ze dne 27. listopadu 2019 o obezřetnostních požadavcích na investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 575/2013, (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. L 314 5.12.2019, s. 1).“;

31) článek 131 se mění takto:

a) v odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud se pro J-SVI stane závazná minimální výstupní úroveň, její příslušný nebo pověřený orgán přezkoumá požadavek na kapitálovou rezervu této J-SVI a ujistí se, že je její kalibrace i nadále přiměřená.“;

b) v odstavci 5a se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Do šesti týdnů od obdržení oznámení podle odstavce 7 tohoto článku poskytne ESRB Komisi stanovisko k tomu, zda je kapitálová rezerva pro J-SVI považována za vhodnou. Orgán EBA rovněž může Komisi poskytnout k dané kapitálové rezervě stanovisko podle čl. 16a odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

c) v odstavci 15 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud by byl součet kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika vypočtené pro účely čl. 133 odst. 10, 11 nebo 12 a kapitálové rezervy pro J-SVI nebo kapitálové rezervy pro G-SVI vztahující se na tutéž instituci vyšší než 5 %, použije se postup stanovený v odstavci 5a tohoto článku. Pro účely tohoto odstavce, pokud rozhodnutí o stanovení kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, kapitálové rezervy pro J-SVI nebo kapitálové rezervy pro G-SVI má za následek snížení některé z dříve stanovených sazeb nebo ji nijak nemění, nepoužije se postup stanovený v odstavci 5a tohoto článku.“;

32) článek 133 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát zajistí, aby bylo možné pro finanční sektor nebo pro jedno či více pododvětví tohoto sektoru stanovit pro všechny expozice nebo jejich podmnožinu podle odstavce 5 tohoto článku povinnost udržovat

kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika tvořenou kmenovým kapitálem tier 1 za účelem předcházení makroobezřetnostním nebo systémovým rizikům, na která se nevztahuje nařízení (EU) č. 575/2013 a články 130 a 131 této směrnice, a zmírnění těchto rizik, ve smyslu rizika narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní důsledky pro finanční systém a reálnou ekonomiku v konkrétním členském státě.“;

b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pokud je pro instituci minimální výstupní úroveň závazná, platí, že:

a) výše kmenového kapitálu tier 1, který musí mít v souladu s prvním pododstavcem, je omezena touto maximální částkou:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

kde:

E_T = celkový objem rizikové expozice instituce nepodléhající minimální úrovni vypočtený v souladu s čl. 92 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013“;

Ei = objem rizikové expozice instituce nepodléhající minimální úrovni pro podmnožinu expozic i vypočtený v souladu s čl. 92 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013;

r_T, $r_i = r_T$ a r_i, jak je stanoveno v prvním pododstavci.

b) příslušný nebo pověřený orgán neprodleně přezkoumá kalibraci sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika a zajistí, aby byly i nadále přiměřené a aby nedocházelo ke dvojímu započtení rizik, která jsou již kryta tím, že instituce je vázána minimální výstupní úrovní.

Výpočet podle písmene a) se použije, dokud pověřený orgán nedokončí přezkum stanovený v písmeni b) a nezveřejní nové rozhodnutí o kalibraci sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika v souladu s postupem stanoveným v tomto článku. Od tohoto okamžiku přestane platit maximální částka uvedená v písmeni a).“;

c) v odstavci 8 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika se nepoužije k řešení:

i) rizik, na která se vztahují články 130 a 131;

ii) rizik, na která se plně vztahuje výpočet stanovený v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.“;

d) v odstavci 9 se doplňuje nové písmeno g), které zní:

„g) tom, jak výpočet stanovený v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 ovlivňuje kalibraci sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, jež příslušný nebo pověřený orgán má v úmyslu uložit.“;

e) odstavce 11 a 12 se nahrazují tímto:

„11. Pokud má stanovení nebo úprava sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika u jakékoli množiny nebo podmnožiny expozic

uvedených v odstavci 5, na které se vztahuje jedna nebo více kapitálových rezerv pro krytí systémového rizika, za následek pro kteroukoli z těchto expozic kombinovanou sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika vyšší než 3 % a nejvýše 5 %, příslušný orgán nebo pověřený orgán členského státu, který tuto kapitálovou rezervu stanoví, požádá v oznámení předloženém v souladu s odstavcem 9 o stanoviska Komise a ESRB.

Do jednoho měsíce od obdržení oznámení podle odstavce 9 poskytne ESRB Komisi stanovisko k tomu, zda jsou sazba nebo sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika považovány za vhodné. Do dvou měsíců od obdržení oznámení Komise s přihlédnutím k posouzení ze strany ESRB poskytne své stanovisko k tomu, zda je Komise přesvědčena o tom, že sazba nebo sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika nemají neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku tím, že by bránily řádnému fungování vnitřního trhu nebo vytvářely překážky jeho fungování.

Je-li stanovisko Komise záporné, příslušný orgán, nebo pověřený orgán členského státu, který kapitálovou rezervu pro krytí systémového rizika stanoví, se tímto stanoviskem řídí, nebo uvede důvody, proč tak neučiní.

Je-li jedna nebo více institucí, na které se vztahuje jedna nebo více sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika, dceřiným podnikem, jehož mateřský podnik je usazen v jiném členském státě, ESRB a Komise ve svých stanoviscích rovněž zváží, zda je použití této sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika na tyto instituce přiměřené.

Pokud orgány dceřiného podniku a mateřského podniku nedosáhnou shody na sazbě nebo sazbách kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika platných pro tuto instituci a v případě negativního stanoviska ze strany Komise i ESRB, příslušný orgán, nebo pověřený orgán mohou postoupit záležitost orgánu EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Rozhodnutí o stanovení sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika pro tyto expozice se pozastaví, dokud EBA nevydá rozhodnutí.

Pro účely tohoto odstavce se uznání sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovené jiným členským státem podle článku 134 nezapočítá do prahových hodnot uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce.

12. Pokud má stanovení nebo úprava sazby nebo sazeb kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika u jakékoli množiny nebo podmnožiny expozic uvedených v odstavci 5, na které se vztahuje jedna nebo více kapitálových rezerv pro krytí systémového rizika, za následek pro kteroukoli z těchto expozic kombinovanou sazbu kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika vyšší než 5 %, příslušný orgán, nebo pověřený orgán před zavedením kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika požádá o povolení Komise.

Do šesti týdnů od obdržení oznámení podle odstavce 9 tohoto článku poskytne ESRB Komisi stanovisko k tomu, zda je kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika považována za vhodnou. Orgán EBA rovněž může Komisi poskytnout k dané kapitálové rezervě pro krytí systémového rizika stanovisko

podle čl. 16a odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 do šesti týdnů od obdržení tohoto oznámení.

Do tří měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 9 přijme Komise akt, jímž zmocní příslušný orgán, nebo pověřený orgán k přijetí navrženého opatření, s přihlédnutím k případnému posouzení ze strany ESRB a EBA a pokud je Komise přesvědčena o tom, že sazba nebo sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika nemají neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku tím, že by bránily řádnému fungování vnitřního trhu nebo vytvářely překážky jeho fungování.

Pro účely tohoto odstavce se uznání sazby kapitálové rezervy pro krytí systémového rizika stanovené jiným členským státem podle článku 134 nezapočítá do prahové hodnoty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce.“;

33) článek 142 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) plán a časový rámec navýšení kapitálu s cílem splnit požadavek kombinovaných kapitálových rezerv nebo případně požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru v plném rozsahu;“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán posoudí plán zachování kapitálu, přičemž tento plán schválí pouze tehdy, pokud dospěje k závěru, že v případě realizace tohoto plánu lze s rozumnou mírou pravděpodobnosti očekávat, že díky němu dojde k zachování nebo vytvoření kapitálu dostatečného k tomu, aby byla instituce schopna splnit na ni použitelný požadavek kombinovaných kapitálových rezerv nebo případně požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru, a to ve lhůtě, kterou bude příslušný orgán považovat za odpovídající.“;

c) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) příslušný orgán vykoná svou pravomoc dle článku 102 nařídit přísnější omezení týkající se rozdělování výnosů, než které požaduje článek 141 nebo případně článek 141b.“;

34) v článku 161 se zrušuje odstavec 3.

Článek 2

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU[*15] se mění takto:

1) v článku 27 se doplňují nové odstavce 6, 7 a 8, které znějí:

„6. Jsou-li noví členové vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení jmenováni podle tohoto článku a článku 28 této směrnice, členské státy zajistí, aby příslušné orgány provedly posouzení členů vedoucího orgánu podle čl. 91b odst. 1 směrnice 2013/36/EU a osob zastávajících klíčové funkce podle čl. 91d odst. 1 uvedené směrnice až poté, co nastoupí do své funkce.

Ustanovení čl. 91a odst. 2 a čl. 91c odst. 2 směrnice 2013/36/EU se nepoužijí na jmenování nových členů vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení uvedených v prvním pododstavci.

7. Příslušné orgány zajistí provedení posouzení uvedeného v odstavci 6 bez zbytečného odkladu. Posouzení dokončí nejpozději do 20 pracovních dnů ode dne, kdy obdrží oznámení o jmenování.

8. Příslušné orgány bez zbytečného odkladu uvědomí orgán příslušný k řešení krize o výsledku posouzení uvedeného v odstavci 6.“;

2) v článku 34 se doplňují nové odstavce 7, 8 a 9, které znějí:

„7. Jsou-li noví členové vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení jmenováni podle tohoto článku a článku 63 této směrnice, členské státy zajistí, aby příslušné orgány provedly posouzení členů vedoucího orgánu podle čl. 91b odst. 1 směrnice 2013/36/EU a osob zastávajících klíčové funkce podle čl. 91d odst. 1 uvedené směrnice až poté, co nastoupí do své funkce.

Ustanovení čl. 91a odst. 2 a čl. 91c odst. 2 směrnice 2013/36/EU se nepoužijí na jmenování nových členů vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení uvedených v prvním pododstavci.

První a druhý pododstavec se rovněž použijí na posouzení členů vedoucího orgánu překlenovací instituce jmenovaných podle článku 41 bezprostředně po přijetí opatření k řešení krize.

8. Příslušné orgány zajistí provedení posouzení uvedeného v odstavci 7 bez zbytečného odkladu. Posouzení dokončí nejpozději do 20 pracovních dnů ode dne, kdy obdrží oznámení o jmenování.

9. Příslušné orgány bez zbytečného odkladu uvědomí orgán příslušný k řešení krize o výsledku posouzení uvedeného v odstavci 7.“;

[*15] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

Článek 3

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [OP vložte datum = 18 měsíců od vstupu této pozměňující směrnice v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tato ustanovení uplatní od [OP vložte datum = 1 den po datu provedení této pozměňující směrnice ve vnitrostátním právu].

Ustanovení nezbytná pro zajištění souladu se změnami uvedenými v čl. 1 bodě 8 týkajícím se obezřetnostního dohledu nad pobočkami ze třetích zemí se však použijí od [OP vložte datum = 12 měsíců od data použití této pozměňující směrnice].

Odchylně od předchozího pododstavce použijí členské státy ustanovení týkající se podávání informací o pobočkách ze třetích zemí uvedená v hlavě VI kapitole 1 oddíle II pododdílu 4 směrnice 2013/36/EU, ve znění této směrnice, od data použití, jež je stanoveno ve druhém pododstavci tohoto článku.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*